

י ש ר א ל

מ ד י נ ת

ה ב ט ח ו ן

מ ש ר ד

הבטחון

ומערכת

צה"ל

ארכיון

157, 1986
572

בתיק זה, בהשוואה לתיק המקורי, חסרים 3 קטעים, אשר נאסרו לעיון על פי קריטריונים שנקבעו על ידי שר הבטחון, כוננאי להקדמת פגירות החומר לעיון.

תיק זה הוא העתק מצולם מהתיק המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומערכת הבטחון. השימוש בתיק זה מותר רק למטרות שאושרו כדין. חל איסור על ייצור ו/או צילום עותקים נוספים מהתיק בלי אישור ממי שהוטמך לכך על פי דין.

~~ללא גיבוי~~
~~התאמה~~

התחלת התיק

מסלול פסלונדי

סמ התיק:

אורי שבתאי מילד מנצני
בן כניס אה פ

הנשא:

ניקוד צפון

היחידה

צף ריכוז לשמכים (תוכן התיק)

הערות	מס' עמ'	מוצא	ת א ר י כ י ם			מ כ ד ו ן	סוג המסמך	מס' סידורי
			הוצא	תחקיר	ארוע			
	2				7/7/75	אחרי הרכבת האולן א. סלז בפני	סיכום	[1]
						הניכוי כולל א-7 יולי 75		
	7					בבתי אה"ט פ' גולדה בננס סיכום סלזבי	סיכום	[2]
	6				6-19 / 10/73	אפקדתי ווט פ' איה א-ווא'ס	סיכום	[3]
	26					סיכום אה"ט פ' זאזא . 377	סיכום	[4]
	13	אדלס ינה"ט	2/2/73			דסי סלזבי - אולן ג'רס אופק צ'ס	סיכום	[5]
	3		7/11/73			בית אה"ט - אה"ט - סיכום אה"ט פ' נכ"ט אה"ט נ"ט אכ"ט 335	סיכום	[6]
	10				7-17 / 10/73	איה"ט א-ווא'ס אה"ט א-ווא'ס 7-17/10/73	סיכום	[7]
	7					אחרי יוא"כ-ה"ט פ' (איה"ט אה"ט) אה"ט אה"ט (איה"ט אה"ט)	סיכום	[8]

דברי מח"ט 9 בסיכום אוגדה 146 בסיני:

רבותי אני לא יודע אם עשינו הרבה, אבל בקילומטרים, אף אחד בפיקוד צפון לא השיג אותנו. זה ודאי! אנחנו יצאנו מה-ימ"ח במסורה בסביבות שעה 0500 או 0600 בבקר התחלנו להוציא פלוגה פלוגה, כשהפקודה להגיע לאלמגור ולשפך הירדן במנמה לעלות בציר נמלא. כשהגענו לבית בסופה, לערך קבלנו פקודה למחר להגיע דרך צמח לאל-על דבר שבזל מאתנו 3-4 שעות נסיעה מסביב לנצרת, וחבל על השעות ההן. בצהריים כשהייתי בעליה מעין גב, התקשר אלי איזה שהוא ארבעים ברשת, לפי הקול זיהיתי את דן ואז הבנתי באיזה אוגדה אני כי לא נאמר לי קודם. הוא אמר לי שבאל-על ישנם מספר "שוטים" ואני צריך לקבל אותם ת"פ ולבלום שם. ב-1400 כבר היינו בלחימה, כאשר בפקודי כ-19-20 שוטים של חטיבה 179 (גדוד של יוסי) וכ-35 טנקים שלי סה"כ כ-65 טנקים. את השוטים ריכזתי בצד אחד של מיצר אל-על והשמנים בצד שני. בין 1400-1500 הגיעו כל השמנים עשיתי בדיקה מה יש מול והצלחתי לספור בין 35 ל-40 טנקים. אנחנו לא בלמנו והם לא תקפו. הם סגרו טווח, בוכחתי אחרי החצי השעה הראשונה שאין לנו מה לחשוש כאן ומייד התחלנו לפנוע ולהדליק והתחלנו ללחוץ אותם קדימה. ארוע קצת יוצא דופן ביום הראשון הזה היה דילוג של כל קילומטר שעשינו לשם חניון לילה. ממש בדקות האחרונות של האור, ואז כילינו שהסורים, אני חושב כגדוד או יותר התרכזו מולנו ויכוז לא צפוף מדי כנראה לקראת לילה. הטנקים שלנו משמאל כילו אותם ממרחק של כ-300 מטר תוך 5 דקות בערו כ-9 טנקים והשאר נרחו מרוב בלבול הם נרחו לכל הכיוונים חלק אף נרח אלינו. הח'ברה הנחיינו בזה כאשר בין הטנקים שלנו בסעו בתאום טנקים סורים. ביסינו לברר של מי זה, ואם ראיתם, כשעברתם, טנקים סורים לאורך הכביש דפוקים מאחור הסיבה, פשוט שהכנסנו להם מאחור אחרי שהם עברו אותנו יש כאן אישה ספור שאני אקצה בו: שאחד מהם עבר בין ההפ"ק לכ"פ שלי מהר מאוד הבין איפה הוא, ונרח. הוא נבהל יותר ממני כי אני הייתי בלי טנק על ידו. בערב התקשר אלי דן לבר ואמר לי שעובר דרכי כח גדול מאד, לפנות בקר צפונה ואני צריך בבקר ללחוץ קצת צפונה כדי לפנות את מיצר אל-על אחרת לא יהיה ניתן לעבור. לא ידעתי מי זה ולא ידעתי על איזה כח מדובר. באיור שהיא שעה בלילה הגיע אלי יהודה אשנפלד, ק. קשור וספר לי מה המצב ברמת הגולן ומה צפוי, לא אגיד שקבלתי שוק אבל לא ידעתי אז באותה שעה מה קורה כי רדיו לא שמעתי והוא תאר לי את זה בצבעים קודרים מאוד. הבינותי שאתם מגיעים כאשר הוא דיבר איתי שעה. לבן התחלתי קצת לפני 0600 מחדש ללחוץ הוא אמר לי משהוא על כך שאני עובר ת"פ ונדמה לי שאח"כ שטחתי עם מוטה ברשת איזו שיחה קצרה וגם א. כר לפי הקול זהיתי מי מדבר ומאיזה אוגדה זאת. בבקר התחלנו לנוע קדימה והיה מצפון לאל-על צפוף בעיקר טנקים באיזור ברכת חימל, טנקים רב.ט. טילים או משהוא כזה.

הערת המפקד: בדמה לי ייתכחח לספר שביום ראשון בלילה אתה טפלתה בשני קצין שהיה ראש המטה של חטיבה 47 שהוא אמר לנו שהוא קצין הנדסה או קצין הדרכה.

המח"ט, אני חשבתי שזה קצין הדרכה משום מה כבראה ויקבלתי פתק ע' כך והוא לא ספר לנו כלל שהוא למעשה הסמ"פ של הכוח מולנו והוא ספר לנו גם מה עומד לפנינו הוא פשוט שקר ארתנו עד סוף יום 7.10.73 מכל מקום עד הערב השמדנו כ-23 טנקים. וכבר אמר לי משהו שבהאזנה נקלט שהחטיבה הזאת אזעקת "נולט" משמידים אותנו. בבקר יום ב' 8.10.73 ללחוז קדימה די בקושי מפני שלא היתה לי שום פקודה לעשות הסתערויות בדפקו לנו עוד כמה טנקים ורם להם בדפקו בסביבות 0830 בערך הניע אלי ירוסי פלד מח"ט 205. שלחנו את המ"דים שלו לתאום עם המג"דים שלנו וב-1030 היתה החזירה. בהתדברו קצת אחרי ה היה מעבר של 205 על פני קדימה. אני ציינתי באחד השיבובים של פיקוד צפון שבמתחם זה אנחנו ספירנו בסביבות 40 טנקים. זאת אומרת עד המקום ש-205 החליפו אותנו צריח לזכור שאנחנו בכנסנו עם טנקים שלא התאמנו עד החצי מערך אל-על וממול היה צבא קבע של טנקיסטים, הפרופורציה היתה 8 טנקים דפוקים לנו לעומת 40, 42 יש מי שטוען וזה עוד היה בשלב הכי רע מפני שאח"כ היחסים היו יותר טובים בכמות הטנקים. כלילה הראשון לא הספיקו כראוי לתדלק ולהתחמש כי זה היה הלילה הראשון של המלחמה בקסתי קצת להתארגן. הניע השעה 1400 בצהריים וראיתי שאני לא אגיע לזה, וכאשר הבינתי כבר בערך מה המצב צלצלתי לתומה שיתן לי משהו כדי שהדלק לא יגמר לי. הוא אמר לי לנע ולהניע לציר הנפט והגענו לשם לתדלק, קבלנו ידיעה שאחרי שיוסי עבר הגיע לאזור עוד פעם אויב ולשלוח כח לשם, שלחתי את גדוד השרט לשם והוא השמיד אותנו, בדמה לי בגמ"ש ואיזה שני טנקים או משהו כזה חזר והתחלנו לנע. כאן היה איזה ברבור איש אמר לי שפסל במצא באזור הזה והמובילים לא גילו טנקים זה כבר התחיל להיות לפנות ערב, חזרתי לכאן עם פסל כפי שהוא תאר לקראת השכה קרה דבר מעניין מאד היה רכזו באזור אל-על וביום רביעי בבקר בשח ראיתם מתחכים מכון של 18, 22 תותחים עם משאיות בשטח במרחק כפי שרשיש מכנבים. וככה כמו שהלך לנו בדקות האחרונות של האור הלך לנו כאן אותו הדבר כמעט וצעקנו מפחד כי פתאום מצאנו את עצמנו בתוך מגבן הנ.ט. ירדנו עם הרכב והתחלנו לחטוף, המזל הוא שגודו שלט כבר היה בפנים אז הוא עשה כדוד שלט תרולת בזוקה ותוך 10 דקות הוא דרס ושרף כל מה שראיתם שרוף רח"כ. לנו בדפקו שני טנקים, אילו היינו מתחילים להלחם במגבן הזה, זה היה סיפור קשה כמו ששמענו למחרת. בכל אופן זה היה מגבן רציני ביותר, אני עוד הטפתי לראות אותו, היתה להם הפתעה הזאת שהתותחים עוד רצו לאישי התותחים הם לא היו מוכנים בשעה הזאת להתקפה גם אנחנו לא... בבקר יום ב' 9.10.73, התקיימה קבוצת פקודות שבה נאמר לי לי שאני צריך לטהר את השטח כי יום קודם היה בו עוד אויב. לא נאמר שום דבר כבראה שלא היה ידוע על שבחושביה מקימים מערך כל הדברים הללו לא ידענו עד 1300 שום דבר. הגודו הימיני של ירוסי פלד שהאף הימיני שלו היה קרוב לציר הנפט בשלב מסוים דיווח לי בדופקים עליו החלטתי להקציב כאן איזה שיירה של 8 או יותר עמוסים חיילים שהיה איזה ברבור של מי הם. בן-צינילה פתאום מטווח קרוב שזה סורים ושרף אותם תוך כמה דקות עם כל האנשים שהיו בהם ועוד איזה טיפים שלוח טנקים שהיו שם. ירוסי התחיל לחטוף פתאום אש ארטילרית וטילים מאנפ"ימין שלו, ושכאותרו שלב אמרתי לרותם שכאן אין שום דבר ואני מבקש משהוא לעשות הלאה, הוא אמר תשמע ביבתיים שארו במקום ולפי הטון לא ידעתי איזה דב אנחנו הולכים לחבק. אמרתי לירוסי (ירוסי שלנו לא ירוסי פלד) בציר בצומת ישיבה מחוזה בבחל כשור לכיוון חושביה אמרתי לו: אויב לקראתך ותתקוף אותו ה היה בסביבות 0800-0900 בבקר אם אני לא טרעה, הוא עלה פעם ראשונה וא. הבינתי לנמרי גם מה יש לנו עסק. בדפקו לו הראשונים והוא תפס עמדות קצת יותר סרופות ראיתי שזה בושא לא לכדוד אחד אנחנו התחלנו את היום הזה בערך עם 30 טנקים.

נתתי פקודה לבנ-צי להצטרף לאגף שלו כדי לעשות התקפה חטיבתית זה לקח הרבה זמן לא נעים מבחינת סלעים ואבנים. בסביבות 10.00 או יותר היו שני גדודים ערוכים כאשר למעשה לא היה מטפיק מקום לשרמנים וחלק היה גם פרום מסביב בשטח ראייתם מהתצפית ופלוגה העברנו הנה בסביבות 11.00 כל הזמן חספנו ופעם הראשונה שנתקלתי בטילים, השטח היה מכוסה קורי עכביש של חרטים לבנים כאלה, לרבות אחד מעל מרכז החל"מ שלי ז"א חוט שעבר מעלינו ממה שהתברר אח"כ ואני אקדים מאוחר למוקדם שכאן היה מערך שאני לא מניין עוד איך ארכנו אותו תוך יום אם ביום הראשון הם בכנסו וביזם שלישי בבקר אנחנו היינו, טנקים באדמה בט"ים באדמה התל עצמו היה איך שהוא מאוחר כן כן מפני שלא ראינו שום דבר, משם ירו טילים בולדוזרים ראינו בשטח החי"ר שפרץ את הקו הקראון עם בולדוזרים עם הכל לא נע קדימה יותר מדי הענין הוא אני מדיש את זה מפני שאצל צה"ל לעשות מבצע התנצרות כזה זה חדש! נתתי בסביבות 11.00 בערך פקודה לשני גדודים: א. למוך שלי להוריד ארטילריה כאן.

ב. לשני גדודים לתת מכת אש רצינית ולהסתער קדימה כאן חל בזמן פקודת ההסתערות ממש אוזשהוא שיבוץ ראשון בכוח למה שתארתי הסורים גם מקשו במספר מקומות מספר רצועות המג"ד השרמנים בנ-צי עלה על מוקש בגלל שנתתי את הפקודה הוא כבר לא ענה ברשת משהוא אמר לי שהוא גלה על מוקש זה היה לפני שהוא השלים את מתן הפקודות לכדוד שלו ולכן כשכבר התחילה ההסתערות גדוד השרמנים לא ידע מה לעשות והוא פשוט היכה לשוטים, ובסע בטקט אחרי אחרי השוטים בצה"ל לא הנורם היחידי שלא אפשר לנו לכבוש בשלב הזה אבל זה מאוד שיבש את ההתקפה התחלנו לנוע והתברר שהמקום כמעט היחידי שאפשר ממש לנוע זה ציר הכביש עצמו ישיבה לכיוון המערך כאן להדגיש שהכניסה היא למרכז המג"ד ולצד שאליו הוא נבוי וכאן תוך כ-10 דקות עד רבע שעה דפקו לנו כ-10 טנקים וכמעט כל טנק שבכנס למערך בדפק כ-7 שוטים ו-2 שרמנים השרמנים עוד בדפקו אפילו כאן עוד לפני שהם התחברו עם הציר אני גם כן עברתי את הציר 50 מטר ראיתי את הטנקים הדפוקים שהתחילו בחלקם לבעור החברה פצועים רצים אחורה. בחיבורי שלהמשיך כאן זה בעוד רבע שעה תשמור את החטיבה כי באותו שלב כבר היו 20 ומשהו כזה 25 וחזרנו היו כמה דקות קשות מאוד שאל אותי רותם מה המאה אמרתי לו מכאן בכיוון אחד זה לא ילך אני רוצה לשלוח כוחות ולתקוף מכיוון גוסף הרבה יותר ימינה בשלב זה בכנס רותם לתמונה וסייע לנו סיוע מכריע הייתי אומד כפי שמטה שיושב מאחור או חפק צריך לעשות אני התכוונתי להוציא את השרמנים אחורה ולעשות את האגף באותו השלב רותם נתן לי פקודה להוציא 15 טנקים ולשלוח מהר ליוסי לגר' חדה אני עברתי על יומן המכצעים לפני כמה ימים א. כתוב שש שאמרתי לרותם תשמע 15 טנקים כל מה שיש לי אז רותם ויתר והורה לשלוח עשרה ואני בשארתי עם איזה 8-9 טנקים שלחתי אותם בידיעה כי לא ארה אותם יותר היה ברור לי שמה שאני אצליח לעשות בשלב זה הוא להחזיק ולעמוד כנראה על איזה שינוי לטובה אצל יוסי ורותם אמר תשמע זה בסדר בבצע את התוכנית שהצגת הכדוד היה טעה בדרך היו מוקשים טנק המפקד בדפק והמפקד היה כבר סמל"ד השרמנים יהודה ארזי עם 9 טנקים בלבד הסתבר בדרך רותם כיוון אותו והכניס אותו להתקפה שאותה אמר היה להתחיל אחרי סיוע אויר ב-13.00 ואחר כך ב-14.20 למעשה היא התחילה בסביבות 15.45 בכלל עיכובים הצוות היה עזר לר לי התל בבוטתן בטנקים. באים בלמו רק מ-30 מ' מהקרקע והיו טנקים שמדי פעם כשאנחנו התחלנו להתקדם הם קבלו התראה על כך עלו לעמדות וירו מי שפקד על הכוח היה מפקד הדיביזיה המאווריינת הראשונה ו את משום שאם זה היה נדפל זה היה סותר להם את כל דרך הבטיחה ולכן זה היה הסיבה לעקשנות הדולה שלהם בעוד זה כי אנחנו ראינו את רותם ואבוכי נעים עם הטנקים אחורנית וחוזרים בחזרה יותר מכך

בכל פעם שאנחנו הצלחנו להתקדם ולהתעורר (ולא זאתי את כל הפעמים) הם נמדו ברכס
אחורי והתצפיות על התילים אמרו לטנקים מתי אנחנו באים ואז פתאום הופיעו טנקים וזה
יצר רושם שלא רואים טנקים אבל מדי פעם מרכס אחורי דפקו לנו טנקים וחזרו. אם אתם
זוכרים מעל ציר ישיבה בכניסה לכפר ציר הכביש ישנה התרוממות גם כאן עמקו טנקים שלהם
בסביבות 14.00 אחר-הצהריים התחילו השרמנים לתקוף אנחנו הרכשנו מייד שהחלק הרציני
פוגה אליהם וזה הקל עלינו. אני בשארתי עם הסנסוריונים ועברנו גם כן להסתערות השטח
שרפנו טנקים וחילולי חיר וכן הלאה חילקתי גזרות בין השרמנים לסנסוריונים מימין
ומשמאל בדרך קיבלנו פקודה לכבוש את חושבייה אלא להעריך בחושבייה ולכבוש את המערך של
התל אבל משעה זו והלאה עד ההתקפה התגלגלה מעצמה אי אפשר היה לערב אותה כי פתאום במצאור
במצב של 500 600 מטר חפני חושבייה אויב בחושבייה לעצור אי אפשר המשכנו בהסתערות ובכבוסנו
לכפר ראיתי צוותים בורחים מהטנקים בתוך הכפר האיתי עוד חי"ר טנקים כבר לא נסעו תוך ירי
גם כבר לא יכולנו לעצור והמשכנו לתוך המחנה תוך ירי וראינו את תל פאזרה ואת הכביש תנועה
לפנינו המשכנו עד הכביש דפקנו שם איזה כלי הכב ייירה שעוד נסעה וירדה חשכה והשתרר שקט.
לא הערכתי בדיוק מה קורה מאחור אני חשבתי שכבשנו את הכפר והתוכנית שלי היתה לנוע בכביש
חזרה ולהעריך בחניון השדרום מול מחנה בשיט הפתוח כמו שכמתי לסוכב את השדרה אני שומע
יריה של טנקים מסתבר שהטנק הקידמי שעמד בשדרה דפק טנק סורי שבא אחרינו ממרחק של 40 מטר
בדרך מסתבר שאיישו או מחדש טנקים אי טנקים שלא ראינו התחילו לנוע מולינו דפקנו שם
חמישה טנקים שעד היום משכנסים ממול המחנה של חושבייה רואים אותם צריך לאמר שאת השאר
ראינו לאור דפקנו המדורה לאור הראשון אויב אור לחץ על המטביה וגם משם התחילו להיש
טנקים ומשאיות שדפקנו וכן הלאה. חשבתי שבוה שמתתי התקרבו לחניון וביסנו להחנות,
פתח עלינו באש טנקים וגם מהכפר זאת אגירת הכפר פשוט נסגר אחרינו גם מהכפר וגם מהאזור
של המחנה הצבאי להם היה וזה היה מסורה של כמה מאות מטרים כך שאנחנו לא ראינו אותם
להלחטין והן ירו ירי די מדיק. ראינו אותם קרפצים החוצה מוטנקים ובוטשים טנקים עוד
שלא היו שרופים ולא את כולם הספקתי לדפוק האזרה 210 מצינה את הספור כך שאורי אור
באמת לחץ על המטביה והם 179 עם משה כדיל לחץ צפרון לדרום כן היתה עלינו גם ארטילריה
שלוותה אותנו בדיקנית רצינית מאוד אח"כ בודד לי שהציפים שלו שניסו לנוע לדעת לאן
להביא את הדרגים כבר מצאו את הכפר סגור גם מכיוון מערב למזרח התחלתי לשפר את החניון
בסוף העתי לאינו שהיא בקורה שהיה בו שקט והבינותי שלהנה אף אחד לא יבפע עם דרגים
והיינו רקים מדלק קו כוחותינו היה מערבה לנו מאותו שלב וחלפתי להתחבר לקו כוחותינו
כי נמצאו פתאום מעבר לקווים נענו מערבה לקרבת חס' 4 והיתה כבר בחניון לפנות בקר
בחיפון בוראי ה יעו הדרגים שתדלקו מה שהספקנו וקבלנו פקודה משימה ליום רביעי 10.10.73
הפקודה הראשונה היתה לתפוס את חושבייה שנית להעריך לקרבות בלימה אני מבין שהערכתי
שיש עוד אויב לא מעט ובאמת לדעתי היה זה אויב ששתי האוכדות לא הבחינו בו אני הבחנתי
בו אבל משכנס בעיקר הגענו מחדש לחו בניה ונענו למחנה ובצד הדרך הכפר היה ריק אבל השטח
שבו הסתובבו כלילה היה מלא עם טנקים וכן כל הרכב שהיה מתחת למוצב 111 במשך כמה שעות
בהלנו קרב עם הטנקים האלו דפקנו מספר טנקים הם חצפו כמה פ יעות וגדוד השרשים שהיה קדמי
שיפר עמדות ותעט בשלבו מסריים בסביבות 0900 את תל פזרה זה לא עמדת טנקים הוא הצליח להעלות
לשם שני טנקים אחד בדפק במלב מסויים אחר כך התברר לי שזה 62 ט. היתה סעות שזה אולי שרשים
בגלל זה והיתה המקלות ראשונה ב 62 ט. והצורה של הקנה הסעה מכל מקום טנקים אלו.

תקפו את תל פורה זאת אומרת הם תקפו את תל פורה נס עם חי"ר שהסתערו פשוט עם הרובים
הטנק הבודד שלנו שנשאר על תל. ו אחזרה לא היתה לי באותו שלב תמונה של המצב רותם
אמר לי בסביבות 10.00 תשמע צריך לתפוס את צומת ומחדש את תל פורה ולחסום את הציר שעולה
צפונה בין הרבה טנקים אבל כמו פעם קודמת ואח"כ די בשיטה. בהמשך אני בוכחתי שכאשר יש
אפשרות להתפרס וכאשר השטח מאפשר ולא מגלים איוה אויב שאי אפשר לגבור עליו יש פחות אבדות
כשנפרשים ומשתרעים עם ירי מאשר שהיו מנסים לחסל או להפציץ את העמדות קודם שהיו קוראים
ליה פעם סביצענו כאן הסתערות עוד פעם השרמנים מצד אחד והסנטוריונים מצד שני. בסביבות
11.00 לערך דיווחתי שאני יושב בניי הפמתיים עוד קצת יריבו על הטנקים שהיו באורך 62 מ.
בעיקר והשתרר שקט כי (חטיבה 4) ממזרח ודרום האוגדה 210 הניעה מצפון באותו השלב בשאלתי
איוה כוח יש לי ומניתי 15 טנקים כשרים ואז קבלתי פקודה להיות מוכן אם אפשר לכבוש את
כודנה דווחתי שלשרמנים אין כדורי ח"ש רק הנפץ נשאר ומכוון שהפקודה לא התבטלה שלחתי
לאסוף מהטנקים הפצועים הסביבה את הח"ש קבלתי נדוד הבדסה ת"פ של 6 זחלמים והפקודה היתה
בשלב זה לתפוס עמדות מול כפר כודנה ולהתחיל להשמיד מטרות של ציר טרויה כמו שעברנו את
הקר הסגול אני חשבתי ששני טנקים אבל בתחקיר התברר לי ש-4 טרטים עלו על מוקשים 2 קבלו
בס.נ.ט. ולכן ספרתי שנים מה-4 שנפגעו שניט חולצו מייד במצב זה עמדנו על 11 טנקים מזה
שמונה שרמנים בסה"כ מעט מאד טנקים אנחנו לא הצלחנו לדפוק אף טנק הם עמדו המחפורות
בהדרות ופעו מצויין בשלב זה היה דיון המפקד רותם וביני והערכה שחט' 9 למרות שמה לא
תכבוש את המערך הזה וקבלתי פקודה להתקפל ובצענו זאת קבלנו אחריות לגזרה התארגנו ללילה
בנחל גשור למחרתו יום ה' 11.10.73 היתה קבוצת פקודות בסביבות 1000 חזרתי לחטיבה ב-12.00
קבלתי פקודה לעבור לאוגדה של דן לבד לצורך הבקעה לסוריה נדוד שרמנים כבר מנה 21 טרטים
למעשה מנו 10 טנקים ואז קבלנו עוד 9 טנקים ומנינו יחד כ-40 טנקים טוב. הגעתי אל דן
לתל לחפק כאן התקשר איתי מפקד הפיקוד חכה ואמר לי שאצל דן הולך קשה מאד באיזור ההבקעה
להיות מוכן להכנס או אצל דן אם לא ילך או לרוץ לפרול להכנס אצלנו בשעה 1600 אחה"צ קבלתי
פקודה כאשר הטנקים עמדו להכנס (בכניסה לקונטה) לא להלחט לא ללחוץ קדימה שלא לעשות מהלך
אף להתייצב בעורף המערך של ערבנה ותל שער הכענו עוד בזמן הקרב היתה אש רצינית ארסילרית
ב.ס. בזקות כל זה מכפר חן ערבנה והתברר אז שהתל תפוס ומציק לכוחותינו קיבלתי פקודה
בהתחלה לכבוש אותו מלפנים הגדוד הגיע ואז אמרו לי, לא, לא, לא לכבוש אותו מאחור החלפתי
את הגדודים ונדוד השרמנים עלה עליו מאחור וכבש אותו המשכנו אח"כ בתנועה רצופה עד הצומת
יריב אמריקה כאן נערכנו למעין חניון הכנה הקפית זאת היתה הפתעה רצינית לסורים שעד הבקר הם
לא איתרו אותה מפני שהמשכנו לבסוע אליהם כאילו זה דרך פנויה וכל מי שנכנס חטף רואים היום
את הטנקים משאיות כל מה שהיה שם בבקר יום 12.10 מ-1100 בבקר עבר דרכי אורי וכבש את הצומת
של כפר באסב אני ירדתי העקבותיו רק שרוג בע איפה שהוא מהצד והגיע לצומת בסביבות 1400 1300
בצהריים שתי חטיבות של אורי ושל דן איבן מתשות לכמרי דן מנה 6 טנקים ואני קבלתי פקודה
לנוע ולכבוש את הכפר עברתי על פני החטיבות שקצת ארכנו את עצמן כאן מתחת לתל מרעי מערך של
טנקים ב.ס. וכן הלאה כאשר רוב משטח סגור ורק בקצה פתוח אז עוד פעם בטכניקה הרגילה פרקנו
את כל 40 הטנקים ונסענו תוך ירי וזה עבר וחדר שרמנים היתה מכאן מנוסה הכענו עד תל מרעי היה
כבר 1600 אחה"צ ראינו בובקר על כף היד והאויב כבר לא היה כי הוא היה במנוסה מכל המרחב הזה
ואז התלכו שני סורים עוד לא ידענו שה עיקקיים בשלב יח אחד בע קדימה ואחד יותר מאחור קיבלתי
פקודה מהר מהר לרוץ להיערך מולם הסתובבנו משני הצדדים של תל כרים אורי בעמד כאן והטנקים
הבודדים של דן איפה בצד ודפקנו עליהם ואת היתה יורה די קטנה. ה היה משהוא שקרה לא הרבה וכאן

ביבתיים שפיקר הכח אני לא יודע מה היתה עוצמתו הכוללת נע והניע כבר מאחוריניו אז החזירו את כל יחידות האוגדה אחורה ההערכה היתה שהם עלו בציר ישימון הנחה התאמתה אני בעתי אחורה את כל הציר ובערכתי עם השרמנים מולם עם הסנטורלונים ע"י יוסי מול ציריך היו גם בעיות דלק היחידות שהיו לי לילה קודם לא תדלקו זה היה תוך התקדמות וקרב התחלבו קצת לגרור טנקים אם כי היה רחוק לפנות יום א' 13.10.73 בוקר של שבת שמענו טנקים טנקים הם היו בטרוח של אלף ולא ראינו אותם וטנקי החוד של העירקים עלו על השרמנים מטרוח של כמה עשרות מטרים דפקו את הראשון את שני השאר שיפרו אחורה עד אור ראשון ב-05.00 בבקר אז כשמאיר אני לא זוכר את השעה התגלתה ע"י תצפית שהחירתי על תל כשהחטיבה הם מנו כ 40 טנקים ועוד חלק על ציר ציריך השרמנים התחילו לדפוק כאן השוטנים בהתחלה עברו לכיוון הזה ושאייתרתי שמול המאמץ קידמתי את העמדות של השרמנים ושל השוטנים גם אורי היה במקום אצאצא ביקשתי מן לקדם אותם לאנף שלבו הצעה שנתקבלה ולמעשה החטיבה העירקית בכנסה לתוך מעין מארב אנחנו לא הצלחנו הרבה לדפוק 14 12 אותם דרך אגב אני מצליח לספור עוד היום את הכמוצות האחרות שאחרים דפקו לא ראינו שם על כל פנים הם כל כך היפתעו והיו בשטח נחות פשוט התחילו במנוסה ובסור לאזור של כפר שמאס בסופו של דבר מייד בעקבותיהם כל יחידות האוגדה שהתרכזו לקראת המארב הזה תפסו מחדש את עמדותיהם ועד 0900 0800 בבקר כבר הייתי עוד פעם בכפר נאסג' ובתל כרום זה היה בשבת ביום ראשון עמדנו 14.10.73 . בערבנו בכפר נאסג' יומיים למעשה בקרב תותחי טנקים נכד תל אבתר על הקרקע וגם ארטילריה לא רעה תוך יומיים היו לנו כ 50 מפגעים העיקר מארטילריה ואז היתה איזה קבוצת פקודות משותפת עם יוסי אצל דן ואני אמרתי שכל יום יש לי ארטילריה ויש מפגעים וידענו שהעירקים כחטיבה אן דיביזיה ערוכים מאחורי ותל לכבוש את התילים האלה. פשוט אחרים לא היו ולא העריכו את החשיבות שלהם ואז בצהריים נתקבלה פקודה שאני אשפר עמדות כלפי התילים הללו חט' 205 תבוע מצפון ותכבוש אותם ואורי יבוע עוד יותר דרומה ויעלה על החטיבה הפרוסה מאחר ב 1400 התחלתי לשפר עמדות מאיור ויהיא סיבה שאני לא יודע שתי החטיבות שהיו צריכות לנוע צפון התערכו עד מאוד ואני משפר ואני כבר משפר לגמרי ועוד פעם מתקרב החרשך ואני רואה שכבר 1600 ואז אמרו לי שאם אני לא עושה מעשה זה נשאר בידיהם ואז הודעתה שאני עולה על התלים זה עלה לנו בעוד 4 טנקים וכבשנו את התלים באור אחרון כמעט זה עוד פעם הפתיע את העירקים וכאן היתה מנוסה הם ישבו באזור לבטח עם עשרות טנקים ומשאיות וכל שאר ראיתי תמדות אבק שמתרחקות מה שהספקנו לדפוק קפצנו אורי כבר הניע באותה שעה עד כיר עבס לערך ביסה אפילו לעבור את הציר הזה אבל החטכה הכריחה אותנו לעצור יוסי החליף אותי באותו לילה וההתקפות שהיו עלינו משם במשך כמה ימים לכיוון שהאויב גם אליו אחרי כל זאת היתה כוונה יום אחד ב-15.10.73 לתת לנו לבצע המשך כבוש בציר הגענו בלילה ישנו בתל עדודה בבקר היה יום של התקפות בגד גדולות גם על דן ועל סלאם בציר נפץ על אורי ועל יוסי בתילים שאנחנו היינו עתודה למחרת 16.10.73 בצהריים אמר לי שאוכדה 10 יורדת להתארכות ואוכדה 146 באה החלפנו את אורי ואת כוח בתצ"פ ועמדנו יום בוסף 17.10.73 באותן עמדות ובתוך תל קרון ביום חמישי 18.10.73 וביום שישי 19.10.73 בבקר התווילה ההתקפה הקשה על יוסי התקפה שעד שעה כמה שמתברר לי היתה התקפה לפחות של 2 חט' מלאות אני חושב שהיו שם בסביבות 30 טנקים אם לא להוסיף ה-30 שבאו בסוף אני תמיד הייתי קדימה והבנתי מה קורה יוסי היה על תל עדביה ועל תל אבתר ועל הרכס ואני תפסתי עם גדרד אחד מלפנים ואני מאחור אמרתי אחר כך לרותם שאין מקום של א. ראיתי טנקים פנועים כמה אני לא יודע קשה היה לספור כמעט כל הטנקים שלנו מלאו את שדה הקרב ונהלנו כאן קרב עם הטנקים שהגיעו בשלב יותר מאוחר פתאום התחילו לרוץ 20-35 טנקים לפתח שבין כפר אדנס ותל קריל ירדתי לשם הם רצו מולנו והצליחו להתגוש כשהיו בטרוח עד 800 מטר ופגעו שם בכמה טנקים ראיתי כחמישה הם טוענים לי יותר וכל הכוח העירקי עשה פתאום דבר זה בפתאומיות ציריך לומר שזה היה היום השני הקשה או השלישי שהיה לי במלחמה כי הכמויות של הטנקים היו עצומות הארטילריה היתה בוראית אולי במחיש את הארטילריה

הכדור של ירסי כאשר רק מהארטילריה בדפקו כ 5 טנקים וואת מאחר שכאן יש רכס מאוד צר ואין אפשרות להמלט מצד האויב ואי אפשר להתקיף והיינו חייבים לעמוד במקום בעמדות ולבלום והיו כמה דקות שחשבתי שאם הט משיכים ללחיץ הם עוברים ונז גודד השרמנים עבר לקו השני באותו שלב קשה כמו שקרה הרבה פעמים ראיתי שהעירקים מאחור מתחילים לשפר עמדות אחורה ואז היה ברור לנו שבאותו זמן כשהטנקים שלהם היעזו לטרווחים של 50 מטר או 0 מטר עם שלנו הם בחלו לסתת בסביבות 1130 העסק השתק ומכאן ואילך היינו מוצבים במקום עד הפסקת האש.

810
1993
33

יום א' 7 אוק'

1) פולת אירוקים.

הערות	האירוע	שעה
בשעה 1400 חת' 188 עזבה ח"פ אוגדה 36. 40 הנקיים של חת' 179 כוללים כ-20 נקיים מנדוסי' 134 שהחזיקו להצטרף להסיבה 179 החל בפעולת ההתקייים עד הערב בקבוצות קטנות.	פולת שישמה להסיבה הצירים המובילים לנצח הירדן ולפיצוץ גשרי הירדן. פולת אחריות על הזדה הדרומית של רמה ג. סל"ב חת' 188-188-188 המפורזים מציר הנמשך עד ציר גמלא-כ-20 נקיים. חת' 179-179 נציר יהודיה כ-2 ק"מ ממזרח לחוף של קצ"יה כ-40 נקיים בקרב אש. 2 סל' נקיים נציר פיק - אל-על, כ-20 נקיים. חת' 9- בתנועה דרך עיץ גב עם 40 נקיים שדמן, מקבל ח"פ 20 שוט ב- צ"ק. חת' 4- בתנועה ירך מנדל עם כ-30 נקיים שרמן, מקבל ח"פ אח גד' 39 בפיקוד וספי (כ-30 שוט-קל) עולה נציר גמלא עד מרחפת כנף. בת חת' 1- 2 של ע"צ זחלמים וסול' חת"פ מ-405 לרגלי מזרעה - כנף-נצירינה שנקי אויב. חת' 4- 2 נכנס לקיב עם הנקיים המוריים שרודפים אחרי הזכר של חת' 1, לפסיד כ-11 נקיים סוריים. חת' 4 - בהתקלות עם 4 נוסים, שרידים נכח שהיה ב- חל - פזס וסנך נפגז בהחלוקה עם כמתחזינר. יציאת קשר עם רמ"ס 146.	1000 1300 1400 2000 1 00 1700 2200 2400

5

תאריך	תיאור	שעה
מתי"ס 179 נהרג. סר"ב 179-ב-35 פניקים.	<p>האירוע</p> <p>ח' 4 וח' 9 יזכרות ח"ס אוגרה 146.</p> <p>מגן מפקד האוגרה מקבל פיקוד על ח' 179, ממסיר ללחוז בציר יהודיה לעבר חושייה.</p> <p>800 פלוגה פניקים סודיים ממגלה בציר רשאל החוסמת מעבר בציר יהודיה. נמסר כל היום פגזים את קרב האש.</p> <p>בה בפיקוד קצין גנ"ם 179 ממסר על הכה הסורי בקרב מנג פשוטים קצרים במסיר 9 פניקים. עם חשבה הוחק מנג.</p> <p>ח' 179 מביקע עד צאת הנפש.</p>	<p>0800</p> <p>0800</p> <p>1600</p> <p>1800</p>

יום ג' 9 אוקט'77.

3) טבלת אירועים.

תקנות	האירוע	שעה
	<p>חט" 179- משטרת בקרבות נגד טנקים ונ"ט סוריים מאזור ח'וליה.</p>	מהבוקר
	<p>חט" 179- כ-40 טנקים נמצא בידן סינדיאנה ל-חל-ירוקיף, עובר ח"ם האוגדה במוג עם טנקים שמופזן ל-ח'וליה.</p>	1000
	<p>חט" 679- חוזר לאוגדה 36 בגלל לחץ אויב מדרום ל-קונסדה.</p>	1100
	<p>חט" 679- משטרת לחימה על האויב שמופזן ל-ח'וליה. עד החשיכה מגיע ל-רמתנא(כ-2 ק"מ (365) ממופזן ל-ח'וליה).</p>	1400
	<p>חט" 179- עוברת את צומת ח'וליה דרך הנמס, נחקל בשדה מוקשי כ-2 ק"מ ממערב ל-ח'וליה, מתחם על התקומות חט" 679 ממופזן.</p>	1800
	<p>חט" 679- במסגרת ממופזן ל-ח'וליה.</p>	
	<p>חט" 179- ממערב ל-ח'וליה.</p>	

תקרות	האירוק	שעה
ציר סרויה בגזרת אנדרה 146	<p>חמ" 679-חוצה את האטו מ-רמתניא עד לכביש הראשי, כונש את סגול 312 ו-2' זיחה (סגול 315).</p> <p>חמ" 179-עובר מצפון לחמ" 679, עובר את הכביש הראשי, משחרר את מוצב 110 (סגול 313) ממשיך עד תל-ענשה.</p> <p>חמ" 679 וחמ" 2-3-179 ק"מ מצפון לציר סרויה ממשיכים אויב נסוג בציר סרויה</p> <p>מקבלים מקורה להמסיק אש פניקים. ארס' משייבה להכות אויב, נסוג.</p> <p>מפקד האוגדה מבקש אישור לשינוי גזרה ולהמשיך לרדוף אחרי אויב נסוג בציר-סרויה.</p> <p>האישור לא ניתן ומקבלים מקורה לנתק מבט ולהמסיק את האש כי הדבר מסכן את כוחותינו</p>	0600
	<p>מקורה מהמקור לחבון הנקעה באזור מוצב 109, בציר שלג.</p> <p>קבוצה מקורה אונדחתה ב-חל יוסף.</p> <p>ה ת ב ג י ת</p> <p>חמ" 179-הישיב על הרמסים ביץ מוצב 109 ו-110.</p> <p>חמ" 679-צביתה בציר שלג-רביבים.</p> <p>הכנתהם נקריים להתקפה. מקבלים הגזרה ארס' חזקה על כוחותינו.</p> <p>איש' גזרה לשעה 1400. ממחילים בהכנה ארס'. מקודמת הפיקוד להתקדם עד ארס-בונשה. בהמשך הפקודה</p> <p>ממשיך יש לעצור את הכוחות בצומת פלג-רביבים. לאחר שיהיה עם אלוף הפיקוד הוחלט על ביטול ההבקעה</p> <p>והכוחות מהאוגדים בתוניני לילה.</p>	0900
		1000
		1100
		1300

הערות	האירוע	שעה
<p>בנוכחות הרב משה לייב</p>	<p>קב"ק סקודות בת"ק הוונדה, 679 יתרו סדרים לאל דוד (במקביל לחמישה 7) 179 יתרו מול ציר אפריקה ויכנס בדרוג אחרי 679. אזור חובניות בפתח ארץ 36 ע"י הל-אייזר קב"ק סקודות שניה בת"ק האוג' בתל-יוסף, האוגדה הנקיע בדרוג אחרי אוג' 36 בנייר אפריקה אב כאשר 179 מבקיעה בתחומי 679.</p>	<p>0800 0800 1000</p>
<p>ב-1300 החילה הנהגת הנהגות.</p>	<p>הבקעה (1) חת' 179+179 ג' 134 בהישעו על' פניקים בחת' 679 בנייר הכניש (אפריקה) לעבר חת' ארונה. (2) הגד"ר נתקע בחדר עשן לציר סמך אפירות קשות ולא יכול להתקדם. (3) חמדת המצב בת"ק האוג' שיש צורך לחלץ את חת' 179 וניתנה סקודה ל-679 לחסות על החילוץ.</p>	<p>1300</p>
<p>שר המבחן האוגדני בג' יוסף.</p>	<p>(4) ית' משנה של פד"ק ג' יורא הגיעה לצמח האוג' ארונה 2 פניקים פנו לציר ציריך ונעצרו אחרי ק"ם.</p>	
<p>ית' משנה של חת' 7 בנייר שבתאי פתחים חזירה</p>	<p>(5) חת' 679+679 כוכבים מקנות 179 עזבה את צמח האוג' ארונה ונגיעה לצמח אפריקה שבתאי. (6) חת' 9, שהועברה ת"ם האוגדה נכנסה בנייר אפריקה וכובשה את הל כנרס דרך ציר ציריך. (7) חת' 9 מתקדמת בנייר רביד, שמשפחה אויב בדרכה ומגיעה לצמח רביד יאיר לחניון לילה. (8) ג'ר' הזנתונים מ-317 סורק את חת' ארונה ומשפיל כוחות חת"ר, שנשארו בכפר וכנסים לחסות את ציר הכניש מחדש.</p>	<p>1710 1900</p>

ה. ת. י. ד. ה.	ה. א. י. ד. ה. ע.	ה. ע. ה.
<p>התפ"ס האגודתי פתקים ליל שער וצופה על תנועת הכוחות והקרב באזור המזרחי.</p> <p>מח"ס 205 מצייב בהתפ"ס האוג' וסקבל מצייב לנוע לאזור הל בשחרה, תל ל כל לצלילת את המורים העיראקיים.</p> <p>התפ"ס האגודתי דילק אורה לנוסטר.</p>	<p>א. כבוש צומת ציפן יאיר (כפר נטב) והגדעה לכונן כנבר</p> <p>1) מח' 679+ מח' 9 נעה בצידן עד אחרי תל 127 (מרכי) 679 באזור הצומת</p> <p>2) מח' 179 נטב על ציפן, עוקפת את אכפר מטורה המוחקו ע"י אויב ונעה לכיוון כפר נטב, אח"כ מפייעת לתקביל ל - 9.</p> <p>ב. התקפת נגד עיראקיים</p> <p>1) התפ"ס פתחו מ. ג. ורובי עיראקיים התנועה לעבר תל אל כל ולעבר כפר נטב.</p> <p>2) מח' 579 נטב על עיראקיים המגויסים כפוזון תל כחור בציד יאיר. מח' 9, 179 באגף באזור תל - ציפן</p> <p>3) מח' 205 מתחם לקרב באזור שחרה אל כל.</p> <p>4) התקפת העיראקיים באזור כפר נטב' נבלמת.</p> <p>ג. הערכות לפלישת ג.ל העיראקיים, שנכנסו לציד יאיר</p> <p>1) התפ"ס האגודתי עדה כניסת העיריין העיראקי בציד יאיר לכוון תל - צער.</p> <p>2) הערכות לפלישת ג. -</p> <p>א) מח' 205 הצדמת רהיט-ציפן (ככפר ג' בא)</p> <p>ב) מח' 9 כביד רהיט באזור תל - צער.</p> <p>ג) מח' 679 הצדמת רהיט יאיר.</p> <p>ד) מח' 179 כביד יאיר באזור צומת יאיר - יריד (כפר מעד).</p>	<p>1000</p> <p>1500</p> <p>1700</p>

ה פ י ר ת	ה א י ר י ע	ש ע ר
<p>לאויב הושרדו כ - 10 טנקים, כוחותינו ללא נפגעים</p>	<p><u>ש.ב.י.ש. עם רעיונות</u></p> <p>(1) מגד בערות קצר שיון 9' לעוצמקיס טססן חתילה הט"ש שנכסף עד שעות הבוקר וכלל רדיפה את רעיונותם המודעים לעבר טסס - כפר נמג' .</p> <p>(2) לאתר החזוקה המזרחית החלה התקדמות בעבר הסנייה לעבר המצמות גיריר-צלבון, גיריר-קרילוס וגיריר-ירירי.</p> <p>(3) 205' חס' נחל בגוליס סתל-טחורה. בר' צנחנים טסס' 703 טקל כזימה לטור את אל כחורה כפזרות.</p> <p>ב. התחבנות להחבון לילה : -</p> <p>(1) 205' טוחם גיריר צלבון.</p> <p>(2) 179' טוחם גיריר קרילוס .</p> <p>(3) 9' טוחם גיריר יאיר.</p> <p>(4) 679' טוחם נצומט גירירי.</p>	<p>0300</p>

הערות	האירוע	שעה
	<p>הקבלות</p> <p>חס' 205 - נצומה תחילה (מעל 40 פנקים)</p> <p>חס' 179 - נצומה אגריטה (גיריף-קולוס) כ-30 פנקים</p> <p>חס' 9 - נצומה יצירי-מייסד כ-40 פנקים</p> <p>חס' 679 - באחורי חס' 9 - מעל 40 פנקים.</p> <p>גד' חס' 9 ונרד עליו על" אונקיס חס' 205 מאורגן בתל-משה, תל-כרוס ומצפון לים בוכנה.</p> <p>המפגים ארטיסטיים חדישים. הסתחה במארגנות במקומם.</p> <p>קבוצה פקודות פיקטיביות בנמ"ל. משומת האוגדה - ביצוע פטרול אלים שפורין לעבר הצידיאים</p> <p>באזור כפר - אס"ל.</p>	<p>במשך היום</p> <p>בערב</p>

9) פולל אירונעס

הערות	האירוע	שנה
<p>לאחר הוס' 679 נחלת נקטיים, קקב טילי נייס פריד-איי עדם, פומפל גר' פ-ט' 7 לאנסתם האגף הועניי.</p>	<p>הכוחות במקום סומו פוללנות לקראת הפערול האלני. ביצוע פערול אלני ל' חס' העיראקי, כאשר : - חס' 205 ו - חס' 679 באגור אשכאלי-ניין אדום 4185 - דיר-אל-עט חס' 9 - חזיתית נסחיות לעבר חסילים 4185 אדום. חס' 179 - באגף החס' שישט המתוח - טנול 3985. גר' 91 - כח מאולפ' פופשה אגף פערבי פול-פסחוד ותל-פרום. חס' 9 - כונש אה החללים 4185, בהמשך נוחלין ליי' חס' 205 המתארגנת במקום. <u>המתארגנות בלילה</u> חס' 205 - בחללים 4185 חס' 179 - ככונתם אג'ין קילום. חס' 679 - מאחורי קילין. חס' 9 - באזור ג'רין - יאק'ר. כח סלס - במקומות.</p>	<p>בשנת הנקר 1400 עם חוסר</p>

הערות	התייחסו	שער
<p>החלוקה הידרגית סופית על-פי הארץ</p>	<p>התקפת נגד ירדנית חט' סנקים ירדנית מתחילה לנוף מאזור תל-חזה צפונה בין הנירים קרלוס - עלבון. הערכות כוחותינו חט' 179 - על השלוחות הדום פורחית של תל אל-מל. חט' 679 - מציקן לצוות המוקד-עלבון. חט' 205 ו-חט' 9 - המוקד המוקדתי באזור צומת ציריך - יאיר. גר' 91 - 2 חט' סנקים תל-מסחה.</p>	<p>1000</p>
<p>במסגרת לסייע להשגת המזון העיראקי באיזור ציר האוננה הוקבר ח"ט האוגדה גיור פ-חט' 7 שהוקדם בידי קראון, הגיע כ-2 ק"מ מצפון לירד-אל-עדט, נחקל במסך סיליס.</p>	<p>הירדנית הקדמונית צפונה ממזרח ארריס - המזרח המזרחי בידי קרלוס הגיע לכנע עם חט' 179 וחבר לכונן צפון-מערב, כהוצאה מפר' המוקד המוקדתי לכונן עמדתו של חט' 179 שהשמידה כ-20 סנקים. חט' 679 - קודמת לעמדת המוקדתי תל-אל-מל והמסיקה להשמיד סנקים בודדים שהיו בנסיגה. המזרח המערבי, שהוקדם לזר' עלבון, נעצר בראשית דרכו ונסוג עם יתר הכוחות להערכות מחדש באיזור תל - חדה. התקפת נגד עליראקיה כ-3 שעות לאחר התקפת המירדנית מתחמת התקפת נגד עיראקיה בעוצמה חסיבתית לעבר אדום 4185. הערכות כוחותינו חט' 205 - על החלים 4185 במגע עם האויב סמולן. חט' 9 - מדרום לצומת ציריך - יאיר בעמדות כלמי דרום מזרח. חט' 179 - בתנועה מצומת ציריך-קרלוס לעבר סמול 3985. חט' 679 - במקומנו באיזור תל-אל-מל. התארגנות בצמתיס. חט' 4 עובר מ"ט האוגדה.</p>	<p>אתח"צ</p>
	<p>התארגנות בצמתיס. חט' 4 עובר מ"ט האוגדה.</p>	<p>בערב</p>

יום ד' 17 אדר' 73

(11) פגלת אירועים

הערות	האירוע	שנה -
	<p>התארגנות הכוחות לקרית החלטה בקו • החלפת האוגדה על ידי ופדה 140. האוגדה עם חס' 179 ו-חמ' 679 יוצאים שחקו להתארגנות ב- על ידי •</p>	<p>בנוסף בקרוב</p>

11

תעודת

335 - תעודת

7.11.73

תעודת - תעודת 9

6.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

7.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

8.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

9.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

10.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

11.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

12.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

13.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

14.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

15.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

16.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

17.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

18.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

19.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

20.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

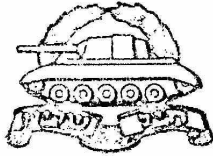
21.10.73 - תעודת 335 - תעודת 9

- 10.10 (רמז) כחש גבול כחש נק מה גבולות
- 11.10 הוצאת דמי חנייה ופיקדון בנק הנהלת
- 12.10 ימי חול - חג שמחה
- 13.10 ימי חול - חג שמחה
- 14.10 ימי חול - חג שמחה
- 15.10 ימי חול - חג שמחה
- 16.10 ימי חול - חג שמחה
- 17.10 ימי חול - חג שמחה
- 18.10 ימי חול - חג שמחה

19.10 ~~המלכה~~ 205 ~~המלכה~~ 205 ~~המלכה~~ 205
 20.10 ~~המלכה~~ 205 ~~המלכה~~ 205 ~~המלכה~~ 205
 21.10 ~~המלכה~~ 205 ~~המלכה~~ 205 ~~המלכה~~ 205
 22.10 ~~המלכה~~ 205 ~~המלכה~~ 205 ~~המלכה~~ 205

03/11 - 20/11
 20/11 - 22/11
 22/11 - 24/11

דפי פלדה

עלון מידע למפקדים

857-זי-60-הד-5

ז' כסלו תשל"ד

2 דצב' 1973

גליון נס' 4

ב"דפי פלדה" הפעם:

- דבר מפקד גייסות השריון
- סיפור לחימה של חטיבת מוסקה ב.
- נגמ"שים אופניים B.T.R.-40-60 מתוצרת בריה"ם
- התפתחות בתכנון סנקי מערכה חדשים במערב
- סקירת ארועים
- זרקור על האויב - תחקירי שבויים
- המלחמה בעיני המצרי
- בעיני מוסמים זרים - "התעוזה והדמיון"
- לקט מתוך העיתונות

דבר מפקד גייסות השריון

מפקדים 10

עבר יותר מהודש מאז הוכרזה הפסקת האש בחזית הצפון והדרום. למרות השיחות בק"מ ה-101 ולמרות שנקבע מועד לשיחות על הסדר שלום בז'נבה עדיין נמשכת המתיחות בחזיתות וסכנת התחדשות המלחמה קיימת ועומדת. מתוך הכרת המציאות ניצבים אנו בכל החזיתות חוץ קיום כוננות גבוהה למקרה שתתחדש האש.

אולם גם האויב אינו קופא על שמריו. כנגד מאות הסנקים שלו שהושמדו הגיעו סנקים חדשים רבים. הן לסוריה והן למצרים. יתרה מזאת, כוחות אויב מארצות ערביות שאינן גובלות עמנו הגיעו לקרי החזית והתוצאה היא ששוב ניצבים מולנו כוחות ניכרים של שריון אויב.

על אף אבידותינו הכבדות ולמרות היוחנו נתונים בפעילות כוננות אינסטנטיבית שומה עלינו להגביר כוחנו ולהחזקו. בעצם ימים אלו מתבצעת פעילות הדרכתית ענפה ונמרצת ללא תקדים. נוסף לקיום כוננות על מנת מוטל עלינו עתה המשימה למצות כל דרך אפשרית להגברת כוחנו על ידי גילוי יוזמה והושיה.

שמור

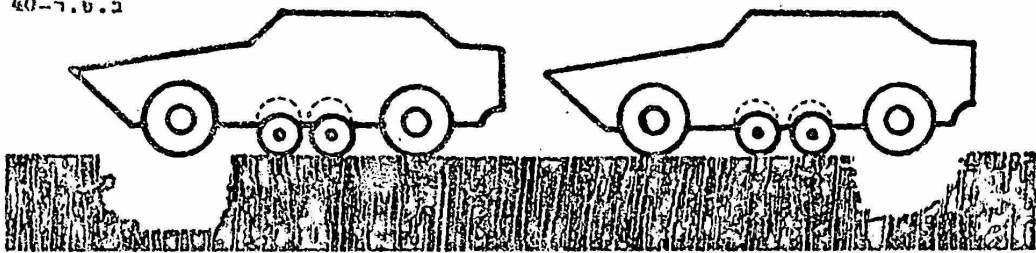
כל המופר חובו מסמן זה, כולו או קצתו, לדיכוי אנשים שאינם מסמכים לכן - עובר על חוקי בסחון המזינה. כל המוא מסמן זה נורט למסרו לתחנת הקרובה של משטרת ישראל או המשטרה הצבאית.

נגמ"שים אופניים טוביטיים ב.ט.ר-40, ב.ט.ר-60

לרשות יחידות החרמ"ש כצבא בריה"מ ומהן לצבאות ארצות ערב, עומדים דגמים אחד של רכב אופני מטוריין, כולם אספיביים בעלי הנעה מיוחדת לשיוט במים. הדגם הותיק ביותר אשר פיתחו החל זמן קצר לאחר מלחמת-העולם השניה, הוא ה-ב.ט.ר. הדגם הראשון היה נגמ"ש לכיתת חרמ"ש מוקטנה, ללא כיסוי עליון. כלים אחדים טרדם זה נלקחו שלל במלחמת ששת הימים ומשמר הגבול הפעיל אותם בהצלחה בסיוע בדרכי הפטרולים.

בתחילת שנות ה-60 הופיעה גרסה מטובללת בהרבה של ה-ב.ט.ר-40, אשר צוידה בארבעה אופנים נוספים במרכז הרכב, כדי להגביר את כושר העבירות בשטחים ללא דרך, ובעיקר כדי לאפשר כניסה אל המים ויציאה מהם, ללא עיכובים. הגלגלים הנוספים האלה מסודרים כך, שניתן להרימם ולהורידם כאופן היראולי. בנסיעה על הכביש הם מורמים, אך במקום קשה לעבירות מורידים אותם לקרקע. קיים גם תחנן

ב.ט.ר-40

שמור

מיוחד לשינוי לחץ-האוויר בצמיגים של כל הגלגלים, אף בשעת הנסיעה. וכך על קרקע רכה אפשר להפחית את הלחץ עד כדי 20 אחוז מן הרגיל. ואחר-כך, אפשר שוב להחזיר את הלחץ למידה הרגילה, לנסיקה בכביש. ראוי לציין שסידור זה נמצא בכל רכב-קרב ארפני סובייטי, גם ב-ב.ט.ר-152 הישן.

לשיוט במים יש בנגמ"שים האופניים הסובייטים סידור מיוחד: בירכתי הרכב יש צינור בעל קוטר גדול, אשר בהוכו מדחף, וזה שואב מים מן הפתח הקדמי של הצינור אשר בצידי הרק"מ הפולט אותם בכוח רב מן הפתח האחורי. סילון המים הנפלט דוחף את כלי הרכב במים במהירות עד 10 קט"ש. כאשר יש סילון מים אחד בלבד כמו ב-ב.ט.ר-40, נעשה היגוי הרכב במים בעזרת הגלגלים הקדמיים ואפשרות התמרון במים מוגבלת למדי.

כיום אין משתמשים בכלי רק"מ השונים מסוג ב.ט.ר-40 כנגמ"ש, כי התוספות השונות הקטינו את חלחלימה, וכך, אין בו מקום ליותר מחמישה איש, ובהם נהגו לכן מפעילים אותו כחפיקידי סוור, פיקוד וקשר, או באיתור שטחים מזוהמים ע"י אב"כ. במלחמת יום הכיפורים נחקלנו ב-ב.ט.ר-40 הנושא שישה טילים מונחים מדגם סאגר, המורכבים על מתקן שיגור מיוחד. דגם זה נקרא BRDM. בשעה נסיקה מנהלתית מוצנעים הטילים מתחת לכיסוי הנגמ"ש. לקראת ירי מהרומם הכיסוי ועמו הטילים והכלי מוכן לפעולה מבצעית. ידוע לנו שיש לרק"מ-נושא-טילים זה תפקיד מוגדר במערך נגד-שריון של עוצבות החורמ"ש והח"ר בצבא סוריה ומצרים, כמו-גם בצבא בריה"מ.

כלי רק"מ דומה מאד ל-ב.ט.ר-40 פותח כהונגריה ומופעל גם בצבא צ'כוסלובקיה ופולין. הוא מצטיין בכך, שיש לו אפשרות-תמרון טובה יותר במים, על-ידי החקנת שני סילוני מים, שניתן להפעילם בסירוגין, לשם שינויי כיוון מהירים. מקלע כבד 14.5 מ"מ, בצריח מגביר את כוח-הלחמה שלו נגד רק"מ קל. בצורת השריונית הזאת שלושה איש, והוא מופעל במיוחד ביחידות סוור משוריינות.

ב.ט.ר-60

לרק"מ הארפני האחר, בעל-שמונה הגלגלים מדגם ב.ט.ר-60, נועד תפקיד אחר שאינו נופל בחשיבותו מן ה-ב.ט.ר-40 הקטן. יש בו מקום עד ל-20 לוחמים והוא משמש בסקביל לב.ט.ר-50 הזחלי כרכב הקרב המשוריינת העיקרי להרמ"ש. רק"מ זה מודרני ומאפשר ללחום מתוך הרכב דרך חרכי-ירי בדפנות ובמקלע סיפון ד.ש.ק אחד. אך עיקר תפקיד ה-ב.ט.ר-60 הוא הובלה בטוחה מפני פגיעת נק"ל ורסיסים של ח"ר/הרמ"ש וזאת במהירות גדולה על דרכים כבושות ובעכירות מצויינת בשדה ועם כושר שיוט טוב במים ללא כל הכנה. לכלי מיבנה הידרו-דינמי ומלבד שמונה הגלגלים, אין בו שום בליטה בגחון הרכב, כי כל החקני ההנעה מסודרים בחוף חל המנוע, הנמצא בירבתיים. בתא הלחמה בחלקו הקדמי של הנגמ"ש יושבים כל הלוחמים, ובהם מפקד ונהג. הגירסות החדשות של ה-ב.ט.ר-60 מכוסות למעלה וכניסת הלוחמים לחוף תא הלחמה נעשית דרך שני מרפס כסיפון.

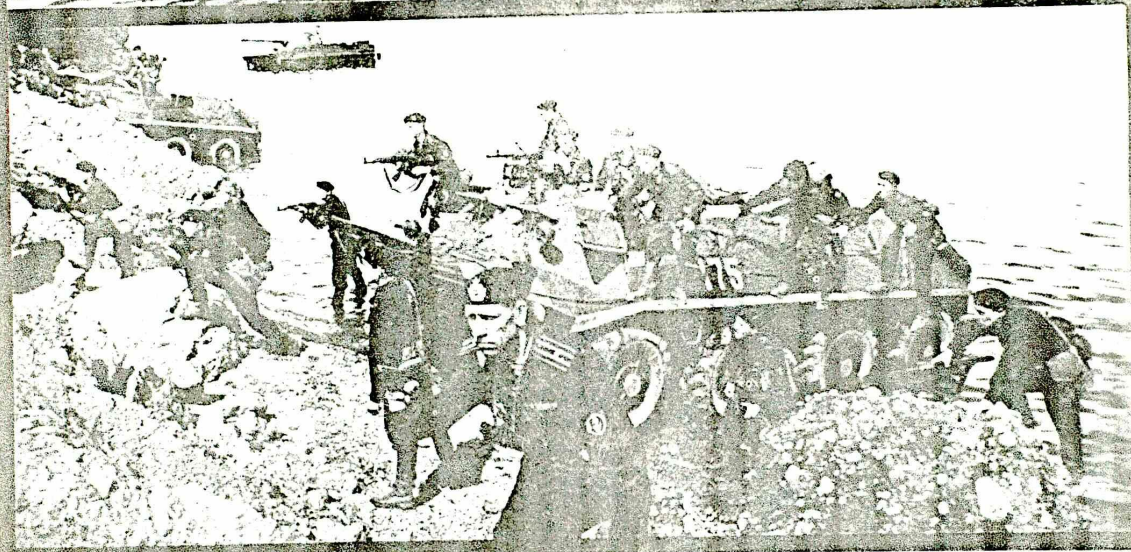
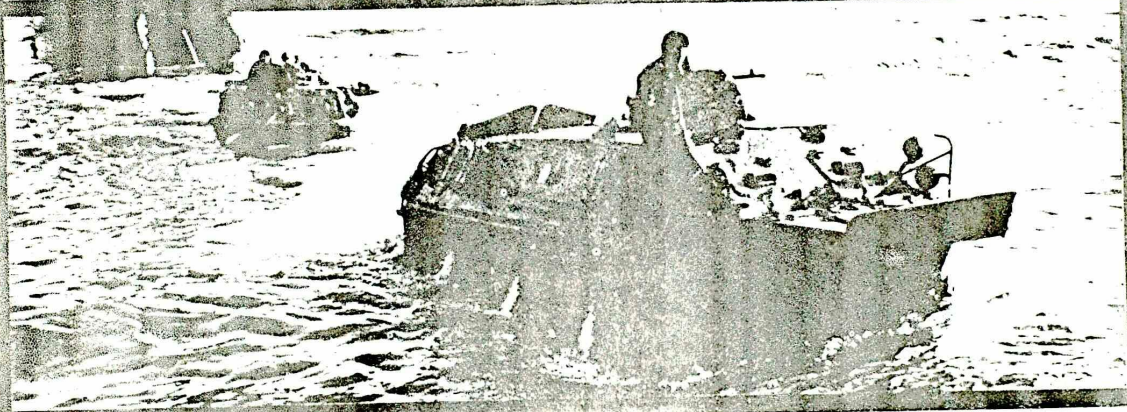
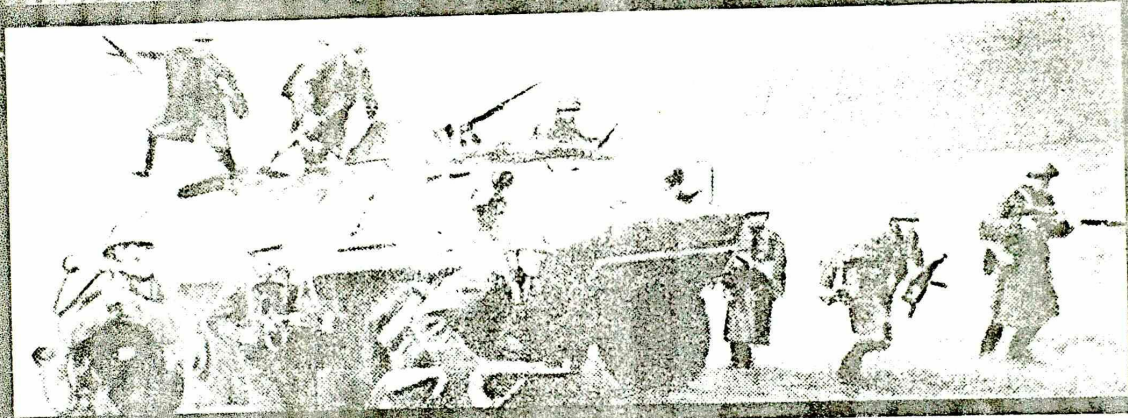
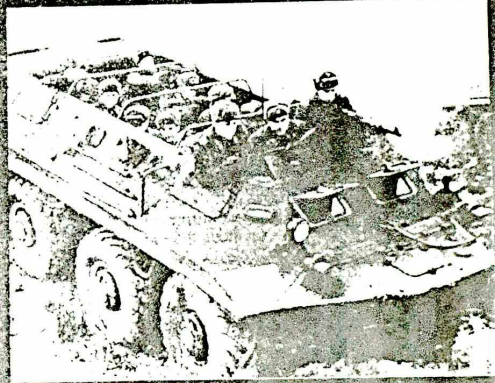
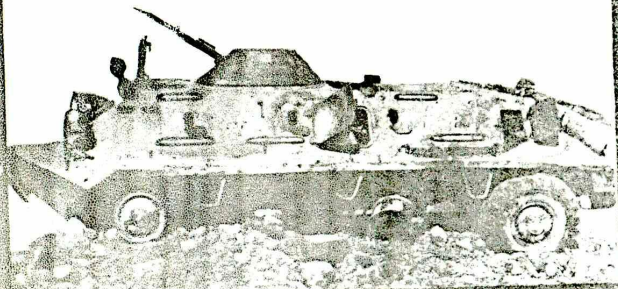
כלי זה נמצא בכמויות ניכרות ברמת-הגולן שם שימש את הסורים למטרות שצויינו למעלה, ובעיקר כרק"מ שיהיה מסוגל לצלות את הירדן ללא הכנה מראש, ולתפוס ראשי גשר עם הח"ר.

יש שתי גירסות של הכלי: האחת עם צריח + מקלע 14.5; השנייה ללא צריח, אלא עם תא-לוחמים גדול.

שמור

נגמ"ש אמפיבי B.T.R-60P

ב.ט.ר. 60 סורי
שנפגע בקרבות רמת הגולן

מפג"ש / תח"ש-ענף היסטוריה

התקדמות בתכנון טנקי מערכה חדשים במערב

ליהוד שבטל הפרוייקט המשותף של ארה"ב וגרמניה המערבית לבניית הטנק מ.ב.ס-70 (אשר שבק חיים לאחר השקעה של קרוב ל-300 מליון דולר), לא נואשו השותפים והם ממשיכים לתכנן כל אחד את הטנק החדש שלו לשנות ה-80. יש להניח כי העבודה הרבה שהושקעה ב-מ.ב.ס-70 לא תלך לאיבוד, ומיכללים מסוימים שלו יוכנסו לסנקי-המערכה החדשים. דחיפה גדולה למאמץ-התכנון החדש מקבלים צבאות המערב מן היריעות, שגם בריה"מ כונה סנק חדש, מתקדם יותר מן ה-טי-62 שנחלקגו בו בגולן ובסיני במלחמת יום הכיפורים.

במשרד ההגנה של ארה"ב אושרה כאופן עקרוני רשימת האופיון של סנק המערכה החדש, שקיבל את הסימן XM-1. בתחילת שנה זו נקבע בריגדיר-גנרל (חח-אלוף) לניהול הפרוייקט, והוזמנו מחקרי תכנון מתקדמים אצל שתי חברות ייצור גדולות, קרייזלר וג'נרל מוטורס. ואלו התכונות העיקריות שיצטיין בהן הטנק XM-1;

מערכת ייצוב חרישה;

מנוע בעל הספק של 1500 כוח-סוס;	גובהו 230 ס"מ;
משקל הטנק 54 טונות;	קוטר התותח 105 עד 120 מ"מ;

נשק מישני למס"ק: כמקביל ישמש תותח אוטומטי מסוג חדש בקליבר 20 עד 30 מ"מ;

מחיצה אטומה בין מסתן התחמושת וחא-הלחימה, שתפקידה להגן על הצוות במקרה שמחטן-התחמושת מתלקח לאחר פגיעה.

לא נמסרו פרטים כיצד טוענים את הכדורים לתותח דרך מחיצה כזאת.

התפתחות מקבילה מסתמנת במערב. עם מתקדמת תכנית משותפת גרמנית-בריטית. באוקטובר 1972 הושלמה רשימת האיפיונים והוזמנו מחקרי התכנון המתקדמים אצל חמש חברות ייצור גרמניות גדולות. עד סוף 1973 מקווים להשלים מחקר זה, ולקבל הצעה מפורטת על מיכנה הטנק. מניחים שהאופיון כולל חכונות אלה:

תותח 120 מ"מ בעל קרח חלק, היורה פגזי ח"ש וחלול בעלי סנפירי ייצוב;

מערכת בקרת-אש משוכללת, שיועדה להעניק לתותח הסתברות-פגיעה גבוהה ביריה הראשונה, לטווח שמעל 2000 מטר גם ביום וגם בלילה;

מהירות רבה בשדה ללא דרך ויח: הספק/משקל של 30 כוח-סוס לטונות;

הגנת-שריון חדישה, שתגן על חזית הטנק מכל קליע ח"ש של סנק אחר.

מומחה השריון הגרמני, המוסר על התפתחות זו בירתו הסכני של צבא מערב-גרמניה, מציין בצער, שמעצמות המערב לא הצליחו למנוע פיתוח מקביל ונפרד של סנק-מערכה חדש, על-אף הדמיון הרב בין הדרישה הטקטית והאופיונים בשני הפרוייקטים.

מכל-מקום, המאמץ המושקע בצבאות של כל המדינות הגדולות בתכנון טנקי מערכה משוכללים ויקרים, מוכיח כי לסנק המערכה העיקרי עדיין נועד תפקיד מכריע, אף על פי שהוא פגיע לסילים מונחים ואף לבזוקות המופעלות בידי חיילים יחידים.

סקירת אירועים 22-29 נובמבר 73

בשכונת האחרון מוסיפים האירועים המדיניים לעמוד בצל אפשרות חידוש הלחימה כהדרגתי מלא.

ביום ה' ה-22 בנובמבר אומרת ראש הממשלה כי "המלחמה עלולה להתחדש בכל שעה". שר החוץ של ארה"ב מכריז שארצו לא תשנה את מדיניותה תחת לחץ חרם-הנפט הערבי. האלוף יריב והגנרל גמאסי נפגשים לשיחה ממושכת בקילומטר ה-101 בכביש סואץ-קהיר, והעתונות יודעת לטפור על "רעיונות שונים בשאלת הפרדת הכוחות". כמדיניותה המזרח-תיכונית של יפאן עסתמן שינוי פרו-ערבי תחת לחץ ספקי-הנפט, שיפאן חלוצה בהם יותר ממדינות העשייתיות אחרות.

ביום ו' ה-23 בנובמבר שוב נפגשים האלוף יריב והגנרל גמאסי לדון בהפרדת הכוחות וכמה שמצרים מכנה "נסיגה ישראלית לקווי ה-22 באוקטובר". גם ביום זה מתרחשות תקריות-אש מוגבלות בשתי החזיתות. ירדן מודיעה כי לא תניח לפלשתינאים להיות מיוצגים בוועידת השלום ע"י ארגוני המחבלים כלבד. שליט לוב מועמד גדאפי ססיים כיקור ביוגוסלביה ויוצא לפאריס. בפיו הכרזות קיצוניות על "ההכרזה בחיסול ישראל" וכן רמזים עוקצניים כלפי נשיא מצריים. שר הבטחון משה דיין קובע כי אסור לישראל לטגת מן הגולן, מהירדן או משארם-א-שייח.

כשבת, ה-24 בנובמבר מגיע הקולונל גדאפי לפאריס. תוצאות שיחותיו עם הנשיא מומפידו הן עניין לניחושים שונים. שר הנפט הסעודי מאיים בקיצוצים נוספים ומרחיקי-לכת כאספקת הנפט לארצות שמדיניותן אינה לטעמו. ישראל מגישה לצלב האדום מסמכים ומחלומים המוכיחים כי הצבא הסורי רצח שבויים ישראלים כפותיים. שר הבטחון מאשים גם את מצריים ברצח שבויים ישראלים. באלג'יר מתכנסים שרי-החוץ הערביים להכין את ועידת-הפסגה הצפויה שם כעבור יומיים.

ביום א, ה-25 בנובמבר מדגיש נשיא ארה"ב במכתב אל מנהיג יהודי-אמריקאי כי משלחו העמוד בהתחייבותיה לבטחון ישראל, ותוסיף להתור לכינון שלום באזור. ממשלת ישראל מביעה הסכמתה עקרונית להשתתף בוועידת השלום הצפויה ב-18 בדצמבר. פנישת יריב-גמאסי שנוערה להיות נזיחה ביום אחד. כחילופי-אש ארסילרית ואש נ"ט בגזרה אבו-סואר שממערב לתעלה נפגעו שש סגקים מצריים. שר-החוץ הטורי טוען כי ארצו איננה שלושים אלף איש במלחמת יום הכיפורים.

ביום ב', ה-26 בנובמבר נפתחה כאלג'יר ועידת-פסגה של שליטי ערב. עירק ולוב תחרימות את הוועידה בטענה שאינן מאוכזרות להשתתף במתן הכשר לשיחות-שלום עם ישראל, ואילו ירדן מיוצגת על ידי ראש לשכת-החצר ולא על ידי המלך חוסיין, המוחה בצורה זו על נטיית מנהיגי ערב לראות במחבלים נציגים בלעדיים של האוכלוסיה הפלשתינאית. נשיא ארה"ב מודיע על הגבלות בצריכת הדלק בארצו. רוב מדינות אירופה המערבית כבר הסילו הגבלות שונות על צריכת הדלק. האלוף יריב והגנרל גמאסי נועדים לשיחה נוספת בקילומטר ה-101, והעתונות מוטרדת כי עמדת מצרים עודנה קשוחה.

שמור

ביום נ', ה-27 בנובמבר קורא נשיא אלג'יריה למסתחפי ועידת-הפסגה הערבית להיכון למה שהוא מכנה "מערכה מכרעת". נמסר כי היחידה הפולגנית שהוטל עליה למלא התפקיד-עזר במסגרת כוח-ההחירום של האו"ם מורכבת מכוח-צנחנים מוכתר שאומן במיוחד ללחימה מדברית. בירושלים מתכנסת ועדת-החקירה המשפטית שמונתה לחקור בנושאים הקשורים במלחמת יום הכיפורים ומתחילה בעבודתה. באיגרת לוועידת-הפסגה הערבית כאלג'יר מביעים מנהיגי בריה"מ חמיכה בנסיגה ישראלית מלאה ובהבטחת מה שמכונה בפיהם "הזכויות החוקיות של העם הפלסטינאי".

ביום ד', ה-28 באוקטובר נמסר כי הנשיא סאדאח הזהיר את שותפיו לוועידת-הפסגה כאלג'יר כי המלחמה עלולה להתחרש בכל רגע. שר הכסחון משה דיין גורס כי לפני כל נסיגה ישראלית מסואץ יש לברר מה היא עמדתן של מעצמות-העל לגבי ההסדר הסופי. שר החוץ האמריקאי רומז כי ישראל חצטרך לסגת במידה ניכרת, בעיקר מסיני, וכי יש סיכוי להסדר-שלום שיהיה מכוסס על ההחלטה מס' 242 של מועצת הכסחון. נשיא מצרים מכחיט את הידיעות בדבר נשק גרעיני שהובא לארצו ע"י הסובייטיים. פגישת יריב-גמאסי שנועדה להיום, נדחתה למחר.

ביום ה', ה-29 באוקטובר נמסר כי ישראל, מצרים, סוריה וירדן קיכלו הזמנה רשמית להשתתף בוועידת-שלום שתפתח בז'נבה ביום 18 בדצמבר. החלטות-הסיכום של ועידת-הפסגה כאלג'יר קובעות, בין היתר, כי המאבק כישראל יימשך דורות רבים וכי אין מקום לשום הסדר שלא יכלול החזרת כל השטחים שכבשה ישראל ב-1967 והגשמת "מלוא הזכויות הלאומיות של הפלסטינאים". עם זאת, אין ההחלטות כוללות חזרה על שלושה ה"לאוים" המפורסמים של ועידת-הפסגה הערבית שנתכנסה בחיטום לאחר מלחמת ששת הימים. מטי מקורות צבאיים נמסר כי עתרן-המילואים יישאר מגויים בחודשים הקרובים.

זרקור על האויב

במלחמת "יום הכיפורים" נמלו בידי כוחותינו אלפי שבויים מצריים ומאות שבויים סוריים, בהם קצינים בכירים בשריון האויב. תחקירי הטבויים מאפשרים לנו "להציץ" אל צבאות מצרים וסוריה ואג. תיאור בחוברות הכאות תחקירים העשויים להיות בעלי ענין לקציני השריון של צה"ל. הפעם אנו מכיאים תחקיר של רב-סרן ביהא הסורי אשר שימש חטיבה מסוריינת. מחוך החקיר זה אנו יכולים ללמוד על פעולתו של גדוד שריון סורי כהגנה ובהתקפה.

נוהל קרב

המח"ט מכין מירטס קרב גודדי מפורט אשר אינו נמסר למג"ד המחורגל. המג"ד מקבל נתונים הכוללים את המשימה, נתוני אוויר וקרקע וכך מפה ריקה. על פי נתונים אלה מכין המג"ד פקורת-מבצע ומרשם-קרב (הכל על גבי המפה). שלב זה מבצע המג"ד לבדו, ללא התייעצות עם המ"מים. לאחר מכן כודק המח"ט את חוכניחו

שמור

של המג"ד ועורך עמו דיון בנושא. "תכנית המג"ד חייבת להיות זהה או דומה בקצורה לתכניתו של המח"ס. אפשר שיהיו הבדלים קטנים, אך אסור שיהיו מהותיים. תכנית המג"ד, אם פתונה שונה באופן עקרוני מהפתרון של המח"ס - לא תחשב, משום שיש רק פתרון נכון אחד לנתונים המסויימים שהמג"ד קיבל, והוא הפתרון של המח"ס." (ההדגשים של המערכת).

לאחר אישור תכנית המג"ד מורח הפקודה למ"פים והם מורידים אותה למ"מים. המ"מים אינם נדרשים לשקול ולהציע תוכנית עבור פלוגותיהם, אלא רק להבין ולבצע בדיוק את תכנית המג"ד לפרטיה. אם יש זמן, עושים סיור בשטח. ברמה הגדודית מותר להגיע עד 1 ק"מ מן הקו הקרמי. המג"ד עורך סיור למ"פים והם"פים למ"מים ולמס"קים. בעמדה התצפית מסביר המג"ד למ"פים את מיקום האוייב, את אופי השטח ואת תכניתו.

בלילה תירגל הגדוד התגוננות מהתקפה אווירית והשמדה כוהות מונחתים בגודל מחלקת צנחנים. תפקיד זה הוטל על פלוגת הדרג השני, שנעה 4 ק"מ עד לאזור התרגיל, קיבלה נתונים על האזור והוא אף הוא בפגזי תאורה. הנועת הפלוגה בוצעה כסדר פלוגתי, ובמרחק 1 ק"מ מהיעד - התפצלה לסורים מחלקתיים והסתערה. למחרת בוקר התארגן הכוח לחזרה ונע למחנה-הקבע על שררות, אגבתירגול תכנית-קרב שונות.

תרגיל הבנה גדודי

התרגיל נערך באוקטובר 72 על ידי גדודו של הנחקר. המג"ד הכין תכנית הבנה כשסח מסויים על-פי נתוני אוויר וקרקע שקיבל. אחר כך מוזג המג"ד את פקודת הקרב למ"פים ועורך להם מבחן שינון.

הגדוד נע בלילה לכיוון היעד בסורים פלוגתיים ועובר לסורים מחלקתיים בטווח של 3 ק"מ מהיעד. קילומטר אחד לפני היעד הוא מתפרס כתכנית קו וחופס את היעד פלוגות - כולן במקביל. כל מ"פ ממס את הסנקים שלו על פי המיקום שנקבע כתכנית ונותן הוראות להתחפרות. הנחקר מציין כי באימונים הם מתרגלים בניסה למסרך הפור הסוכן מראש כיוון שזהו יעדו. בסקרה הזו היה המסרך חפור מראש וסוכן להחסיפה. פרט לעמדות האש של הסנקים הכינוי החיילים עמדות אישיות להגנה מפני תקיפות מהאוויר (הגנה סבילה). שלב תפיסת המסרך הסתיים עד אור ראשון.

קרב ההגנה והתקפת הנגד

המ"מים מחלקים לסנקים גזרות אש ומפקחים על הכנת כרטיסי טווחים נפרדים לכל סנק. המג"ד עובר בין הפלוגות (בג'יפ שלו), פוקד על הגדוד, נותן את המסום ומשנה לפי הצורך.

כוח האוייב החוקף בוים ע"י 2 טאונות. בקרב מתרגלים כולם ירי על האוייב (ללא אש חיה) והמג"ד המתורגל מקבל נתונים מהרמה הגבוהה ונבחן על פי תגובותיו בהתאם לנתונים אלה. בתרגיל שאותו חאר הנחקר נערך הגדוד בשני דרגים (שניים לפניו ואחד לאחור). לדבריו, יכול המג"ד לחסרן רק עם פלוגת הדרג השני שמאחור, ואסור לו להיזז את הכוחות שבדרג הראשון. אם הצליח הגדוד לעצור את האוייב - הוא מארגן התקפת נגד, גם כאן על ידי הדרג השני כלבר. במקביל מתחילה החסימה בהתקפת נגד על ירי גדוד הדרג השני.

הנולחמה בלני שר המלחמה המצרי

חידוש הקרבות בין מצרים וישראל נראה אפשרי ככל עת - אמר שר המלחמה המצרי, הגנרל איסמעיל עלי כראיון עם עורך "אל אהרס" הקהירי, מוחמד חסנין הייכל. וראיון זה, שנערך פחות מחודש לאור הסכם הפסקת האש, התקיים כמיפגש שאיננו לפרסום. רק לאתר-מכון, פורסם חלק מן הפרטים שדובר בהם. הראיון חורגס ונדפס כעיתוני ישראל ב-19 בנובמבר.

הגנרל ציין כראיון, כי הנשיא סאדאת רחוק היו האנשים היחידים שידעו מראש את מועד החלפת מלחמה יום-הכיפורים כטרם החלה הספירה לאחור, כעבור חודש. שר המלחמה המצרי אמר להייכל, כי הסוד נשמר כה היטב, עד שכמה מן היחידות הקדמיות ידעו על כך כ-48 שעות בלבד לפני תחילת הקרבות, ב-6 באוקטובר.

כראיון הראשון שנחן על ניהול המלחמה אמר איסמעיל, כי הוא רואה בה נצחון כפול: "הנלחתי להוציא את כוחותי בשלום לאחר ההתערבות האמריקאית בקרבות. כוחותי לא רק שלא נפגעו ועודם מסוגלים להמשיך בקרבות, אלא אף מחזיקים בעמדות מוצקות בגדה המזרחית של התעלה"

יהרונוחיה וחולסותיה של ישראל נשקלו, לדבריו, בקפידה, בטרם נתקלה ההחלטה על המלחמה. הוא החליט לפתוח במלחמה לאורך קו בן 180 ק"מ, כדי לאלץ את הישראלים לפזר את החקפות-הנגד האויריות שלהם ולהקשות עליהם לגלות את הכיוון העיקרי של הכוחות המצריים. עיתוי פתיחת הקרבות נשאר פתוח לדיונים עם סוריה עד ימים ספורים לפני המלחמה. הסורים רצו לפתוח את המלחמה עם שחר, כשל זווית השמש, כעוד המצרים רצו מאותה סיבה עצמה להתחיל עם השקיעה.

איסמעיל הודיע לסורים ב-30 בספטמבר את הצופן של המלחמה: "באדר", על שם הקרב הראשון שנערך בין הנביא מוחמד למתנגדיו לפני 1400 שנה. היום נבחר בשל יהרונוח מסוימים שהיו בו למצרים: אור ירח בשעות המכריעות; זרמים מתאימים כתעלת טואץ לצליחה אל הגדה המזרחית; העובדה שהישראלים לא ציפו להתקפה מצריה כחודש הרמאואן, והעובדה שהיו סרורים בבחירות הקרובות. שעת האפס נקבעה בכיקור של איסמעיל בדמשק ב-2 באוקטובר, בכואו לשיחות עם הנשיא אסד, אשר אישר את התכנית.

בשעת האפס - 1400 לפי שעות ישראל, ב-6 באוקטובר - תקפו 200 מטוסים מצריים ו-100 מטוסים סוריים את הנקודות הוגישות של צה"ל. בו-זממן פתחו אלפיים קני-חוח בהרעשה כבדה. הגלים הראשונים של הכוחות המצריים צלחו את התעלה. גלים אלה כללו 8,000 חייל, אשר עברו את התעלה בסירות גומי. בחיפוי ההרעשה, החלו המחנות ה-2 וה-3 לבנות גשרים על התעלה. המחנה ה-2 בצפון התעלה הקים את הגשרים במועד הקבוע, ואילו המחנה ה-3, בדרום, נתקל בקשיים בשל אופי פני הקרקע. חוך 24 שעות כבר נמצאו 5 דיוויזיות מלאות בגדה המזרחית. לשאלה מדוע לא הרחיב הצבא המצרי את החקפתו לאחר הצלחתו בחציית התעלה השיב הגנרל, כי

שהור

החוקמה נערכה בחיפוי של סוללות סילים. "היה עלי לוודא, כי לכוחותי יהיה החיפוי הדרוש. אם היינו איטיים יותר מדי או לא - זאח איני יודע. אני דבקתי בחכונת".

ובעניין חדירת צה"ל לגדה המערבית: "המידע הראשון שקיבלתי קבע, שקבוצה קטנה של סנקים הסתננה, והערכת המפקד המקומי היחה, כי היה אפשר להחגבר על כוח זה במהירות. המפקד אכן הפעיל גודר מוכחר נגד המסתננים. היחה גם הפסקה בזריסת המידע, בשל חילופי-אישים שנבעו מנסיבות-חירום כפיקודים מסוימים. האויב הצליח להסתיר את הסנקים שלו באזור הפריצה המסופע כמסעים והעמיד אח כל כובד כונו למכצק זה". מסיבות רבות, היחה ההכקעה הישראלית בלחי סכירה, לדעת שר המלחמה המצרי "אנו נחקר כדי לבלות את הטיבות להצלחת המאחז הזה. אולם, כלום יכול מאחז זה להשפיע על ערך הישגינו?"

הגנר איסמעיל גילה, כי חלקי הגשרים לחציית התעלה הובאו לקרכת הגדה המערבית כרגע האחרון, כחטכח הלילה, מוסתרים כמכלוח, והוחבאו מיד במקומות שנקבעו מראש. מצד שני, נסעו סנקים לאור היום לעבר החזית, ורק סיעוטם חזר לנקודות-המוצא, עוד רובם נשארו מוסווים והמתינו לשעת האפס".

חלק מהכוונות המצריים שהטחחו במיחקפה היו מחוץ לטרות המטריה של סילי האם, לדברי שר ההגנה המצרי. לאחר שאילצו את הישראלים להעביר חלק מכוונותיהם ומטרותיהם לחזית סיני, נסוגו המצרים לגדה המזרחית של התעלה כדי לחזק סם אה ראשי-הגשר שלהם. חשומת-לב מרובה הוקדטה לגורם ההפתעה והסתחת-הדעת. בין היתר ביקש איסמעיל ימים מספר לפני טעח האפס מעורך "אל-אהרם", לפרסם ידיעה בדויה כעתונו, כדבר נסיעה מתוכננת של חיילים מצרים למכה, וידיעה אחרת על ביקורו כקהיר של שר ההגנה הרומני, ב-8 באוקטובר.

"לדעתי, הפתעת האויב היחה מלאה. המהונות לאחר חציית התעלה וכן שיחות האלחוט של מביני קו בר-לב עם פיקודי החינה, אשר נקלטו על-ידנו, העידו על מבוכה גדולה". סוללות החול שהקימו הישראלים ליד הגדה המזרחית של התעלה - גובהן הגיע כמקומות מסוימים ל-30 מטר - נהרסו, לזכרנו, כעזרת חותחי-סיס. "הרגעים הקשיים ביותר היו אלה שקדמו לכניסת הסנקים לקרב, בעיחוד בגזרה הדרומית של התעלה" - ציין.

הקושי בגזרה זו נכע מכך, שסוללות-החול בגדה המזרחית היו עבות מסכרו המצרים, ובאזורים מסוימים אף הגיע עוביין כדי 200 מטר.

לדעת שר המלחמה המצרי, הפסירה המלחמה את הקפאון כמזה"ת, שינחה את חדמית המצרים בעולם והוכיחה לישראל יד הדרישה לגבולות כטוחים אינה עומדת כמכתן ההגיון. אולם, אין הוא מצפה שישראל תכין תמורות אלה, אלא תעמוד על דעתה לכך נראה לו, כי חידוש הקרבות צפוי ככל רגע.

"מסקלם של התעוזה והדמיון"

מצביאי השריון הישראלי יצאו ממלחמת ששה הימים נשחם אפופי חהילה. הסיפורים על דהותם המסחררת של הטנקים הישראליים בסיני ב-1967 עוררו ציפיה למלחמת-בזק גם באוקטובר 1973 - אומר כחב הניוזריק. מה שאירע, לרעתו, הוא התכתשות אכזרית אך כמעט סטאטית בין טנקים ישראליים וערביים. בקרב בסיני השתתפו הפעם אולי יותר טנקים מאשר בקרבוח אל-עלמיין ב-1942. רק אחרי שתיל-האוויר הישראלי סלל את הדרך אל מעבר לסואץ, כך סבור, שטום מה פרשן הניוזריק, יכלו השריונאים הישראליים להציג משהו בנוסח דהרת-התעוזה שלהם ב-1967.

"הסיבה לכך", אמר מומחה שריון מן הפנסגון "היא טכנולוגית. הישראלים מאמינים שטנק הוא הנשק הטוב ביותר כנגד טנק אחר, אך הם לא הביאו בחשבון, את תיחכוכן של מערכות-הנשק האנטי-טנקיות הסובייטיות".

ואכן, ממשיך הפרשן, מאז הופעת-הככורה של הטנק ב-1916, עברה תורת-הלחימה הטיונית שינויים מהירים במגמה להדביק את התמורות בחימוש. תחילה היה הטנק רק מיצודת ניידת לפרוץ בעזרתה בקעים בגדרות-תיל למען חיל-הרגלים המחקדם. אבל לאסיה-של-רבר, הגיע הטנק לביטורו המלא רק כמלחמת-העולם השניה, כשהגרמנים החלו להפעיל טנקים כחלק מכוהות-מחץ מטולכים עם מפציצי-צלילה זח"ר. במלחמה זו פותחו לראשונה טקטיקות שריון קלאסיות כגון "הטריז" ו"המלקחיים".

דיוויזיות הפנצר הגרמניות חוללו מהפכה בלוחמת טנקים כשהן מפעילות יחידות ניידות הפורצות קרימה במהירות ומנצלות את הצלחותיהן הראשונות. כן הופיעו חימרונים הדשים: הטנקים הכבדים ביותר, למשל, לא שימשו עוד רק ככלי החקפה אלא סיפקו סיוע לכלי-שריון קלים מהם, ... קרבות-האש העיקריים מחרחשים בין הטנקים הקלים והניידים יותר. כל צבא פיתח טקטיקה-שריון משלו, כשהרוסים לדוגמה מפעילים לעתים את הטנקים שלהם כארטילריה מתופרת. במקביל הפכו כוחות-האוויר להיות גורם חיוני. ללא מטריה אוירית, איך הטנק אלא טרף קל, כפי שהאסטרטג הצפון-ווייטנאמי הנודע הגנרל ג'יאפ, למד לאסוננו, במערכה על קואנג-טרי אשתקד.

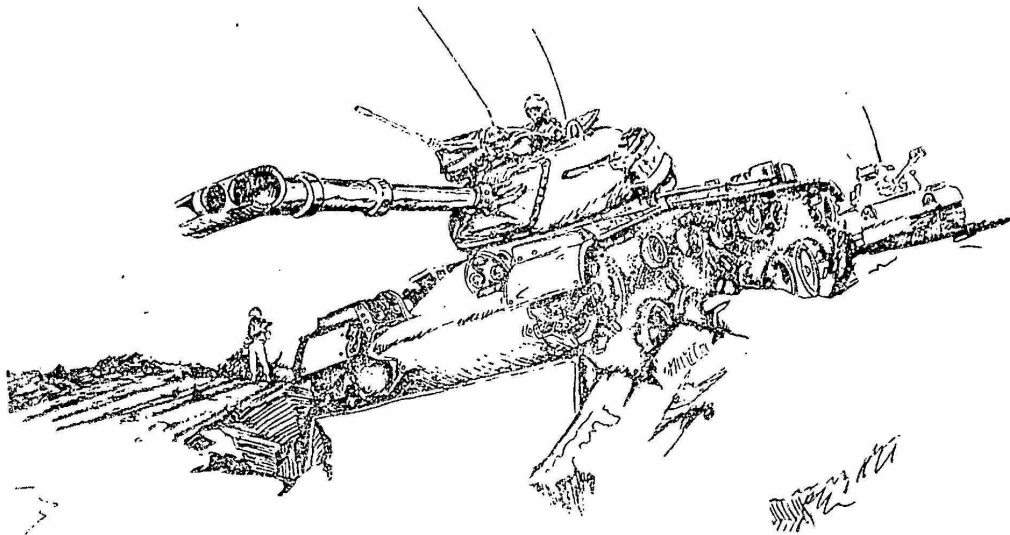
הישראלים הפעילו ביפילות קסלנית את שיתוף-הפעולה בין הטנק לכיין המסוס המלחמת-1967, אך לא גלגוללקיים ביפילות מיחקפה יכשחית-אוירית משולבת בשלבים הראשונים של המלחמה הנוכחית, מפני שמטוסיהם הופיעו קשות על-ידי טילי קרקע-אוויר סובייטים. המצריים הפוריים השתמשו גם בטילים חדשים, מונחי תיל, שנורו מטווחים של 1.5 - 3 ק"מ ע"י אנשי חי"ר. כלי נשק אלה חיסלו, לדעת כחב הניוזריק מספר רב של טנקים ישראליים. "המצרים והסורים היו מצויידים ומתורגלים היטב בהפעלת כלי נשק אנטי-טנקים אלה", אמר מומחה הפנסאגון.

כנוסף ליחרון החימוש של שריוניהם, נחשכים הישראליים גם ללוחמי שריון נועזים ורבי דמיון הרבה יותר מיריביהם. כאשר ניסו המצרים להרחיב את מאחזם בסיני,

שמור

אמר מומחה שריון של הפנסגון, כי הישראלים תיפעלו כיעילות את כוחות האויר והשריון שלהם להדיפת המצרים חוץ גרימת אבידות כבדות: "הישראלים הערימו על המצרים במורסם את טור השריון שלהם בשתי זרועות, כשהם מניחים למספר גדול של טנקים מצרים לעבור בחורך, ולאחר-מכן, תוקפים משני הכיוונים את אגפי הטרור המצרי". מומחה הפנסגון הוסיף: "לעתים היו הטנקים המצריים, במכונתם, יורים זה בזה".

קצין שריון אמריקאי אחר שהשקיף מקרוב על פעולת הישראלים בחנאי קרב, הגדיר אותם: "לעזאזל, הם הטנקיסטים הטובים ביותר שאני מכיר. אני חושב שעליונות ישראלית זו תכריע בסופו של דבר".

פיסגת אלג'יר החליטה שיחרור כל השטחים והחזרת הזכויות הלאומיות הקבועות של הפלשתינאים

אלה התנאים שיאפשרו הגשמת השלום
ואין עליהם מיקוח * סאדאת: מלחמת
אוקטובר - ניצוח למאבק ארוך בציונות
* * *

אשיף - ניצג בעדי של הפלשתינאים

מחנה הסתלקות

ישראל לא תתיר כניסת משקיפים סובייטים לשטחה

הוגים מדיניים בירושלים אמרו
אתמול כי ישראל לא תתיר למש
קפים סובייטים להיכנס לשטחים
הנמצאים בשליטתה בין בתפקיד בין
למעבר או לכל מטרה אחרת. המ

ניכסון מדג'יש שאין להרשות פגיעה בריבונות ישראל

הסורים יכזו טילי נ.א. בצפיפות שהיא חלום כל צבא

אומר גנרל צרפתי שביקר בסוריה
ובחזית התעלה וקבע: "המוראל
בצבאות ערב, של גנרלים וחילוי
פשוטים, גבוה מאד"

קהיר תובעת נסיגת צה"ל עד לקו אל-עריש-ראס-מוחמד

סאדאת: ייתכן שהקרבות יתחדשו

"אך המערכה הצבאית
לא תפתור הבעיות
ולכן אנו נמצאים
עתה בדרך הנכונה"

ישראל, מצרים סוריה וירדן הוזמנו לועידת השלום

"בקרב ימצא פתרון
לענין השבויים בסוריה"

הואשינגטון, 28 (אי.פי.). יש
ראל, מצרים, סוריה וירדן כבר הן
וזמנו להשתתף בוועידת השלום שמי
צפיה שתפתח בג'נבה באמצע דצמ
בר - מסרו היום סקידים רשמיים
כאן.
הפלשתינאים קרוב לודאי לא ייו
צגו בשלב הראשון של השיחות.

צה"ל יישאר בהיער-
כות הנוכחית. כולל היקף
כוחות המילואים המגויי-
סים. לפחות בשלושת ה-
חדשים הבאים. נוכח הק-
פאון שנוצר בין ישראל
ומצרים בדיונים על הי-
נתקות הכוחות. נמצאים
עתה כוחות צה"ל בכונ-
נות גבוהה ביותר. לק-
ראת אפשרות של חידוש
האש על ידי המצרים. ב-
מקרה זה סיימת אפשרות
שגם ירדן תצטרף למל-
חמה נגד ישראל.

הדילי טלגרף בריה"מ מוכנה לספק נפט לארה"ב ולאירופה

לונדון, 28 (עס"א). ציר יוסיפ
י"ש ואי.פי.). בריה"מ מוכנה לה
כנס למזימי של עסקת נפט עם
ארה"ב ומערב אירופה - אמרו ה
יום בבירור מוכחים לעיני נפט.
כתב דילי טלגרף המוסר על כך
אומר כי בריה"מ מוכנה להגיע ל
הסדר עם ארה"ב שיבטלה כשייגר
הדלק וכשיל את סחירת הנפט ה
ערבית.
שר הנפט של סעודיה שייך מר
חמד זאקי יאמאני יתניע איום ל
לונדון יקיים שיחות עם שר החוץ
הבריטי סאר אלק דאגלס יום ב'
יום ה' (היום).
מבין גמסר כי ראש המשלה וויל
בראנט אמר כי משלתו תנקט ב'
מדיניות חוץ זהירה כלפי ארצות
ערב המספקות נפט למערב גרמניה,
אך גם כי משלתו תשאיר על יחס
מאוזן כלפי ישראל אפילו אם הדבר
יביא בעקבותיו מגרעות כונות.

ארה"ב שוקלת נקיטת אמצעים נגד חרם הנפט של הערבים

הועלתה הצעה לבטל את הפטור ממיסים המוענק לחברות-נפט אמריקניות הפועלות במדינות
ערביות - "כדי שמשלם-המיסים האמריקני יפסיק לממן את ריווחי-היתר של סעודיה וארצות
אחרות" • הסנאטור ג'קסון הגיש הצעת-חוק לאישור תכנית "שתבטיח עצמאות לארה"ב
בתחום האנרגיה תוך 10 שנים"

המדינה, המעורר קצין מדועין. המדינות הנודות החלה היום כשעה 12 במחריים. בשמחה צבאית
במשכה וחולצה עד שעה 2 בלילה. ביום לפחות האנשים תגיעו לאס לאס מהמדינות הידועות של יום כיבוד
הוסר המבורה, וניס איטי. הנקר ה הוצאו מהרץ לסכנות והעמדו על רמפות מוכנים להאשידות בשמחה
הקבוע מביא אליהם את הזיוד וחלק אתם ליר הסנקים. כמו כן הניעו כבר משאיות עם החמוטת עליהם
ובלגות שהגיעו מהמעל השכן על מנת לסייע באורדה המגזים והעפפתם על הסנקים. במקבלה מקודת.
המקודת הראשונה שבמקבלה על הזוזת היתה כשעה 12 בלילה, אך ההאשידות האיוטת גרמה לכך ששעה
המזוזת הזוזת לשעה 2. היה הוסר ונדאנת במת הזאמת קודת בגיטרת. "קול ישראל" לא טיודר ידועת
מזוייקות ובתו כן לא נמסרה לאנשים שום ידיעה ברורה שאכן הדברים הם קריטיים כמו שיתברר להם לאחר
מכן ולכן גם יש לשער שאנשים לא עבדו באותה הדרות יצירה שהיו עובדים לו ידעו באמת באיזה מצב קריטי
ודת המדינה. באותם השעות שבהם הזדהלו להם לאיספ וגארנו סידורים לפני שהגיעו לנודר. ב-2 הנודר
עוד לא היה מוכן ושעה החזוזת הודו ל-4 למנת בוקר. ביום ראשון כשנתו ב-4 הנודר עוד לא זו, ושעה
המזוזת היתה 8. בהמש בבוקר זזנו כשהסנקים מזוורים מלאים מגזים עם נשק אישי ללא רישונים ללא מש
משקפות, ללא מצמנים. נאמנו לנו שכל הדברים האלה ישינו אותנו בדרך. למעשה הם לא השינו אותנו
וחלקם עוד לא קיבלנו אותם עד היום.

- הנודר הוא גורד מילואים 7

- הנודר הוא גורד מילואים הכחנה 8 הוא כמנצרת. רוב האנשים הם צמננים אבל ישנם אנשים דרומיים
ישנו את הנודר רק ביום למחרת. בשעה 8 זזנו כשהמקודת היא לנוסע עד ציר "המוביל" לכיוון סכרית
ומטברית להגיע לנשר ארץ ודרך שם להגיע לרמת בציר "המטחת" כשהיינו בסביבות קיבוץ טוללים מעבר
לקיבוץ טוללים כשהיינו בכביש צימורי נצרת, קיבלנו מקודה על סינוי מסלול, והגיעה דרך נצרת צומת
טולני כמו בכור עתה. שיינו את הכיוון נצרת, היגענו לצומת שם הידלקנו את הסנקים בחחנה אזרחית של
עמק הירדן בסידור שנעשה ע"י גברות מהמדינה טיודר פרטי בהחלט אבל הוא היה לעניין. והמשכנו
בהזוזת לביוון עין-גב. בעין-גב נעצרו לקבל מידורך אחרון מחמה"פ ולמעשה כבר בעצמם שמשני ספורים
ראשונים מאנשים שהיו שם בנוש אנשים מקריים לא מוסמכים ששיערו לנו שהסורים גמזאים ב"אל-על".
מהיחשנו במקומם לסיפורי לסיפורים האלה, אבל בכל אופן הסיפור היה שאנשי הסדנה כאלק על ברתו בבוקר
מהמחנה כולל שבאנו מהשאנוב של השרף והידועות לא היו ברורה

- זה היה ביום ראשון.

Proc 21 11/1/56

[9]

- כל הטיפור שלנו הוא לגבי יום ראשון בשעות הצהריים. אנחנו שבאנו מהשאננות של העורך לא ידענו בדיוק מה באמת קורה ברמת-הגולן באותן שעות תתיחסנו לכל הטיפורים הללו כאל טיפורים. זה נראה לנו כמיץ בריה מוצלחת או הלום של מי שהיה נדמה להם או אולי עבר להם איזה פגז מעל הראש. כי כלא העסק נראה לנו ביותר לא נראו מטוסים, אמנם מטוסים שלנו עלו כל הזמן אבל לא דאינו שום פעילות אחרת בעמק לא המגוזת ולא נמרנו את החיצונית נמרנו את חתידרוך והתחלנו לעלות לרמת. העליה בציר עין-גב סקופיה היא עליה תלולה וגרמה לכך שהרבה טנקים, הנסיעה על שרשראות ותישה את כוחם עוד בטרם נכנסנו לקרב. ולמעשה את רכס סקופיה עברנו עם 13 טנקים בלבד, מתוך 47 טנקים של הנדוד. מעבר הרעס אמר לנו במעם ראשונה לצפות מעל שדה המערכת ולקבל התר שנות ראשונית של מה בעצם עומד לפנינו. וזאת אני מצוין ללא שום ידיעה ברורה בעצם למה אנחנו הולכים פרט לעובדה -חם שנודד 270, צנפוזיונים, מחטיבת מילואים נילחם כבר מקיים מגע עם האויב במאתי אל-על, ואנחנו צריכים להצטרף אליו. המחלנו להתקדם במריסה מסקופיה כשאנחנו מתקדמים קדימה ומתמססים את שדה המקרב עד שניליונו את נודד 270 צפונית למחנה אל-על בשטח שבין מזלג הכבישים אל-על מנשימים ואל-על נחל גולן. הנדוד המרס כשפלוגה אחת נמצאת משמאל לכביש מנשימים אל על ופלוגה שניה ממצאת מימין לכביש כש-270 מיפנינו. ונכנסנו למגע עם האויב בקרב-אשחצי שטנו למעשה עם האויב כשאנחנו נמצאים על הנדר של אל-על והטנקים של האויב נמצאים בציר שחולך מכביש אל-על מנשימים לכבר אלמה. באותו זמן נשלחו 2 מלוגות אחרות של הנדוד שמונו בסך הכל 6 טנקים, על ציר אל-על-גולן ומם ישרו למעשה את הקו של הנדוד. והמטן את כל רוחב הניזרת מכביש אל-על - מנשימים אל נחל ערובד. ע"י כך הבטיחו לנו את כל הניזרת והבטיחו אי אפשרות עקיפת או אניפת של הכוחות הנילחמים ע"י כך מצאנו את עצמנו בשעה הראשונה של הקרב שלנו כשאנחנו שוגרים את הניזרת מואדי דליות מנחל דליות סמאא במושב אל על, ועד ערוץ ערובד שטיים- שנימצא במזרח כל המיתחה הזאת של אל על נטורה ע"י הנדוד אמנם בכוחות קטנים אבל ניסגרה. ניהלנו קרבות אש עם הכוח כשאנחנו מתקדמים עקב בצד אגודל, מספידים טנק מה סנק שם. הקרב התחל מ-5 אחה"צ עד 6 לפנות ערב. ב-6 הצלחנו להתקדם מתקדמות מסוימת של 3-2 ק"מ עד לציר כביש אל-על כבר אלמה. לקראת חלילה ישרנו את הציר הזה כשאנחנו מן משפידים כ-20 טנקים שעמדו מולנו. באותו זמן מפלוגה 2 המלוגות שהיו על ציר נחל גולן, כביש המערכת למעשה ש- ישרו את הקו והגיעו עד אלינו, עד צומת אלמה והקו לקראת לילה הישר.

- אגרות הגדוד אותה שעה היו לטנק אחד בגוץ, 2 הדרגים 24 תצופים. המצופים, בשעות הלילה כשעה
 6 טעמו את עצמו שאנחנו עומרים על הציר שניקרא במפת קורלנד. 2 טלוגות, כ-6 טנקים שמרים על
 הצומת של ציר קאל-קורלנד עד כביש אל-על מושימים ושהי פלוגות של 6 טנקים שה"כ צופדות צומת
 אלמה. כל האמצע למעשה הלא פרזן. גרוד 276 יתארגן על הכביש מהצומת דרומה להצטרפות טחורש.
 - כשבני אגוד 276, אנטוריונים, מכונות לגדוד שסיפרתי לך עליו שה"כ חסימה מתוך חשיבה שזו גרוד

צטוריונים טוב קל

- כ-6 בערב כשהתארגנו בצורה כזאת ^{לילה} פגול עמדות לילה. לא הניון אלא פשוט ציפנו את העמדות. מעמדות
 יזע לעמדות קצת ליליות בשחורוד קצת סוגר את הרווחים. זה לא היה הניון לילה קלאסי אלא פחד עמיד
 בעמדות בשעה 6 הורדנו את הפת המצופים למטה. עריון לא היה האו"ר ולא היה שום דבר מאורגן בשטח.
 גם העמדות החסיבותים. כל הדרגים החסיבותיים והמנהלוח לא היו מאורגנים על מנת לטפס את הגדוד ועוד
 השם הפשוט את הקצוות למטה בעין נב. ירדנו למטה הכאנו את המצופים וחזרנו עם החמושה ודלק, ובלילה
 דאגנו להימנע הסנקים בעמדותיהם. עמדות שלהם נחמו להם את חיזור וחילק והתחמשה. כל התרגול הזה
 נאמר עד שעה 4 למנוח בוקר יום שני. ההרגשה הכללית הייתה כאילו הסורים נשכרו כיוון שלקראת אלה
 עשינו קמפיה של 2-2 ק"מ והיה נדמה שבעצם הישגנו הכרעה ומחר בבוקר כל העסק עומד להיות פשוט
 לגמרי. וכל זה מתוסר ידיעה של פת שקומה שהולך בשטח.

אתה יכול למצוא לי את בני השטח

- בשעה ניראה גם אמה פכיר את אזור אל-על חשטה הוא שמאל-על עד רמת מושימים. זה כל הזמן אהוד
 בתרומה כלפי מעלה ה"ה טאם האויב נמצא ברמת מושימים לכיוון אל על הוא המיד בעליונות קרקעות.
 אל-על במוך שקע עמוק בהטומה לרמת מושימים. כיון שכל רמת הנולן הולכה פתח הדרומי צומת כל
 הזמן ישנה התרומה אישית של בני השטח וזה שנימצא בצמון כל הזמן בעליונות קרקעות. זאת הייתה ה
 ההרגשה הכללית. למעשה המרגשה הייתה שאנחנו באים למנוח בוקר קמים ועולים לעמדות. ואנחנו בכלל
 כל העסק הולך קל מאוד ועלול להידם שהקרב הוברע. וכמו שצייתתי זה גבע עם המוסף מתוסר ידיעה
 של מי בכלל הולך הימנו. לפי יש לשנות מי עוד בא. אנחנו מ נלחמים כבר יום שני ואנחנו רואים רק את
 עצמנו. וזו הייתה תרגומה מאוד לא נעימה. כי ^ל היה בא מישהו ואומר, בראו יחודים זה כל מה שמדינת
 ישראל יכולה להציב פה, ואתם צריכים לנהל את המלחמה אז אנלי אנשים היו משתכלים על זה אחרת,
 אבל לא נאמר דבר בזה ויחד עם זה אנחנו רואים שאנחנו מ נלחמים ונלחמים טאם-ראים אינו מצטרף

זווית יוזר דרום מזרחית בלי השמש בעינינו מלונה אחת ז"א 4-8 סנקים עברה משמאל לכביש, אל על
 מנשיבים חסטה בעצת שנימצאות משמאל לכביש וע"י כך קיבלת עמדות יותר טובות ויכלת לצפות יותר
 לשטח שבו התמקט האויב. לגביה של יאגו אותנו מכיוון טוב - ציר חמים שכבר אז הכנו שהאויב יתמצא
 בכל השטח בכל הרמה גם בלי לקבל ידיעות, הבנו מה שקורה. כל חרטה רוחשה סנקים טוריס. ג מלונת
 שהיו בציר אל מה נמקלו בבוקר בבשאינה סודיות בורחום הם השמידו אותם אח"כ הם נכנסו לכביש המערבית
 וירדו לתוך מקטמות על סגת למסל סנקים של האויב ואחרי שפגעו במסר סנקים ואחרי שניקו את כל הקטמות
 לכיוון תרוקד שנמצאות בנהל גולן ומצב 111 שלנו הם חזרו לעומת אלמא, ונכנסו עד לכפר היחל, כשהם
 נכנסו לכפר היחל נוצר מה מאין אינוף לאונו אויב שעמד מול הכוחות שלנו. ואז הם ראו אותו ויכלו לדרוה
 כדיוק היכן הוא. וגם גיהלו אימו קרב אש מאגמו. כבוקר כשהחילת הימנעות הגרוד המג"ד מנה למח"ט
 שהכניס את גרוד 176 שעמד ערוך לאורך הכביש מחלילת הוא הכניס אותו כפירצה בין ג המלונות במרכז
 המזרח. כל המערך הזה של האש מלמנים ומלונה אחת שעמדה משמאל לציר ו-2 מלונות 6 סנקים שבאו
 פכיון כגר היחל וכאלו אימו להגף את האויב גרמו לשבירת האויב וכטביכות השעה 11 האויב כעצם נישבר
 והמחיל לברוה. כשהוא משאר אחריו - נספרו בין 20-25 סנקים מנועים בשטח עצמו בשטח שאנהנו נלחמנו
 בו. במוך החורשות ובשלב זה כבר התחילו לזרום דרכינו כוחות אחרים ומתקדם קדימה, האויב בשלב
 זה נשבר ונסוג אחרת נסיגה משמעותית. אנהנו בשעה 12 התחדדנו על הכביש עד שהצטידנו והתארגנו וכולנו
 להמשיך בגטיעה עד רמת מנשימים. בלי אויב. למעשה ברמה-מנשימים הייתה בעיה עם כוחות נסוגים לכיוון
 מצבים 111-112 שלנו. נהלנו איכס קרב-אש אבל זה לא היה דבר משמעותי כעצם האויב פינה את כל השטח
 הזה.

- מה היה גודלו של הכוח הזה? יש לך עכשיו הערכה?

- אין לי שום הערכה, אם יש מישהו שידוע מי ניכנס

אומרים שניכנס הם כוח בגודל של חטיבת

או שמיהם לאזור הזה, יתכן, אני לא יודע מה גודל הכוח, מה שאני יודע, שבכלל לא התחמנו ל

ידענו שיש מולנו בין 100-200 סנקים. איש לא יכול היה להניח מה מספר הסנקים שיש מולנו.

- מה היה שער האבדות נגד האומת סנקים שניפגעו בכוקר?

- זה היה שער האבדות של אומת כוקר. נשבר את יום שני אז מספור לך את האבדות. יום שני המשכנו

מרתם מנשימים פנינו שפאלת ונסענו לכיוון ציר צבעון שנימצא מדרום לתל-פארס שלא הייתה אז כירדנו.

מנהנו נסענו לשם כשלפנינו נסעו יחידות ומנהלות קרבות אש עם כל מיני כוחות שהסובבו. את הלילה

14-031056

כילינו בזיר צבעון מתיק 55 כששם היה חניון חלילה. באותו יום האכירות היו 2 טנקים שנמכרו בכורר.
 טנק אחר מההחידות המזרחיות שלנו יחד היו 2 חרוניט ומטנק אחר כל הצוות יצא ללא פגיעה. מטנק שני
 היו שני מצוקים ו-2 חרוניט גם ובמלונות המזרחיות לא היה אף נפגע או פגיעה קלות. יש ליחס את חוסר
 הניצושה של הנודד בכלל לאורך כל המערכה זאת נעשה סיכום בכורר זה למסיבת המיזרח של המג"ד
 שגרס כל הזמן פגיעה. אמילו שאקרב הוא סטטי הוא גרס שהחידות הייבות כל הזמן לנוע כל הזמן לגלות
 גישה מוקפנים אמילו שאמה יודע שאמה קטן ואין לך יכולת אמה מוכרה לגלות גישה מוקפנים וכלי לתכנס
 להערכות צבאיות, הנודד שלנו כל הזמנה בכל שלבי המלחמה הוא מילת כל הזמן מוקפנים 4 כל הזמן. ועובדת
 מהסיכומים חקטנים שאני יכול לעשות לעצמי, הרי שכוחות שנימצאו באופם גורם שלנו לירידה ונלחמו
 במינו באופם הקרבות ולא בקו לפנינו אלא באומי הקו נמנעו יותר מהכוחות שלנו. ביום שלישי בכורר 4
 ויבלנו משיבה לנסוע...

- מה היה בלילה?

- בלילה היה חניון לילה עם הצטרפות כשבלילה חזו לפעשה קיבלנו מעם ראשונה המונה כללית על מה שקרה
 בניצוח כבר היו הנודות לפעלה ידענו מי המפקד שלנו, היה המג"ד מסודר המצוקים שסיגנו ביום שני פרנז
 אליו במהנה נחל אל על וכבר היה דברים מאוד מסודרים שאפשר היה, ידעם לאן לנסוע, לאן ללכת, לפי
 לפניה ידעם איפה כל דבר עומד. באותו יום קיבלתי טופ טופ אינטרומציה ידעתי שהשורים פרעו לכל הרמת
 ידענו שהם פרעו בכוח גדול מאוד. ידענו שהיו הסיבות שלמות שניצפום ו אמרו לו שמדו.

אך אחד לא הגיחם לזה ברצינות אבל נמנעו וידענו שלעם ישראל אין יותר כוח להעלות. ז"א המחילה לארד
 סופרדף לתודעה של האנשים ביום השני שבפעם עד כמה המעב היה קריטי ועד כמה אנהנו עמדנו עם הגב
 לקיר. ז"א זה לא היה רחוק במצדה. לאנשים לא היה באותו לילה לאנשים היחה מהרשה מה קורה כאן
 כשאני אומר אנשים עדיין אינו יורד לרמת של היילים לוחשים אני מדבר על הפיקוד. כי לא היה זמן לעבור
 בין החיילים והשאלה היא עד כמה כל מפקד פלוגה או במלחמה מסר את זה לאנשים אבל כמיקוד עד רמת
 מ"ם אנשים ידעו כבר באותו זמן שכעצם בלי פרזום, כאן כל אדם צריך להשליך עצמו מנגד מבין שזה
 מה שיש לעם ישראל ומוכרחים לנחל את המלחמה עד הרומה ולא יעזרו שום דבר. אף לעם ישראל עוד

באותו זה מה שיש, עז סיגנו עוד כוחות אנהנו מוכרחים לעשות את הריצה ואין מה מקרים לזה מהי יחלימו
 אומנו. אמה אנחנו כבר יודעים נילחמים אף אחר לא נותן לנו לנוח לא ישנו אף לילה כל הנושא הזה נידחק
 לקרן זורח מהסיבות שמכוחי. יום שלישי בכורר קיבלנו הוראה לנוע דרומה לכיוון ציר הים על גגם לסחר

כרוזה אויב שווישארן בשטח, ועלולות להסירן אחרן מהאנשים במידה ונמשך להתקדם. כאותו זמן

ונדרן האנו 700 המשיר לנסוע בכיוון צפונה לעבר חשונה כשהוא מנחל קרבות עם האויב הנאון באזור.

- מה חיותה העוצמה שלכם באו זה אזור?

- היינו בסביבות 14-18 סנקים כל פעם גם במניין חלילה הזה הביאו לנו סנקים נוטעים אני עוד אגע בנושא

של החימוש אצלנו בגורד טזאת מרשה במני עצמה.

- וגם, אם כך אזכיר מהו תסנק ומה התותחים שיש לסנק לעומת האויב כמובן.

- ברה"אני חוזר ומספר כל הזמן על שזה שאנשים שואלים כל הזמן מתי יחליפו אותנו מרוע אונחנו כל

הזמן גלחמים? צריך להבין שאונחנו בגורד שרמנים היהם שלנו או היהם אלינו מצד המיקוד העליו כאל ליונה

ג' בכל זאת מה זה שרמנים. מד מ"מ ואפילו 108 מ"מ ימיהם אלינו כאל ליונה ג'. ותמיד חיתה בדיחה ש

שהסנקים האלו יגנו על בני הזיקוק אה יקרה משהו מקסימום ישלחו אותנו לפה ללבנון אבל מי חשב

שאונחנו נחית הסנקים של הקו הראשון. וברגע שהסנקים האלה הגיעו לקו הראשון אז האנשים כל הזמן היכו,

טוב בסדר, אונחנו הצלחנו להתארגן והיגענו ראשונים אבל איפה כל הנשק איש הצנטוריונים והמטונים וכל

נשק צה"ל שצריך בעצם להחליף אוננו. וזה מרוע היהת המחשבה של החברה שבעצם צריך להחליף אוננו

כי סנקים של מ"מ מול 34, 55 שלהם זה בכל זאת נשק נמוך ועוד הצלילים הנכונה של ש השרטון. על ג

לא ידענו לא היגענו ל-52. נענו דרומה כשאוננו מתפשים את האויב לכיוון ציר המים לא מצאנו שום אויב

עז שלידי ציר המים ראינו מספר נמשים שזוהו כאויב ורינו לעברם וראינו חי"ר בורה. אני מוכרח להגיד

שיש יחס כלחני בצוד לאנשי הצוחמים הם בעצם משחקים איזה פייר פלוי (משחק חוץ) ברגע שחם דומקים

אם הסנק יש לתם מרגשה שהקרב נגמר לגבי תשריון, ו ונותנים לצוות לברוח המוג"ד כל הזמן גם כקצר

וגם בע"ס להסביר לאנשים שמי שבורח חיוס מהצוות יופיע נגדו במלחמת חשנית, אבל א כנראה שיש נשק

משהו ³⁴² היסודי שברגע שהיטפידו אם הסנק הם אומרים זה שאנש (שיכוז) שלו שיברה, ושמש זה קרה,

בעיקר זה היה בולט בקרב הזה על ציר המים שירינו על נגמ"שים ובצוחמים ברהו ואני הערתי למג"ד תיראה

אנשים קופצים מהנגמשים, א והוא אמר לסנקים מהמחו באש וזה לקח ולקח ולקח ובסוף הם פתחו במקלעים

כאילו זה הורג מכלל המשחק החוץ. היה קשה מאוד לנחל את הקרב הזה כי באותו זמן שאוננו טיהרנו אז

עוד גביהם עלו שירותם של יחידות שלנו שלמטה למעלה והיה קשה מאוד לזנוח מי לנו ומי לצרינו אני מוכרח

בהיזדמנות זאת לציון את תקורה שממיר מלמדים ונידמה שום לא עובד של אפיק מרום השן ולפתוח במקרה

מהם ג-2-3 מקרים היפעלנו את אפיק מרום השן וזה עבד מיד.

- מה זה אפיק מרום השן?

- זה אומר שישנו ערוץ שמור של קשר שמאזינים לו מפ"ים וקצין פודיעין ונכלל יחידה ישנם אנשים שמו
משריטים שמאזינים לערוץ הזה ובמידה ואחת נבלה יחידה אחר משמש לכל מיני מקרי חרוט, להדירה ולכל
מיני דברים. אחר נדרשים היסודיים זה ליהיו יחידות אחר רמת יחידה ואחר רמת לזוהם אחרת. אחר לא
במה זה שלטו או שלתם בעיקר באבק הזה - בזלם שנרכיש לפנקים. איזה צבע שלא יחיה לעוק זה יראה
אוכה דבר ובצוקי משאיות ורכב רך אין מה לדבר ואז זאת האפשרות היהודים לזוהם יהודים ואז בקורטים
מבאזשים לזם בספקנות כאם זה טוב או לא, במיקרה הזה לפנות ב-2-2 מקרים מנינו לאפיק חרוט השן
קראנו לפנה ספולנו בשנייה קיבלנו משובה וחודמות מידים וסיפנו אחר לשני איפה גישעיים הכוונת
והקטק דפק בצורה יוצאם מהכלל. ולדעמי זה היציל כוונת כי היינו דוקים אחרם כלי זה- יוצא מהכלל
כי רק היפשונו אם פי לרפוק ומיינו דוקים כל מה שנוע. בשעה 10 קיבלנו הודעה שנדרד 172 ניהקל במארז
בפוף מכיוון הושנייה ואנחנו צריכים לשנות כיוון ולברז מיד לעזרתו. מנינו צמנת ונענו במחירות לעזרתם
של 172 עברנו את גחל נשור ונכנסנו והפסנו עמדות משמאל ומימין לציר הנפט עם הפנים לכיוון הושנייה.
סטמבר ידור באחר שהושנייה היחת האגוז של המריצה שלתם ברמה. שם הם מקיפו את המאוז הנדול שלהם
החזק ביותר ומאוז קרקעי עם פגון ג"ס רציני, סיליס, מותחי ג"ס נגריים וסנקים. לחולנו הרע העמדות ש
הגיבטטו היו מול המרכז מרחב של המינגן ולא מולו אלה בדיוק מהאזור הצפוי עד כדי כך שהמג"ד עם
הזולט כשנכנסו לשם עלם על מוקש. הם פיזרו פיזור חסוד של מוקשים באזור מריצה אפשרי. היה ברור
בשלב זה שהיה צריך לקחת את המינגן הזה פתחו. הימת עוד השתתות מטוימת היה עוד ניסיון אולי בכל
זאת געלים לקחת אורז מפה, אולי הימנו מה תמיסה טולת שפשוה שחשב שאם צה"ל ישאיר כוונת ויסוג
קצת וימקוף מצד אחר יהיה בזה משרט נסיגה ומכיוון שעלינו מפה מוכרחים לקנות לקחת את זה מכאן נסיין
פונקשה גבשל. סנקים נפגעו ויחברר שאין שום אפשרות לקחת את זה מהכיוון הזה. באותו זמן התקבלה
פקודה ש לשלוח, להשאיר בלונח אחר לפגע אש עם המינגן ואת הורה לשלוח לעזרה של אגודה אחרת
מחטיבה אחרת שבלפת בציר רביד והיתה סכנת של מריצה בציר התוא. פפפ פ ס סנקים כפי שאמרתי
בפיקודו של המסמג"ר, המג"ד שעלה על המוקש ומונה לא קרו לו פ דברים רציניים אבל הוא טונח לאחור
לנחל נשור ששם התמקם המאג"ר של הגדוד שלנו ושל הגדוד השני. בשלב זה המסמג"ד לקח מקדש מקור
פל פ סנקים שנתרו, ודבר על ציר הנפט לכיוון רביד כשהיגיע לשכונתם צבקון ספ וזא קיבל פקודה לא-
לעצור התפישת בוטלה וכגראת שהיחבררו על זה בלעדיו. ואז פ בפיקוד סגן ממקד האגודה אל"מ אברחם
דומם, הם פנו חזרה ועלו על המינגן מהמימד הצר שלו כש- כלומר מימין לציר המפ הנפט במרישה רמבו
בהיפוי הדדי בתנועה כל הזמן בתנועה כשהלק מהפח וחלק מהקדם אבל כולק בתנועה חוקפנית לכיוון

היעד הוא במימד הער שלו כשהפלוגה שנישאר בהמוג אש וחלק מצדד 76 שזורים סוג אש עם המיגון.
 פ הנקיים שטפו את המיגון גם היה בסביבות השעה 4 אח"כ שטפו את המיגון משנאל-מלומר משאכלו מ
 היו 2 סילים שהמיגון פרוט למניהם שטפו את המיגון וכשעברו את המיגון העסימו שאר הכוחות אליהם
 וזכרו ביהד כפרטם לתוך חושניה, לתוך הכפר.

- כשאתה אומר שטפו הכוחות היא ירי במקבילים ודרישה בשרשראות.

- הכוחות היו ירי בגומחה, ודרישה בשרשראות לא היה עם הי"ר זה היה בעיקר נשק נ"ס, עדין לא היה
 מאז הי"ר במשי בלא נשק נ"ס נגד. אם נני קרא לזה נשק הי"ר, אז היה נשק נ"ס סגרים סילים כי נפג
 לנו סגן אהר מסיל. והשטופה הייתה, שטיפה של נסיעה תוך קרב והשמדה וכניסה לתוך חושניה, של הכוח
 פולו והתקפות בלילה בתוך חושניה.

- אמה תוכן לחאר מה השטופה מבחינת הנאי השעה?

- מבחינת קרקעים נראה ששני הסילים האלה שנסבאים בדרום לחושניה הם קילים שהולכים עלי כל השעה
 נאי שמתזק בהם ובחושניה יש לו שליטה על כל אפשרות לגישה לתוך העיר. צריך להזכיר שהחושניה היה
 במאפיין העיקרי שלהם, אחד המאפיינים העיקריים שלהם ולא רק זה אלא עקב התמנהגות הקשת שניתקלו
 בה בצמחן ע"י המטרות פ שלא נהנה אפשרות להקדם ובלמה אותם כהלכה, נוצר מצב שאפשרות המטרות
 הניקרו שלהם לאחזר והחשיגה שלהם לאחזר היו א כולם דרך חושניה לט וזן סויסה קודנה בעוד שימח
 המטרות ריפד הימה בידנו הסומה בניהם קוניסרה והאזור הצמוד היו הסופים בפניהם ע"י הסיבה ל ואז
 כל המטרות שלהם וחבריהם לאחזר געשהם דרך חושניה דרך ציד כורים דרך קודנה וסויסה אז צדד למח
 חושניה כל-כך הקומה להם ברוט זימו הרבה כוחות ומדוע נאחזו בה וכל הזמן זימו אליהם כוחות למרות
 שאמנו כבר היינו בחושניה והאזקנו בה, עדין כל הזמן הישו לשם סגרים מכל מיני מקומות בצורה מפורדת
 ולא מאורגנת אבל עדין כל הזמן ה היה צורך במחוקק ולהימא נגד סגרים שהתקדמו לאחזר זהה. והמקור
 באזור חושניה ללילה המדי קיבלו הנחתה מרשילרים, לא הימם ברירה ויצאו מחושניה צדומה עם המטר
 הניון לילה, בהניון לא הימם אפשרות להכניס אטומק עקב קשיים קרקעיים ואז נשעו על ציד הכביש עד
 לאותה נקודה ששם הונח הכביש בדרחה לתקוף את חל פארט, שם יוצא ציד שנקרא ציד שימרון על הציד
 הוא התקדם הניון הלילה בסביבות 2 לבנות בוקר של יום רביעי ושם הימם הצטיידות יום 3 רביעי בלילה
 הימם הצטיידות, נרטפו סגרים חדשים נוספים לצדד והצדד יצד בכוקר ב-0.00 לפנות בוקר להסיבה עם
 שני צדדי סגרים אלה על בנת לקחת חזרה את חושניה. לא הימם בעיה לקחת, חושניה הייתה פנויה. היה

30119

שם פיקרה אחר בתוך חראגיה עצמה של סגן אהרן שנירצה כנכוש, דמסתבר שהיה בתוכו צוות. הוא ירה יריה יום אחרי שניפצע ונפג בסגן שלנו וגרם לגפילתו של אהרן הכהנאריט בסגן זה. אני באינן בטלדה ש שהסגן נראה פגוע ובניראה שער שסגן לא נראה עולה בלהבות או ליונורים אולי היה חבל אל הסגן... ש הטנקים ורצו שהם ישראו שלמים, אבל עובדה שבמקרה הזה פג שניפצע גם קודם והיה בחזקת פגוע יום שלם ולילה שלם למחרת פגע בסגן שלנו בטווח די קצר.

צד 2 - חסיכת פ נרוד 272

כיום רביעי באזור נכנסו לארשנייה ומסרו אותה, כשפלוגת אהרן של טנקים נשלחה לחל פזרה הנמצא מקרהים לחושנייה על ציר הכביש קרויטרה רמיד, וציר טרויה המפורסם, ששמש לפריצה שלם שלהם מכיוון סויסה קודנה ששימש כבר מקרים קודמים לפה לפריצה וגם הפעם. הקרבות שם היו קשים כי גם הכוחות ה- בסטניז וגם הארסילריות ניסתה בכל כוחה להבטיח את ציר הנסיגה שם הייתה ארסילריות ככרה קטנועות וכל מה שיכלו על מנת להבטיח שתכביש הזה יהיה פגוע. כוחות שלנו ניכשו לפזרה והכסו את צומת הכבישים ויותר מהוא - באזור הניעו עד הקו הטגול. הניעו עד הקו הטגול ו...

- מהי זה היה?

- זה היה בצמחי הירב הרביעי בה התארגנו הכוחות נחו קצת אם אפשר לקרוא לזה מנחה, וחיתה סגובה לפרוץ בציר סויסה ולכבוש כעין ניצל הצלחה אבל הרעיון הזה גרוע באיגו כנראה מחוסר כוחות לבצע את זה. גם אצל האנשים נוצר איזה רושם שחנה העסק נגמר זרקו אותם אהמנו בחזרה בקו הטגול ובמרנו את הנלחמה.

- ואולי אמה יכול לספר בשלב זה בעדות של אוכל, שינה...

- שינה לא הסתרנו, פשוט לא ישנו. צוותים בקושי החליפו כוח. אם כבר הגיע הלילה ואפשר היה לישון אז הייתה בעיה של תכפידות ובעיה התוליות הפענויות והצוות שלנו מ"ם מפקדה עם כל הפונקציות שהיו תחת הסוגו אירגן לי איזה כוח הלרץ של פלוגת המפקדה שאיתה הגיע לכל מקום. וכל לילה איפה שנמצאה הפלוגת הגיע לשם השליש, מ"ם המפקדה, אלמנט טכני, אלמנט הימוש מים וכל הציוד שאנחנו היינו צריכים וקדיין אכלנו פגום קרב. כשבגשש השיוח כמובן ניפתר בבעיות של ישנו בטרונן, אנשים מצאו להם את ארבעים למרדף, אבל תמנת רגעבורח הרבה. בעצם 4-2 ימים ראשונים לא ישנו אפילו לילה אחד כשנמתי המרגיל הזה על ציר טרויה חזרנו אהורה להניין לילה חזרנו מהא במחילה לשטח המנוח שנימצא בין תל-פזרה למנוח העבא של חושנייה אבל כיוון שתחלנו לקבל ארסילריות בסכינת אל כל-כך מרויחה אבל

בכל זאת ארשילרית הוחלט לקחת את מקומה ההטיבה ושגי הגדולות דרושה מגשור להתארגן באיזור בדרום לנהל גשור להגיון לילה. לשם הגענו בסביבות השעה 2 ולפנות המצטיידה והמקוננת השכונים וכל הדגרים הקשורים להתארגנות כוח ללחימה מחדש, הרי שזה היה הלילה הראשון שלנו שהחבר"ה יכלו שינו לישון בשקט.

- זה היה ביום רביעי בלילה.

- כמובן, שינוי את החימוש כמובן שאין כזה בשוף אבל החימוש שהרגלו כל הזמן הביא לנו פנקים חדשים, במקומים. פנקים שניפגמו כל הזמן חזרו במקומים. אם ציינתי בהתחלה שפיתוך 42 תגענו 42 הרי שלאש לאט נוספו לנו כל הזמן פנקים והיו לנו 10 פנקים. לפנות המנועים שנוצרו במשך הזמן כל הזמן זרמה אלינו גבורה. מאז הדברים הגרועים היה שהמג"ד של הגדוד והבסיס הנוצק של הגדוד היה כאל-על אגחנו והשכנו קדימה והבסיס נשאר מאחור. ואזו דבר היתרי, במקום לפגום לפקודות הרבה יותר קרובים בארץ יבא שינוי פניה לנהל גשור שיש היה המג"ד התחבטני ומשם חזרו לצופת מנשימים ואל על שהיו פוגמים כל הזמן. שניתם גבו את המש שלחם, שניהם היו גרועים מלשחלל-בלכתהילה ואיך צרוכים למצוא מקום אחר אבל הגרשם הזה לא היה מאורגן ולא ברור לי מדוע גא נושא של ציר פתוי נפגעים לא היה ידוע לנו. וזה היה ציר שאגוד קבע לנו הגדוד קבע זה הציר שאמת גרועים. או כך נימטר לנו המש בציר זה וזה כיוון שידענו שהציר הזה פגוי ולא נאמר לנו במרוש איזה ציר שפגוי ואיפה אפשר לנסוע. ולמשל כשגשענו בגמל גשור לרפת מנשימים כל הדרך הזאת הייתה מסודרת וכשהם ראו רכב שלנו נסע עם התחילו להפגין אומ, ומשטר נעמים שנסעו עם פנקי מצועים אחרת כל הזמן קיבלו פוזים על אש הדרכים האלה בזמן שהיו דרכים ברפת שלא נדבר על פתוי דרושה ז"א משי-ישר מ-, לא דרושה מערבת, מגשור ישר לביקעה ולא דרך הבטחה לא לשוע את כל הדרך כקודם כל היא גם ארוכה מאוד.

- לגבי המהומה המסייעים מ"מ ומרפילרית מה פעלו עד עכשיו?

- קשה להגיד לגבי המרפילרית. המרפילרית שלנו, לא ראינו במיוחד את המרפילרית היא שלנו עוד לנו בהושנייה. שזו הייתה המעט הראשונה שראיתי שמטושים של מ"מ שפועלים מבש לטובתנו, ז"א לגבי הכוח הקונקרטי שלנו שאנחנו נמצאים בו. ראינו את מ"מ פועל כל הזמן, ראינו ושפענו ארשילרית שלנו יורה למשל ביום קודם כשהלכנו לנקות כוונת נשיר מ האים הבחנו בטללה שיתרה ולא ידענו של מי היא בכלל עד שהבחנו שזו טללה שלנו שישבה במוך הזאדי לא רחוק מהמקום שידענו. אבל עד אומר דגע לא ראינו שאנחנו מקבלים ז"א אולי המ"מ הזמין ארשילרית וקיבל, אני לא יודע אבל בהושנייה זאת הייתה הפעם

הראשונה שהיא שראינו ירידה של אזורנו לסדרה. לטעם כשיושבנו ביום תשנ"ז בקרב את רחוק לנו קשה
 חימשנו כל הזמן בתוסים שלנו למה הם לא באים למסוטים זה היה מבט להם בשבילם זהמסוטים לא היו צו
 כמובן כמו שאנחנו יודעים הם היו במקומה אחרים, תחת לחץ מלאכה נכבדה, ככלימה וככל העבודת שעשו
 כך שאי אפשר היה לצפות מהם שייעשו גם הם זה.

ביום רביעי נפרנו כלילה ונחנו. ביום המישי בבוקר חזרנו לחושנייה והתקטנו באניון יום למעשה זה
 היה הזמן הטוב ביותר לישון, משעה 6 לפנות בוקר עד שעה 8 אחה"צ היינו כישת ואנשים נחו וישנו פה
 טוב. ופה נוצר מצב שאנשים השבו חנה המלחמה נגמרו זרקנו אותם, ירענו בבעצם הקו יחיצה לכל המורץ
 ירענו שהגיעו לכל המוצבים מוצ המחרמון וחשבו שהמלחמה נגמרה. זה ביום המישי בשעת המוצבים.
 וזה הגיעה תוראם החמה"ט, או דבר המיקור העליון וזה היה הפעם הראשונה שקיבלנו איזה חובה לקראת
 מה שחולך ובמודעה הזאת נאמר שהקו יתישר אמנם זרקנו אותם מרמת הגולן הסגולה, זקיתם כעית של הרמפה
 ולמעשה זה"ל במצב שחיה ביום המישי בבוקר איבד את ההדמעה שלו. הוא איננו צבא הלש או מוכס ומובח.
 אזכנו להם שאנחנו יכולים לזרוק אותם אבל את ההרמפה שלנו איבדנו כי הסורים ש הזכיתו שחם וכולים
 למרוץ ואנחנו זרקנו אותם חזרה אבל אנחנו על מנת להטיח לעצמנו סמור מהם מהרמפה לא מהיה מלחמה.
 הדשה צריכים לחכות אותם סוק על ירך על מנת להתזיר לעצמנו את אותה הרמפה שחיה לנו אחרי שעת
 חישים וזה אותה אומר לגבי כל החיל וחיל שהייתה לו אשליה שהגה החזרנו לעצמנו את הקו הסגול חרי שעת
 נפגח שלב ב' של המלחמה של זה"ל, אותו זה"ל המכה והנחלה והמורץ שאכרנו אותו בשעת חישים. ביום
 המישי אחה"צ בשעה 8 קיבלנו את פקודת החוזח המוגרנו במחירתם על הכביש שפנינו צפונה על כביש רמז
 קנייטרה ונאמר לנו שהאוגרה ש חשכנה לנו מרצה את נשר אחסדיה ונאנחנו צריכים לבוא בעיקבותיה ולמרוץ
 קדימה למעשה כאן עברנו מאוגרה לאוגרה אחרי שהתהום קצרה של 20 רגל על הכביש התחלנו לנוע לכיוון
 צפון אחסדייה היוענו לשם בסכיבות שעה 4.00 4.30 אחה"צ הייתה שם קצת מוחמה. ובעיקר ישנה הרגשה
 נאור לא נעימה לראות שם את הסנקיה שנבגעו. היו שם מספר צשוריותים וחאנשים, הסנקיה האלה חזרו
 אחורנית כשהם נרצים, הלכם בוערים עם אנשים מצועים על הסיפון וזה השרה אורה לא נעימה לאלה שצריכו
 לחנום קדימה וזה קשה רועם של קרב קשה ואכזרי, לאמיתו של דבר שגמל מוכרחים לציון אם אנחנו צריכים
 השוחה בין קרב הבליעה למריצה (אנחנו לא ביצענו את המריצה) אבל לאמר מריצה לאחר ששברו להם את
 הקליטה הראשונה, חרי שהקרב הזה היה הזכיר לנו את הקרב במלחמה ששת חישים, בפריצה לגולן על אל
 הסמנים. קודם כל הסורים ברמו וצריך להגיד את זה לעצמנו אמנם הסורים השתפרו והם קיבלו ציוד חדש

זוה בעצם הגורם המשמיע. הייתי אמר שזהו הפקטור הרצוני ביותר בעזרה. הם קיבלו נשק חדש. הנהג
 שלים בלתי מובנת, ארגו נשק של משורר שהיה גלדיהט, ארגו הייל שפענו ירה עלינו בניצח הכרה יורג
 הייל ירה עלינו בנישק משורר וברח. אבל ללא ספק הם ברוח, ואם בניד שבלילה הראשון ב-1952 הרגנו
 מניחה ומרגנו לו ק"מ מעבר לקו הסגול, מעלר לחל שער, לעבר צומת יאיר רביד, אין לזה שום אמר כי
 זה מחנות אבא לו ק"מ בשוק בצורת לחל שער ולא היה שום כוח בדרך שיעצור אותנו אלא שירה עלינו
 אנהנו רצנו קדימה, בעצם אנהנו והמטורפים והאנסטוריונים לצנו רצנו פנימה ונכנסנו לחאן ארנבה. היינו
 נמינה לציר ארוך לכפר גאבה. 2 מלונות עלו על חל קורון וטיהרו אותו ואת"ם נשארו למג לירות חכוכה
 לטו- למקוה של אפשרות של תותך או קטיעה הציר כרעה ע"י כוחות העלולים לכוח לבנון צרוב. האר
 הנוונות 2 מלונות והצנטוריונים בראש דהרו לכונן הצומת. כצומת ירו עלינו מנשק קל, בבשך חלילה
 - כלומר הם שישי?

- לילה הם הפוסק בלילה, כל מיני טנקים צועים ונא- הגיעו וירינו עליהם היו מקרים שהיינו צריכים
 לדונג או הטנקים כדי לשבוע בדיוק מי בא, כי היה קשה לאבחן קולות וחשדוקה למדעי "שום קל" והא
 שריפה אומינה בך ועל סנה לזהות אם זה סי-55 או שום קל היה הכרה לדומם או משקל המוריקה כדי לדעת
 מי בא. ירענו טמסיבת ע נלחמת באיזה שהיא מקום מצוין לנו וראינו פלחמה וכדוריה והשנו שכסרת
 הקרב הם עלולים להקדם לעברנו ולמנוע אפשרות של ירי אחד על השני. כי כאמת הם קרובים טבור אלינו
 או אנהנו מסכמים אם זה הינו כל המרחק בטביכות ק"מ, הינו בצמחים אתה יכול לראות את השדה שהוא
 אפטי. בלילה ישנו בונך המתחם הזה והוא שרץ היילים שתחבאז בברוקריו. בפעם לפעם מייחזר ירה עלינו
 מנשק קל, ו החורנו לכונן הייר אש אבל הלא-היה-לא- הנוץ מזה לא היחא פעילות כל אכרות הנווד מהפריז
 אהא היה פנוע אחר. סמ"ם שנכצע מתק"ל באור דקוד ג הכר"ה שהיו בג"פ בצומת הארדית שניכנסו אדי
 אחרי הכוחות אבל הינו והצומת הזאת הינה פסוחת הם חטנו פנו וכפצעו יש לשער שזה יכול להיות נפגע.
 אברות קרבות וזו רק אדם אחד לא פנק נפגע לא זחלם שום מניעה בכל ה-17 ק"מ במריצה לא לנו ולא
 לנווד השני של הצנטוריונים. ההרוממו שם א בלילה כשקיבלנו כוח אנהנו לאכחה, איזה מחלקת או ג
 לאכחה. בבוקר יום שישי המפרטנו כמחנת הכבאי חטנו עמדות וכשחצנונים החלכיס והוצייהם אח החלילה
 אסוריה מהברוקרים והיו שם ש עשרות רבות של חילים. האר לך שאנהנו ישנו כלילה במחנה אסורי ואת
 לא פגעו לא בטנקים ולא בגזש דבר.
 - הם נכנסו?

- הם לא נפגעו, בבוקר הלכו ואספו אלה באסוף ביצים עזבות, עשרות רבות של סורים חלכו וריבזו.

החבר המיוזמת הקשים היה לנו עם המצוה. הוא קיבל מעיפה כצואר וקיבל שימוע במצב מתואר והיה חייב
 רצונו במד לחיות. גם הרומא שהיה שם (הוא היה במקרה רומא של מרדד המצוינים) מדק אותו דאמר שישנו
 אפשיים. רצונו לפנות אותו המהימם - המורנים אבל היות זה-10 ק"מ או יותר נהרן הכוח עם היה כנכסו נאכה
 לרצולו על עקר היה כ-10 ק"מ. הכוח, היתה סכנה לפנות אותו לחזור מן יקטע או מישתו נישמה על הדרך
 ושגר אותם היתה מעט שנוסה לחזור עם הסוקים עם כל הכוח נביא אותו חזרה. 10-15 ק"מ חוצונו שכוח יחודן
 אלינו ויקט אותו חזרה. כל הדברים ה האלו ירדו ולמעשה המצוה שכב אימנו כל הלילה ולא צריך להשתר
 עם החשמלה המוראליות על התבר"ח, בעיקר שהמצוה היה מצוה קשה. רק לאחרם בכור ביום שישי בכור
 בשעמם. ה הניעה אלינו האשפחה עם הזחלמים ואז רק מינו אורנו כשהמבדר שתודך מנחה. לש מתמונ הרבה
 הוא מי, ודעה בשלום הדן ששימוע ביד בחלק מהיר, הרי שתכאור מי הוא הקלה על מצותם של אלה שמתלים
 בה שמואלים שתחליטו. אבל זה לא שנה גם הפנס הפך על אי יכולה לפנות מצוים לחזור. בכור המצוה
 ש.מ. 1-10.00 הניע דלק לעוקים. ולא לחלטים.

- מה זה חלטים היו בגודל?

- חיינו במקרה הצורך ב-2 במקרה החלטה ב-2 והצנחנים ב-2 זה היה רכב המיקוד. צריך לקחת בחשבון
 שגודל פוקים פודין מניפה וששאר שמה בלתי מתור במיקור ונדק סק והצו ה קומץ המורה שישו צריך
 לקחת אומם. אם אתה ממשיך במהמקדמות ולא נשאר כשעה. לא רצונו להשאיר ולהפיקר אנשים באשם,
 כפי שקרה ימים אחרי זה ראוי עדי החזור לזה. זחל"מי המיקוד אטפו עם הצוחים, וצריך להם את הדעה
 על זה שהם קודם שביצע שמואים גמיעים מי אורף עם הצוחים בגיטוב או בהמקדמות מחירה בזאת התם
 שמואים אומם גיטה או סוחבים אומם עם הכוחות. מדבר הזה הרבה יותר המור בגיטוב כי בהמקדמות חשם
 חזת הוא כולו שלנו אבל בגיטוב הגיעה הרבה יותר ממורה. התקטנו במשך היות והיינו שם עד שעה 10.00
 קיבלנו שם במשך השעות האלה גם הפגזים ארטילריה ו גם ניותה של מסוטים בערך 10-15 ניותה של מסוטים
 זאת חיתה הפעם הראשונה שקיבלנו ניותה ישירות של מינוה עלינו. באופן מכוון עלינו. כ-10 מסוטים
 2 ניותה של 5 מסוטים כל פעם.

- מה היו התוצאות?

- התוצאות היו אפס הנושמה לא פוזיקום נמצע ב"ם אתר שיטב מתוך לפנק, מרטיטיים. היה להם חמוד קל
 לירות אומם בולל הפולים. אני חושב שכשלהם הפריאות מדמשק הם ראו את, פשוט גאו בטיטם ישירה ורא
 את הפוליה והשילד את הסכנות.

- מה זה פוליה?

14071015

- יש פגמים על הסקרים לזיהוי הסקרים, זה מכל זורה בצבע צהוב רעשני היו זורים עליו דקים עם הפגמים
 ובדומים אולי הם היו עושים עוד איזה סימן - סיבוב אבל הפגיעות היו לא מדויקות. וזה לקח להם אולי רגע,
 בשלב מסוים קצת פחות על הרעיון רצק לתורו את המגלים וזו מכלל הפגיעות היו מדויקות היו קשה
 לאם לומר לא ראו מה נעשה והפגיעות היו דחוקות ולא היו נמוכים. כאשר יום כי שניסאק זה אבד שקפץ
 וסגר לעצמו סימון של מנוע על הרגל. עד היום הוא עוד מצוע. שבו לעצמו טוב את הרגל. והמ"ם שנסאק
 מרטיס ביד, אבל הוא המשיך להילחם. כ-2.00 קיבלו הוראה לפוע לכיוון כפר נאסו' שכוחותיו כבר
 נלמטים עם האויב נסעו כשהצטרפו מוכילים ואנחנו אחריהם נכנסו למוך הכפר היה מיוזו שמאלה והצאנו
 כוח של הסיבה אחרת שלהם וזיכנסו למארב או נפגע ע"י כוח נקיים שהיה. הכוחות המפורסם מחל קשרין למל
 פראי בשמחהמגדורם לא היטה רצינות ורק וקרוב זה לא היו לנו נמוכים. הכוח שניכנס ראשון לשם כנראה
 לא נכנס במריסה הספיק רחבה. הוא ניכנס לכפר נאסו' מנה שמאלה על ציר הדרך כך שכל הסקרים היום
 מבוגרים אלטם ואז הוא קיבל מכת אש רצינית מהלמה בהתמלה והיו לו מספר נמוכים, אנחנו כשנכנסנו,
 נכנסנו במריסה רחבה ולמעשה הכסחו, דבר שנלמד ממיד בשריון זה לא חרש רק עשה רושם שהנשים
 הגיד שובחים, אהה פורט רוב, אהה מבטיח לך את הגורם אמה בסוף מאפשרים קיום שניהצאית בצד גדי
 לדמוק אה א כוואתינו. מה שקרא בהושגיה ~~המסמך-הדיוק~~ שנכנסו ודפקו אותם מחצו כך מברגע שאהם
 פורט פורט רחבה אמה מנוע במשרום בזאת של דפיקות הכוחות מאיטם מהעדרים. במריסה רחבה עכרנו
 את הכפר והגענו לחל פראי ברוג ~~המסמך-הדיוק~~ שהגענו לשם חצו ~~המסמך-הדיוק~~ ראשונה על ~~המסמך-הדיוק~~ הכוח
 העיראקי במחילה לא ידעו שהם עיראקים אבל דווחו על כוח שנגרם נע על ציר צוריק.

- היכן היה הציר הזה?

- הציר הוא דרוסה מציד כל המקדמות האויב היחם דרושים לנו, אנוהו נענו צפונה והאויב נלחם בנו בכיוון
 דרום האזור של שיח' מסכין התקבלה ידיעה שרואים כוחות גדולים של אויב שנעים לכיוון שלנו. לא
 סיברו על עיראקים בכלל. פנינו לאחור פ במריסה רחבה והימטנו את האויב היגענו לשם והתקבלה ידיעה
 שהאויב שינה כיוון ויכול להיות שהוא הגס את צמר יאיר רביר, היכן שהיינו כל היום. התקבלה הוראה
 לנוע במהירות לאחור בכל המהירות כל מי שיכול. קודם כל תחוראה הזאת גרמה לפניקה. מכיוון שמה זה
 נקרא לא לרוץ לאחור, הנה מכניס יהודים לתרגשה שהינה כבשנו כבשנו ושבו האויב הגס אומנו
 במבוססים למטה ואיפה כל הכוח מה זה נקרא לרוץ לאחור מהחילה חריעה מאחור מה עושים עם כל המצוחים,
 שנשאיות בשטח וכאן מהחילה הבליח שהזכרתי קודם מה קודה עם צוחים, כשאמה רק קרימה או מילה, אבל

כשאתה רץ גהורם ואפילו אם כבשת אותו מה מונע מכוחות להגנס? היו לנו מספר טנקים שהתקלקלו סביבה
 לא נמוץ, היברנו אותם כבליים ששני טנקים נגורים ע"י טנקים אחרים בנקודה מסוימת צעקו שחר תחר
 צריך לחזיל את עם ישראל. כאותו זמן ניתן שדר באלחוט שמי שרק יכול יעבור את הקו הסגול בכל המטרות
 זה בכלל נשמע קצת...

- ולא פרשו מה הסיבה?

- לא פרשו מה הסיבה אבל הסיבה הייתה ברורה זה שמישהו מכהר אותנו הוחר ארגו. דברו על ציד ציור
 רביבים ושיטון שכולם ניצבים לציר רביד ואיר ולפעשה מדובר שמישהו הוחר אותם ואנחנו עלולים להיות
 מבוטרים. או פישתו מורץ למדינה מורץ לדרך הקו הסגול לתוך המדינה החמונה לא הייתה ברורה, לא היה
 ברור לנו שאנחנו נמצאים קדימה ואין אחרינו שום כוחות. זה לא היה ברור כך אבל זה התנגד שהצטרף.
 בנקודה זו החלטנו לנעוץ את הטנקים שנרגנו ולרוץ. אין ברירה. יאש נששנו את הטנקים ולקחנו צוותים
 הטנקים צריכים להיות כשירים למלחמה, אבל אם הטנקים מנועים אתה צריך להסוב על הצוותים. הם נכנסו
 לנבטיהם חכפדה שאם היו במקום 7 עוד 10. לפעשה זה היה מלכודת מוות. כך נסענו והגענו על צומת
 ושיטון רביד במחיתה הל שער ותל עגור. בנקודה זאת נמר לנו הדלק בזחלים. זאת הוצר למקום ששיטתנו
 לך שלא הידלקנו את הזחלים כי לא היה, וכל הזמן אחרנו אין לנו דלק אי אפשר לרוץ. ואמרנו -
 מוכרחים ושמ נעמד זהל אחרי זהל המג"ס המג"ד המודיעין כל הזחלים נחקרו ואז נוצרה הנקודה שכל עם
 ישראל רץ לקו הסגול ו-5 והלמים מיקוד זהל מודיעין זהל מיקוד הסיבות נעמדים ב-10 ק"מ סתמו הסגול
 עמוטים לעומת בצוותים 3-4 צוותים 20 איש נוספים בכל זהל מלוס 14 איש שאיו הקודם כולל יוצר
 בצירי הדרך והחכים. המג"ד נתן הוראה לצנחנים שנשעו בעיקבותינו לקחה עליו את צוותי הטנקים שבדרך
 לסלק אותם מהדרך והחשטה, אבל גם 8 נקדה זו לא עזרה מחסר מקום, כי נוצר מצב שהלמים נעוהתם
 שלנו התאוננו בשעה רוח אופר לקטוש ציוד כזה, וכעיקר אנשים איש אפשר לחזות אותם ולפגוע אותם כי
 הממשרות היחידה היה לקחה אותם על שיטוני הטנקים כאן המג"ד עצמו החליט שדבר כזה לא יתכן ולקח
 18 טנקים שהיו וללא מקורה מפורשת, אלא רק אחרי זה, על יסוד הבטיח המוצק שנתן המג"ד בשעה נבנתה
 כל התנגת שבנה אח"כ. נעצם המג"ד החליט שלא ללכת קרוב אלא לפי טקדום הקרב אלא לפי המצב שלו בשעה
 שלא יכול היה להקטר את האנשים בשעה, ואז קודם כל מיקמו את הטנקים בשעה עם המנים דרומה על ציר
 ושיטון שזו הייתה המשרות הפריצה. טנקים שלנו חרי נשארו כלילת קודם נשארו ולחטום כואך שיתר הנור
 פרץ קדימה אחרי שאם כבשו את הל קודמה נשארו באזור לחטום את הכניסה השעה בציר ושיטון ציור

ורכיבים מכירי טוב את השטח ואז התפרטו לאורך הנבעות ועם הפנים דרומה. הצומח סוגו עליו זהלמי
 הצמחים. אנהגו הלכו ועשו מעולה ^{רוב} מש המורה מכיוון שהחלטנו שנשארים בשטח עצמו נ"ים ונודדנו
 הבנו ג' ריקן דלק חימשנו סירות וכוללות לקחת ~~הם~~ ולהחריש דלק. שילטילינו את זהלמי הנג'ר בדלק וזה
 היו לנו זהלמי מיקוד 10 סנקים מרוטיב. ואז החלטנו לעצור. וזה שעצרו שם מסיבות שלנו ולאו דווקא
 לפי קרינת מקרב בתוך הזירה כולה עצרו את כל עם ישראל. כאילו ממהשגת הקטנה הזאת עצרה את כולם
 בנקודת הזאת שבמקום לרוץ כולם לקו הסגול - וזה על אחריותי נאמר בקשר לרוץ כולם לקו הסגול ואנחנו
 חיינו - אתה יכול למאר את המצב המורלי של האנשים שאומרים לך לרוץ ומחר לקו הסגול, מה זה אומר.
 - ועדיין לא היה ברור לכם למה.

- לא, היה ברור לנו מה נאמר שבחרתם גדולים חודדים בגודל של השיבה ומעלה עשרות ומאות סנקים. לא
 ברור מי טורים עיראקים. המילה עיראקים כבר היתה באזור אבל אני לא זוכר באיזה שלב. אבל היה פה-
 ברור שזה כוח לטוב, איזה משובה. בעצם, היה ברור שזה עיראקים מכיוון שהיו לחם ו דיבויזות ז"א היה
 כוח מסוים ברמה ~~ועצם~~ ועצם השבון שפה תושבתה וזה ושם אחרים, כך שיהיה ברור שזה לא הסורים פה
 כי מישהו עשה את החשבון אבל לא היה ברור בדיוק מי חזרים, ככל אופן היחה אפשרות שזה עיראקים,
 חינוך והיתה ריגה בהירה אחרת ולא היה ברור בדיוק מי הגיע ומי לא וזה היה לילה חשוך מאוד חשוך ומרסר
 אם הכוונת.

- אנהגו מרכיבים על יום ששי בלילה.
 - כן, יום ששי בלילה מרסו את הכוונת בקשת בן שני צירי ציר ה ישימון לכיוון דרום לקבל את האויב
 וכסבל הזהלמי שלא יכלו לזהר נמצאים ליד הכביש למטה עם כל האנשים שלא פוגו. והיתה בעיה שבכלל
 הכוונת נכנסו באופן תפוז לעמדוב וטבל הריצח המחירה לתפוז את העמדות ולא היה ברור איפה נמצא מי.
 כל המשיג המבנה של גדר ופלוגות, של אחת שייך לי ואחת שלי נחרס ונעלם. בנקודה זו נתן חמג"ד חוראת
 בקשר שכולם פולים על רשת אביבים אין יותר רשת מלוגמית אלא יש רשת אחת.

- מה מרוב רשת אביביות?
 - רשת הגויזר, ו"א חמג"ר נתן חוראת ראשית ~~על~~ עולים כולם לרשת הגויזר, שניה לא קוראים לסנקים פ
 בשמחת כמו זב וז וכמותה או זב אלא קוראים בשמו של חמפקר, ואז זה הפך במקום זב צג זה הפך לרשת
 אביבים, וקראו עירור, שווי, רוני וכר', או כל אחד ~~הם~~ ידע וגם לטי חקול אפשר היה לזהות מי מדבר. כולם
 מכירים את השמות והצלילים של יהודה ואדוני ורוני ועירו וכולם ידעו על מי מדובר וזה ~~אם~~ הזכיר מעין

הייתה קודמו שכל אחד ידע בריוק אימה השנו ולא כל מינו שמוח כוללית. זה לא מקובל בשרתן לא עובדים
 כך אבל במקרה הזה זאת הייתה החלטת נבונה שהצילה את הקרב שהתרחש לענה בוקר. במקרה זאת נעצרו
 והסתבר שכל עם ישראל נעצר. וגם בדרך הסנסוריותם שרץ למינו נעצר במבואות כפר ג' אבא ותחיל למתרון
 ולהכנס למערך במקרה והאויב יחסר אני מבין שהמטרה שציינו שהגיע מתאויב לא הגיעה כמחירות שחשבו
 אבל בכל אופן זה עצר אחרת היינו כולם באיזה שהוא מקום בקו הסגול, לוא אית לנו דלק, 100% היינו בקו
 הסגול באותו זמן שלחו גם כוח יעוצהנית. אותו כוח עלה לכיוון חל שער לצמול על תנועה משוערת של האויב
 בסביבות שעה 2 בלילה. הגיע הדלק ומכניסו את אותם משאיות דלק שהיו מוכנות לכוח אלינו ובשארד מאתור
 מעבר לקו הסגול, קיבלו עכשיו הוראה להכנס. הם נכנסו אלינו ונסקסו ירדו אחד אחד לשרונית כדי להצטייד
 השורים כנראה גילו את זה והיה שם ירי קטטושה ניראו על חל שער לא כל כך על ידנו אבל אמר להגיד
 שבסביבות המידלוק לא נפל אף פגז, אבל חל-שער חוסנו כצורה נראית, אחרי שנבחר המידלוק התנקים
 חזרו לעמדות סינו את הזירה מהרכב הדרך והיוחורנו האלה חזרו אחרנית ובסביבות 8.30 למנות בוקר החלו
 לשמוע קולות של טנקים.

- אבא, מה התרחש שלכם באותו מצב במקו הסגול?

- חל שער נמצא בסביבות 10-7 ק"מ. בשעה 8.30 התחילו לשמוע קולות דבב. בין מדישי החימוש שלא
 קיבלנו היה מבטור האורה לטלסקופ כך שאנחנו היינו במצב שלא יכולנו לראות שם ולירות בלילה. השנקים
 האלה מצוינים באותה מדרג הטי-66, בצנזוריותם ישנה אפשרות שם וזהו והארה באינספרה מדרג לנו גם
 זה לא היה, כמו שאמרתי אנחנו לינה ג'. המצב היה והתרגשם הייתה מצוי לא נעשה אונחנו עובדים במצב
 כל-כך גורם לנו מולו ישנם טנקים שמאירים ורואים אותנו כמו על כף איד מולי הם רואים אותנו
 ואנחנו ככלל עיוורים. משפם פש כשהחילו לישש לשמוע את הקולות שלהם התחילו שלמוע והטנקים
 ביניהם דיחזק שהם שומעים אותם, ז"א המג"ד היה באמצע חזירה לידם כך שאנחנו שמענו אותם ביקשנו
 מצורה והיא הצירה אותנו, אמ"כ הצירה אותם טוב והתחילו לראות אותם באים. הם התחילו לירות ואחרי
 15 דקות שהם וירוש איות כשהו מתמ"מ צועק חבר"ם שלו פירוטם הם לא יודעים בכלל כלום. הם לא פו
 יודעים מה שהם עושים, הם יוריש בשמים ובאוויר אמ"כ מישחו שם צעק בקשר שהם העיראקים ובקיצור
 נצורה אירית שמהם כי ידענו שיש לנו עסק עם אנשים שלא יודעים להפעיל את הכלים שלהם ואז המג"ד
 נמן הרואה לא לירות, בנו לבם שיציעו אלינו מנו לחם שיכבאו ויתקרבו וכך קרה. נתנו להם אלהתקרב ואז
 יחדם הקופצונו הזאת נבנסה למעולה, זה הלך מקורות בשנו - עייש ידיו 186 אלק מטאכל דמוק אבנו אית

ולידו מצודר קנה ודומק אמת וחשני ארעק רחמי שים לב מאחורין אני יראת סנק גוסק ורואי סאודר קנה ומונז

גו. ונתנו לו מ להתקרב למתקחה- לפרוקים כאלה שבשלפוקם רצנו משתו כי אמת בכלל לא ראו

- במיה פוזחים?

- סודת קרבו עם שוקרה סודת בזה שבאשר שמה פעמיד אותו במרכז הסלפוקם בכל מקרה אמת מונז. סודת

כזה של 100, 100 מטר אמת מונז. כי בפוזחיים יותר גדולים אמת מוכרת לראות השגותה ומוכרת כבר באמת

שחיה צורה לכוון יותר מרויך אך כסודת הזה נובה הסנק פסמיק, אז אמת מונז לא במחחית לא באמצע מונז

לבעלה למטה אבל אמת מונז. באמת בצורה כזאת בשחמיר חודם סחברר לנו שסנקים נמצאים אלה שגורמקו

במש בושכנו פמש לידנו זה פמש הפחית לראות אמתם. אישיותם ה וכשחמיר המור גוספו לנו כוחות 27

בא מישין ומטיבת של אורי אור בא משמאל הכיוון צומת רביד-ימיר ובהשו אותו באמצע את כל הסנקים האל

בצומת הזרמנות גמטנו מ שבויה עיראקיות מצועים ובהם לארנו שזה באמת עיראקית והם שימרו לנו שמה,

פמי הם באו לידנו.

- מה היה הגוה שבחמת טקף אמכם?

- זה דובר על חשיבה, זאת חיתה רחוקיה, אבל מה שעמד פולמו זה היתה חשיבת.

- וכמה פנים השמדו באמת קרבו?

- קשה לי, יש בעלה שחשיבים שהשמידו 100 סנקים אמת יום הראת, בלי אחריות. אמתו השמדנו באמת

יום קרב שיטה. אמתו אישית, חנוד. אבל אחרי השיטה האלה בבין מה היה הם נשעו עם סנקים משקומי

קדמיה שמה חוביל אמת זה היה משקומית. אבל ברוע סדמקו להם את המשקומית הזאת אז הם בכלל לא

ידעו מה שנעשה איתם.

ליל 2 דר 1 - המשך גורד 27 זכר החילת דברו תח"ס

וכן לבקש שיטה, שיטה סנקים שפנעו בהם בסביבות שעה 8. אחרי זה קיבלנו מוראת לפוע בחזרה לאמת

איזור שבו היינו בלילה קודם שפנעו התחלנו את הריצה לאחור. נסענו לשם, מדובר על יום שבת. נסענו

לשם שבת התאקטנו לחנין, חנין יום חנין לילה זה כל יום בשבת כל יום ראשון אותו הדבר חנין יום,

חנין לילה קבלנו חמדות לסרודין אך לא היו לנו נפוקים ולא היה שום צירוף מיוחד. העיור היה מניע בלילה

לא חיתנו אריכים כמעט דלק כי כמעט לא נסענו. לירוח לא ירינו, כמה שבדרך כלל לא היו אירועים מיוחדים

ביום ראשון הקיטו אותו מטופח גם כן בירי לא מדויק, סוחרו אחד, שעשה הפניה חרה עלינו, קיבל
 צורר של א.ס. ומל על ירינו. במקר וידוע של זה"ל אני לא מצאמי את זה אבל סוחרו חזה ומל. ראינו א
 אומנו גופל וראינו מומנו ממנוצק לירינו כ-500 מ" מאתנו. הוא לא דווח לאומר, אני לא יודע למח. בכל
 אופן מלו היו האירועים של חמיים האלה, לא היה שום דבר מיוחד. כל הזמן התצפים ראמה את הכוחות
 שלהם, כל הכוחות שנסוגים וגם כל הכוחות שכאים משאר חזירה חדרומים שבצב לא געו גם מאו יתחילו
 לקו בטוול, בשחם ורלבים ובונים מערכים דרומה לנו ומזרחה לנו. ביום שני אתרי הצהרים קיבלנו מקודה
 שאנחנו נגיע לעבר החלים 4100 א" ו-כ". זה הל ענתו ומל ענתו שאנחנו נמשוך את האש שלהם, ניצור
 מצב של קרב אש בסדר שאר בומות האנורה יקטו אותם מימין ומשטאל ויכתשו את כל הצבא שנמצא
 שם באיזור. הפוקים שלנו התפרסו וכמו עם הפנים לדרוך-סזרה לכיוון החלים האלה וניהלו קרב אש, אבל
 יצא מה שמוך כדי קרב אש הזה ושימור עמדות הם עלו לבד על החלים והכוח והוא טעוט נט. כבשו את
 החלים לבר מטוקים האלה בכוח של 10, 12 טוקים. כבשה את החלים. וכל הרעיון הגדול לכבשה אותם
 עם באמצע, לא חאלה. אבל הייתה מן איזור הרגשה באונו יום שאפשר היה ללכת באונו זמן עד קוקר,
 עד דחשק מכיון שכל הכוחות שלהם כרוו לאחור ומסלל-ובכלל כאילו לא עמד אף אחד מולנו. באונו קרב
 דפקו לנו על החלים האלה אחרי כיבוש החלים 2 טוקים ס כסילים, בוגרים או כספלים, שזה הוצאת עוד
 פק, מזה שלא תפסו דומק. עלה עלו רק הכוחות שלנו עמדה על החלים וכל הכוחות שהיו בערדים יכלו
 בקלות לרפוק אותם.

- מה בכלל הייתה התשפעה ככל הקרבות של הסילים ג.ס.?

- סילים ג.ס. באימה ממיד כי אמתו אחר כך ראינו שחם בעצם מה הם עשו, יושב אדם, רטוף מהסילים
 עצמם, בבוך עברה מונחם מיטב רותף יורה עם הסילים. אתח לא רואה אותו גם אם אתח רואה באימה הוא
 יוצא, אתח עוד לא רואה את חנן-אדם אתח לא רואה את המכוון יושב בכלל במקום אחי קצם בער. חננו
 הוא שהסילים האלה מתקדמים למס ניתן לראות אותם למחזיתן להתנאק בחם. דאם אופרת שאם אתח רואה
 סיל, אתח יורד לעמדה לכל קרקע אז אתח מתחמק ממנו עם אתח רואה אותו. האפשרות השניה היא לכת

1 0010 1

לידום לכיוון האדם שמבוקש, כי האדם שספן שמכונן צריך להחזיק כל הזמן את העין ולכוון ומסידת ואתה יורה עליו הוא מאבד לשבריר של שניה את הקונטקט עם הטיל אז אתה יכול להתחמק מזה. אבל הבעיה א היא לשצוא את הבן-האדם ואם הוא שוכב במקום נישאר בצד, זוהי בעיה. בכל אופן הטילים, הטילים זה היה אימח לא קטנה. בעיקר שפיל זה דבר שנותן לכיוון אותו, זה לא אתה יורה פוז ואחר-כך אחת לא יודע אתה לא שולט עליו. ניפגעו שני טנקים בטילים, נסעו שני טנקים אחרים לחלץ אותם, וכעצם נשארה בקביבה הזאת חלילה עשו הניון למחרת עוד נסעו כאילו קיבלו חומשה לנסוע אורח להתארגנות, אבל באמצע ה התארגנות הזאת קראו להם עוד פעם לעזרה, אני אומר קראו להם כי אני אז נמצאתי בהתקפה נמצאתי בירי ארשילרי, לא הייתי, נסעתי לרמב"ם.

- אבל מהי הזרמה?

- אני אזרתי כעבור 8 שבושם.

- הגודר רץ לכיוון ציר צילכון אבל בעצם לא עשה שם שום דבר, זה רק הייתה מן המנג'ת כוח כזאת ~~היא~~

ואמר כך עוד לאמר. בעצם בזה נמרה הלחימה הממשית. עכשיו לשיכוח, כאשר אני אומר לשיכוח ואני

אומר מה זה נקרא כוח של גודר מה זה ניקרא, ואם אני צריך לתעריך מה זה גודר טוב ולמה אני קורא לגודר

שלנו גודר טוב זה א. שמעבר הקו הסגול הכוחות קיבלו כל לילה מרק את המטבח בישראל מרק ומ"מ הפקדה

לקח את זה קרימה לכוחות. כל בקשה שהיגא מיישמו ביחידה קיבלו אומה למשל מיישמו לא היה לו כלי

גילוח או מיישמו לא היה לו שבוך או מיישמו היה צריך מנבט או כיוס למחרת הגיע אליו. זה עניין של יחידים

זה על הצד של שרוא מיישמו יותר, בצד החימוש למשל, הגודר לא השאיר אף טנק בדרך מנוע או טכני, כרוג

שטנק נפגע ברגע שהמטות עברו צוות החימוש החלבש עליו מינה אותו, במידה ולא ניתן היה למקן אותו

הוא מונה לאמר למיישמו בול של טנקים, במידה והיה ניתן לתקן אותו השטנק טוקן והמשיך בעקבות הכוחות

למצטרף אליהם. ונאמר ככה, נכנסנו כלילת אראשון עם 18 טנקים. אגמנו ערודים הידע מה עם 18 טנקים,

כלומר אגמנו - הגודר במצב שכל הזמן השמר הטנקים גדל בו. ניפגעו כמה טנקים אבל הטנקים גדלו. התגברו

על הבעיה הטכניות הצוות מיישמו עבר יום 1 ולילה אבל הטנקים כל הזמן באו בעקבות הכוחות. טנקים

מחוז מקרקעית באו ואחריהם ואף פנק של כל הגורד מנוע פכית או מנוע נמש לא נישאר נכסיה. ע"פ
 שרף, פנק מנוע מניד פנה לאחור. וזה מבחינת הגורד עצם זה שאם עובר כמיש הקדמות דאם לא דעת
 פנק של הגורד מנוע כמד אין דבר כזה, ואני רוצה להגיד שזה ממש מפורסם שקיימת גם בשטח הימני את
 בדיקת מנוע הדבר. מרצו לרמה בעיר של וצח ואף פנק של הגורד לא נשאר כדרך כל הפנקים פנו
 לאחור או קדימה אבל פנקים פנו.

- מה משמעות בשיטתם הלהימה הוא שיש חימים, שלכם?

- אני מושב שהחבר"ה, זה פשוט טוב. חבר"ה שמכדיים אחר אם השנו יש מנוע מושלם כין המ"מ למ"מ,

גוף המ"מ למ"מ והגורד מוכר כחידה אחר יש אמתן הדדי רב, יש ביטחון בכוח הפוקד, ברמת הפוקד
 אמתן יודעת מה שחיה עישה וזה יש לעיין לזכורו של המג"ד שהוא אישיהם יוצאם דופן. גם מבחינת קדימה
 הקרב הם מבחינת יכולת הניגוח המסיכולוגי של האנשים שלו הנוגח, מבוג הממשיכים שלהם הם מבחינת
 השלח המנוחה על מוך הקרב. למרות הפוקטנות שבה הוא מפיל את האנשים לכוך הקרב, ולמרות המישהם
 המוקטנות שלו וכל הלהימה שהו ניחל אז לא נעדר ממנו איתם לאנשים והשפיעה על הוי הדם בכל המיד
 וזה מניד כדמיונם לעול הגורד שלנו לא משאר פזועים כשם ונב לא הרגיה בשעה לא היה דבר כזה,
 לא חשבו בך גיטה. לבישל, בקרב ההוא על הגלים ברזע שנדפקו ז פוקים המג"ד נגן הוראה לענינים המהים
 המהם - נכחיהם והוציאהם את המצוקים. או בקרב חרפויה נמוש שני פוקים שלנו, לא היה כבוד יש המישהם
 אין מצוקים או זאל"ם מודיעין קטין מודיעין אמת וצוח רפואי נסע להגלים הגולה לקו המש המהם שמה
 בילדתי יודעת ובדק אם יש מצוקים בכחיה או לא. אמרו דבר עם המג"ד ברזע שלהם על מדקס טולק ע"י
 זאל"ם מודיעין לאחור. לא היה דבר כזה שפצוע נשאר בשפה ואי יכולת לתנוע אלה. אז יכול להיות שלא
 שלנו המהם לו שלא היה לו פקרים קדימיה באלה שצריך היה לעשות מבצע יוצא מודר הרטול כדי להחיל
 המהים, אבל בכל בקרה השיטה היא שלא נשאר מנוע בשפה, לא נשאר מנוע בשפה. והני אמרו אם נשאר
 אם מלכתה הגורד מדי שהגורד אבל ה אברוח בנפש מזה ש שלא להני בכלל במבצרת הגורד. הוצח המהם
 ה אברוח המהם במש והוציאהם ויו קצת יוצר, היו כ-80 מצוקים שבה נכנס כל טוני המצוקים שקדימיה,

כמו שבר ברנל ברלם שגולת לו על הרגל ורטיסיה קטנים של אנשים שחזרו כעבור ז ימים לקרוביהם. אז
בהשקפה למצב...

- במוך כמה אנשים?

- במוך גדוד, במוך 66 פקידים. אז בהשקפה לגודלים שונים, ניתן לעשות השוואה לגודלים שונים, ניתן
לעשות השוואה לפה שאנחנו שומעים, יכול להיות שזה לא בוססך ארי שזה הרבה כשלעצמו הלוגיקה של
ולא היה אף אחד אבל זה יהיה אפס משנה קטן ובמקומה שאנדרד הוא עם הלג הכלים הנהוגים שלו כול
מזמן זה אמרנו שהוא שחיה בזירה. אמנם, אפשר לומר ש-100 זה כלי טוב ו-1000 זה כלי טוב יותר
המיון הכי גרמני שקיים היום בזירה. ואם אחרי כל זה, אחרי חשיבה עשרה ימים של להיות כל הזמן במוך
לראות, לא קר בטייע לא קר אחרי, קר ראשון במש שון כשין אני חושב שאפשר לציין את זה כאחד מהדברים
של היונקים.

- זה תודות למת?

- אני חושב שזה תודות ליכולת הלהיבם של האנשים, תודות לכוחם הלהיבם של האנשים שהם מקרבים את
המיון של האנשים עצמם. והגישה הבסיסית הקרובה של המנ"ד ואני אומר זאת, יכול להיות כפולתן ימים
אם יכול לפעל להרצות את זה?

- להרצות את זה לפעל, המנ"ד הוא שמו בן-ציון גדון, הוא בעיקרון אמר: אם אתם עומד במצב כזה
למנוע, אומר שהקרוב יהיה גייה של עמידה בעמדות צריך כל הזמן ליצור תאוצה לשנות עמדות צריך להיות
לאנף צריך לנהל קרב אש. אתם יחלם קרב אש 30 רגע בעצרת, תווז קדימה, תווז קדימה, תראו שהתבוננת
עלך היה לבקוף, בזה אתם מערער, בורית את האויב ששקוי ששקלו, ועובדה זה הזכיר את עצמו. בכל
מקום אמרנו כיצד הוראשון, הגודל שהוא לפגוע ולא בלי לחטול דומי במשהו, ויחל קרב אש ברגע שאנחנו
באנו והמנ"ד אמר חבר'ה קדימה לווז, אל מתקפץ התקדו. החבר'ה זה משר, שניים, עשרה, עשרים,
הוא כבר רואה בזהו מהצד השני, אתה כבר רואה שהוא מוכרח לנלום את עצמו, אז הוא יורה יורה וימיר,
ישנם עמדה, ובעת רדמה הוא יודע עם מי יש לך עסק. למשל בקרב על הל מארי, שציינת קודם, אגוד

באנו להחליף כוח שיוטבע, עמדת כוחות וירדו מאל קדחתן לכל מארי, יודים. טא המול"ד נאבד לעולמית.

אמא נזווה, אמא זויב קדימה, הסבר"ה קצח הסטו. והמג"ד נסע עם מוחלם שלו אמרי הסנקים אמא היה נהנה.

נבו בלב שבברט כגשים, קדימה עם אבנים נסע וצק קדימה לזוז, לזוז, אל העמוד, העמוד היטב, וזו

קדימה. וזה היה שך כדי ירידה, אמא מקבל מוזים מכל הצדדים והמג"ד נסע ומברט אמא הסנקים, עם קדימה,

הקופה ולא יקרה לכם כלום, ועבודה, לא קרה כלום. הויד כוח עליון? לא, זה לא כוח עליון, אמא נכחה

שהתחשבו שלו הוכיחה אמא עצמה. מי שעמד בעמדות מי שניאל קרב שלה ביום שלם בעמדות

כאלל שקיבלו זה חוקה ולא יכלו להספיק חלאת. יכול להיות שנתקד לזה הינו יוכל
 לפני הערכתי לפי מה שאני הערכתי כשזה מקרב הבעיות של העצירה היו בעיות של כוח
 זאת מיטבתי, פתח, בחוסר לבוכרי לא כח אש ולא כוח יכולת לקטוח את זה.

התנה עניינים ורובם אחר השמיד הגדוד הזה?

התנה לא ערעירי, רוצה אצלנו לא שחק מאסין לי איש לא הלך וספור. לא יודע,
 התנה התחשבים גם בזילוויל לוח שאחריסמא סופדים. זה לא יחם שלנו. אנוניו יודעים
 התנה בלב בנפלים אנוניו ראינו אותם. אבל אף אחד בגודד לא הלך עלה העלה ברמה
 ילפת ד'ספור. רמח בעצמו אמר גם לקטוח שיחזור ולדעם אבל לכי אכפת. זה לא גם
 התנה אנוניו רוצה גזילמו של הגודד הזה. מכריד אומו אם עוד נכון כאלבים התקיים
 התנה לא התחלכות היו נכונות עם הצורה שהגודד נלחם היתה נכונה כה הלקחים.
 התנה התבטאות היו שניצרות טובות וכמה מגזים ירו כדי לטבוע בטנק.
 התנה יד לוח כחך כמה לקחים שקטים פתח שחקתם מהלחיתם של הגודד.
 התנה לא כחו. מהתבטאים לכחם ולנשות להוציא לקחים. כלליהם, הכוד שבע לכוין
 התנה היתה של הגודד. ואני יודע שלאורך כל הסלול זכינו להשבחות, בקרו ובכל
 התנה שהיונו התמיד כי באמת הגודד עבד ימה דוח לדכותו כל המב"ד המ"ח זכר
 התנה שהיה בטנק. הגודד עבד ימה על כל המונקציות שלו. דוח לדכותו של הגודד.
 התנה לנו כחן מניחה עם פסיכיאטרים וחקרו בכל זאת אנשים קבלו קצת חלם לקטוח היתה
 התנה שאנוניו לטוף של מלחמת רובוקים וכל מה שקטור בזה בלי טום מקוטח הכנה ולשנות
 התנה היתה של הגודד אף אחת לא רוצה לקטוח את השמידה. יטנס הרבה בעיות כל מיני
 התנה לעזור גם השמידה זה לא, ואני רוצה להביד לך שזה פתח לא בחזית אלא גם אם
 התנה את העורף. כשליפי עלה כל ערב לפוחות לכדוק מה הפתח. מנידוח היו סמיד העורפות
 התנה ישנו זכר שינונו בהקרה. עוד דבר לגודד הזה אין עדרים לא קיים ימים ספורים
 התנה בהלחמה לכל המצוקים אבל היגיעו מכה' מטעם הגודד זה אפי מופר בחזית הדרום

ראו אחי ידעו מאיפה לצפות רחוק נסגור ומי שניהל קרב ניסר והתקדמי החזק
 המניקות היה יותר נכון. לה רק עיניו סומאיים באותם דברים. אבל חנסי,
 אהם לא יכול לחשוט שדח"ל לטרמן ול-75 ס"מ נגיה שה-105 חזק כבר מוחם נרוב
 אבל ה-75 כ"מ זה הכלי הכי קטן בזירה.

החם קודם חילקה את הלחיסה ל-2 שלבים. הלחיסה לאל-קדם חנו הסגול והלחם
 18. הצרתי, עד הקו הסגול הסורים לוחמים, וזאת היחלוא לחימה קשה וההתקדמות
 היחם לקב בצד הגדול היה קשה להתקדם. איר ימים סחתקדמונו 2.3 ק"מ היה יום של
 חוצות עם 10 עד 3 עברנו במקום ולא היחם שום חזוזה בקרב הזה וכל הזמן ירו
 והיו נפוצים מה כל הזמן נסגרו כוחות וחילצו מצועים, אבל כרגע שעברנו את הקו
 הסגול העטן שמך בדיוק כמו שניצברנו בשם הימים. אחת טופע סימורים. מצבא היחמה
 חלוחם הסורי הוא לוחם... חלוחם הכורי גם בשם הימים היה טוב. היחמה להם אז ארטיילריה
 סומה היה להם מחות ארטיילריה אבל היא היחמה טובה. חלוחם הסורי היה טוב גם
 בפניו פחות לאחור. לא מצאנו אז הרבה אוטוס בשם ולא ראינו צוותים הם עינו
 להחור. גם המט היחמה טובה מופעה, אחת ראית סנאים מצועים ולא רחיה צוותים שלהם
 בלה אז היו הרובים או מצועים. לא מצאת אח הצוותים שם. הם פונד להחור. ח"ן אני
 לא יודע, סוכסית ברצל, אבל הם לא נימצאו בשם. את הח"ר מצאת בשם אבל לא את
 הצוותי הסוכיט. ההתקדמות שלנו סרגע שעברנו את הקו הסגול בדיוק כמו בשם הימים
 - ויא שהיחם שנעצרים זה היה רק ככיוון שקיבלתם מקורה ולא סטוס שעברו אותם.
 - ונניד כר. מה לא בדיוק כך. לו לצה"ל היה כוח ואיו לו עוד ארגוזה לזרוק
 לקרב, זה לא שום. אחת לא יכול עם חויבת אחת ללחם וללכת. יש גבול כמה אחת
 יכול לפחות עם אנבולות. ככל אומן אנחנו לא הרגשנו החבדות פולנו. באותו יום
 שלינו על החילים ביום שני 15.10 עלינו על החילים ההרגשה היחמה שהכל סתמוס
 כולנו. שום דבר לא עוצר. נעדינו טוב מפני שזו היחמה הסוכיטה ללא בגלל שקיבלו

שבת 6 אוק' 1973

בשעה 10.10 מתקבל "בזלה אדומה" להפעלת הגיוס הכללי במפקדת החטיבה במחנה סנסורה. עם קבלת ההוראה מופעלים כל גורמי הגיוס ע"י הצוות הסדיר של החטיבה שבגלל כוונות שהוכרזה עוד ביום ר' נמצאו כולט במחנה. היה קושי מסוים, שהתגבר עליו, בגלל העובדה שמרכז הגיוס היה המחנה נפתלי, בעוד כל אמצעי הגיוס נמצאו במחנה מגסורה. בשעה 12.30 הגיעו 24 מפיצים, נוער מביה"ס כדורי למחנה וכאותה עת יצאו 10 אוטובוסים לאיסוף.

בשעה 20.10 מתקבלת הוראה מאוגדה 36 שגורד הסנקים 377 (כשיהיה מוכן) ינוע לשטח כינוס בצד המזרחי של שפך הירדן. בשעה 23.00 שני גדודי הרמ"ש גד' 11 וגד' 91 צירפו פלוגה מכל גדוד לגדוד 377. עד הצווח מביעים רוב האוטובוסים עם ההיילים. הם נרשמים ביהידות מצטיידים ומקבלים זרוד לרק"ס. מורגש חוסר במשקפות ומצפנים למפקדים. גם חלק מהתחמושת טרם הגיע מהמחסנים בג' למי - החטיבה רבוי היחידות המרשכות ויצירת חור המחנה. דבר זה מעכב יציאת גדודי הרמ"ש עד למחורת אחה"צ. מחוגה שחלק מהסנקים אינו במצב נסיעה בגלל חוסר מצברים. ההכנות נמשכות כל הלילה.

יום א' 7 אוק' 1973

בין שעות 04.30 - 05.00 יוצא גדוד 377 על 4 פלוגותיו לדרך; 43 סנקי שרמן. מסלול הנסיעה הוא מיוקנעם לאורך מוביל המים הארצי, קבוץ הסוללים לכביש נצרת-שפרעם. על יד כביש זה מביעה פקודה לסנוי כוון נסיעה לעבר אל-על. על יד העיר נצרת פקודה נוספת מבהירה שיש להמשיך מצומת גולני לכפר-חבור וצומת צמח. כצמח אחרי "שיכנוע" בחחנה הולק המקומית, מצליחים להדלק וממשיכים לעין גב ומביעים אליה בשעה 13.00. אחרי קבוצת פקודות קצרה שבה לא מוזכר מה האויב בעין, עולה הכח בכניש מקופיה. חוך כרי תנועה אוגדה 210 נכנסת לרשת ומנסה לחטיבה שהיא תחת פקודתה למורה לה לנוע עד סיפה 43. כן נמסר סיחידת משנה, גדוד עם 20 סנקי שוט, חשף לחטיבה בסיפה 40 שם הוא נחון הטבע עם אויב מאז שעות הבוקר. בין 14.00 - 15.00 מגיע עיקר הכח לסיפה 40, הנמצאת צפונית למושב אל-על ומקבל ח"פ את גדוד הסנקים 278 מהסיבה 179. הפקודה היא לבלוע את האויב שנע מזוחה ודרומה ולהשמיד אותו. במשך שעות אחר - הצהריים התקדמה החטיבה 4 ק"מ חוך קרב ש.כ.ט. במערך הבא - כאגף המזרחי של הגזרה וסמוך להאחזות נחל גולן שתי פלוגות של גדוד 377 ממערב להם גדוד 278 על שתי פלוגותיו כ' ו- ל'. ממערב להם פלוגה נוספת של גדוד 377 (פל' ד) פרוסה עד ציר סיפה. מעבר לציר סיפה ומצפון למושב אל-על פעלה פלוגה נוספת ב' של 377. באותו יום ובלילה הושמדו 21 סנקי אויב. מצב הרות של הלוחמים היה מרומם. היתה הרגשה שהאויב הוכה קשה והשלאכה שנותרה תהיה קלה בהרבה. הערכה זו נבעה מחוסר מידע על האויב בכלל ועומק החדירה שלו. לחטיבה היו 5 נפגעים וכן 1 סנק שוט ו- 1 שרמן. בשעות הלילה הגיעו 2 גדודי הרמ"ש - 11 ו- 91 והמפקדה העיקרית לאיזור עין גב והתארגנו עם בחניוני-לילה. הדרגים קודמו מאוחר בלילה והכוחות תודלקו וחומשו. בשעות הערב הוריע ספקד אוגדה 210 מהחטיבה צריכה לעבור לרשת אוגדה 146 - ושהאוגדה עצמה צפויה לעבור דרכנו עם שחר. בלילה התקשר ספקד אוגדה 146 עם המה"ס ובנוסף שלח קצין קשור שיסביר את כוונות האוגדה. קצין הקישור, אל"ם יהודה גולן, מסר סיחידות האוגדה יעברו דרך החטיבה בשעה 06.00 בבקר.

יום ב' 9 אוק' 1973

בבקר עם אור ראשון נוצר מגע עם האויב שהיה ממוקם בעמדתו אש טובות. גם השמש עלתה ממזרח וסינורה את הלוחמים והכבידה על זהוי מסרות. האויב הפעיל אש ארטילרית מדויקת והיו כמה גיחות של מיגים. תוך זמן קצר נפגעו 3 טנקי שרמן. גודו 377 תוסרן באגוף ממזרח לכפר עלמה עם שתי פלוגות וחף ממזרח למערב תוך מעבר בכפר הוסל. גודו 278 שהתפרס בין פלוגות השרמן העסיק מסרות בכפר בוד טעיד והשמיד 8 טנקים. 6 טנקים נוספים הוצמדו בסך הקרב. הלחץ המשותף השיג את מסרתו וכשעה 10.00 האויב החל בנסיגה כשהוא משאיר טנקים רכב ונייד פגועים השטה. לחטיבה 6 שרמנים ו- 2 שרפים פגועים. עד שעה 10.30 הגיעו גודווי החטיבה-377 עד צומת ירקונה רדונה ו- 278 למיש נוב. בשעה 10.30 עברה כרכנו חט' 205 והמשיכה להעסיק את האויב צפונה בציר סיפה. עד טעות הצהריים החארגנו במקום - הידלוק, חימוש וכו' אה"צ קיבלו פקודה מהאוגדה לנוע בצירים פיקודו - יריב - צבעון עד ציר מחזה, אחרי שחט' 205 עברה את חל א-סקי נתקבלו ידיעות שהאויב חזר לחל. נשלח גודו 278 שיטפל באויב, אחרי שסיימו את הפשיטה, בורכס להגטרף בציר צבעון סמוך לסגול 373 נתקלו באויב מחופר. נצרכו במהירות רצלו על המערך וכבשו אותו. החבר שהמערך הוא הלך מתחת חושניה והושמד בו כ- 20 תוחתי ג.ט. ורק"ס. 2 טנקי שרט נפגעו בפעולה זו. החניון החטיבתי היה בצבעון 50.

יום ב' 9 אוק' 1973

לפנות בקר נתקבלה פקודה מהאוגדה שלקראת בוקר יש לנוע לציר ישיבה עד צומת מחזה (כביש צנור קו-הנפס) הכונה היתה לכדוק את הציר לכל אורכו ולהשמיד כל אויב. כח החטיבה שנה באותו בקר כ- 40 טנקים - גודו 377 עם 30 שרמנים וגד' 278 - 15 שרפים. גודו זה היה הכח המוביל ובשעה 06.30 המג"ד מדונה שהוא בקרבת צומת ישיבה מחזה והוא נתקל בכח אויב. לא היו שום ידיעות על גודל הכח והערכותו. תוך ניהול אש עם האויב כחברת המונה הבאה; האויב הצליח במעט הזמן ששהה במקום - שני חלים מדונה לכפר חושנית - חל א-סלאה (סגול 325) וחל שפת-אל-כסס - להקים מגן ג.ט. רציני ביותר הסמוס על טנקי ס' 65, תוחתי ג.ט. שהופדים ורופוים היטב כך שקשה לגלות את יקוטם ושילי ג.ט. - שפאל, סאגר ומוקשים וכו'. החבר גם שכונן ההתקפה שלנו הוא מול המימד הרחב והחזק של האויב. נסיון התקפה של הגודו לא הצליח ומיד נפגעו 4 טנקים ומ"פ ל' יעקב קרנר נהרג. את האויב היתה מדויקת וצפופה כאד. גם נסיון לקוח את גד' 377 נבלם בגלל ניהוק הקשר עם המג"ד, אחרי שהזחלם שלו עלה על שדה-מוקשים, והוא עצמו נפצע. למח"ט החבר שבהתקפה חזיתית המערך לא יכבש ואז הורה לכוחות לחזור לעמדות הקודמות. כח משנה כפקוד סמג"ד 377 סיצא זמן קצר קודם לכן לסייע לחט' 205 באזור גוהרד, עוכב ע"י סגן מפקד האוגדה (א' רוחם) והוחזר לגזרה. המח"ט, כחאוג עם סגן ספ' האוגדה, אמצא אותה שעה בצומת ציקדה-מחזה, תיבנן התקפה מודעת שבה ישיהפר גד' 278 ממקום מערב למזרח בעוד שכה יהודה (כח הסמג"ד של 377) יבוא מדרום, בהמשך לצומת ציקדה-מחזה יעלה על דרך עפר ויחקוף את מערך האויב במימד הצר שלו ומכוון לא צפוי. כח יהודה שנה 9 טנקי שרמן. ככל העה בין שעות הצהריים, מאז ההתקפה הראשונה ועד שעה 16.30 עם החלה ההתקפה השניה, חקף היל האויב שלנו נשלה חלק והנחיתה אש על האויב. כח יהודה התקדם לאט לעבר המגן כפריסה רחבה ובחפזי הדוי, את האויב היתה בלתי יעילה וככל שהתקרבו לטחחם דעכה. הוכח שחנודה תוקפנית מוציאה את האויב מסורי טשקלו וכן מפחיתה כצורה קיצונית את יעילות האש בעוד שבקרב נוח של שפור עמדות ומנועות קטנות היה תמיד אחוז הפגיעות ודיוק הקליעה אל האויב גבוהים יותר. גודו 278 הצטרף משמאל להתקפה על יד חל שפת אל כסס כאשר סמג"ד כח השרמנים סיפין לציר ישיבה ובסתחעדות הזיתית אופטיט את 3 הק"ט כואכה חושנית. הנה פרץ בשדרה לחוף הכפר כשהוא יורק אש לכל עבר ומשמיד משאיות ורכב דרגים לרפיים 'נמלטו אותה שעה הכפר. עם חשיכה הגיע הכח לכחנה הצנאי שממזרח לכפר על ציר כביש. רק החל הכח להתארגן לחניון - לילה זול המחנה הצנאי כאשר כוחות אויב נלחצו מצפון סרב לחושנית טנסיס לנבור דרך הכפר במגמה לסגת בציר שרויה לכונן קודונה. מסות קצר ושמידים 4 טנקים. החניון סדלג בגלל הפגזה לציר שכרוץ 60, כ- 2 ק"ט דוטה. לחטיבה אכדו 2 טנקי שרמן, וחלס פיקוד שמוקש ו- 7 טנקי שוט.

יום ד' 10 אוק' 1973

החטיבה מתארגנת באזור חושנייה. גז' 278 נע לאזור תל פזרה ותופס עמדות ומזהה סנקי אויב ממזרח לתל אבו קטיף - סגול 364 ומנהלים קרב אש על כוחות שלנו מצפון. הגדוד משמיד סנקי אויב. מבחינים בתנועת אויב רבה בשטח. עקב הלחץ של כוחות שכנים נאלץ האויב לסגת דרך מרחב חושנייה המנקז את כל הנסוגים לציר טרויה, הוא הכביש לקודנה. סגן מפקד האוגדה הורה לתפוס את תל פזרה ולהסוס את שתי הצמתות של רשת-כביש ושל רשת-טרויה כלשון הדועה "ויש לך הזדמנות לעשות מה שכרעם עשה במחנה" והיינו לחתום את צמתי הנסיגה העיקריים של האויב. הכח משמיד 6 סנקים ודוכב בכמות גדולה. גודו 377 המוקם בפאתי כפר חושנייה עוסק באותו זמן גם כן בירי על שירות אויב הנעות בשטח. ב-10.00 הגדוד נצטרף לתפוס את צומת רשת-טרויה גודו השוטיס סחפה על תנועה 377 האוגף את תל פזרה מצפון ונע לעבר הצומת. 2 סנקים נפגעים אחד ע"י טיל נ.ט. כשהגדוד מתמקם בצומת היריד השני מקבל פקודה לעבור דרכם ולהכנס לציר טרויה עד הקו הסגול ומשם לפרוץ לכוד? קודנה ותל קודנה. חוץ כדי מעבר הקו עלו 2 סנקי שוט על מוקשים ונפתחה אש ארטילריה טרויקה. ניתנת פקודה להפסיק את ההתקדמות ולהלץ את הסנקים. מפקד אוגדה 146 החליט כנראה שכבוש קודנה אינה מסיימת לחטיבה עם 13 סנקים כשרים. החטיבה דילגה לחניו, על יד תל גשור חוץ קבלת האחריות לגזרה והחזקת הלק מטוצני הקו הסגול. לחטיבה 5 סנקים פגועים.

יום ה' 11 אוק' 1973

בבקר בחטיבה עסקה בהוארגנות וקבלת הוראות בקשר להתזקת הקו. כערך בסעה 13.00 נתקבלה פקודה להשאיר את גז' 11 חרס"ש וההנדסה. במסגרת אוגדה 146 ולהעביר ח"פ אוגדה 210. מאחר וגודו 278 מנה אותה עת רק 9 סנקים צורפה לגודו פלוגת חבורות 9 סנקים סגד' 39 של חס' 185. הכוחות נעות על ציר רשת עד צומת רשת-פלג. בשעות אחה"צ של אותו יום נ רכב ההבקעה הגדולה של כוחותינו בשני מאטצים - הצפוני כובתא-אל-חשנ ע"י אוגדה 36 והמאסף הדרומי ע"י האוגדה החדשה שלנו בציר קרטון - אמריקה (ציר כביש דמשק). למח"ס שניקר בחפ"ק האוגדה נמסר ע"י אלוף הפקוד (סלידניח) שאם החטיבה לא תוכל להכנס בציר אמריקה, (שם ההבקעה היתה קשה מאוד) היא תופנה לציר ההבקעה הצפוני של אוגדה 3. בינתיים התנגדות האויב בציר אמריקה נחלשה והחטיבה קבלה פקודה שעה 16.00 להכנס דרכו אולם לא לתמשיך באמריקה אלא לפנות לציר רביד ולהתקדם עד צומת רביד-יאיר. התנוע בוצעה בציר אמריקה עד ציר רונה כשגודו 278 מוביל. הוא נע עד כפר האן ארונבה פנה לציר רונה ונצטרף לכבוש את תל אל כרוס מערב. נתגלתה ההנגדות מהקל ו-2 סנקים נפגעו. כאן המח"ס הפסיק את הקרב והורה לכה לחזור לציר אמריקה ומשם לציר ציריך. בינתיים השת"ס הורה לגודו 377 להפסיק בציר אמריקה ולהוביל דרך ציר ציריך. ועם שתי פלוגות כפקוד הסגול עם החלפת החשכה הגדוד עולה וכובש את תל-אל-כרוס. שתי הפלוגות הנוחרות של גודו 377 בפקוד המג"ד נעות בעקבות גודו 278 על ציר רביד. גודו 278 נכנס לצומת רביד-יאיר ושני הגדודים מתמקמים באזור צמטח להגנה וחניון-לילה. אל הכח מצטרף פלוגת צנחנים להבטחה צמודה. בצומת עברו בשעות הלילה 4 סנקים וכולם הושמדו כן פגענו בדוכב רך שגבר במקום. אבדות החטיבה 2 סנקי שוט.

יום ו' 12 אוק' 1973

בבוקר תל האויב בהפגזות והפצרות על כוחותינו. בגודו 377 ספגו 24 גיהות של ספומי סיב אבל הם לא היו יעילים. בשלב זה אנו הכח הקדמי ביותר של האוגדה. לסרות ההפגזות הודגים הגיעו (דבר שלא בוצע לילה קודם) וכחות חודלקו וחוסשו. לקראת הצהרים עברה בצומת חס' 679 שהיתה בורכה לכבוש צומת יאיר-ציקן (כפר נסג') ומשם צפונה בצירים ציקן ורחל לעבר העיירה כנכר. החטיבה נעה בעקבות חס' 679 כשגודו 278 מוביל. בצומת שנכבשה בינתיים, הגודו פונה צפון מזרח לתל-קרן ומשם מנהל קרב אש עם אויב מצפון לו.

גדוד 377 ממשיך בציר ציקן, עוכר את כפר הכדיה ומתקדם עד לחל-מרעי. במקום זה החטיבה הצטרפה לחט' 179 שנהלה ש.ב.ש עם אויב. נכנסנו במקומה ההקדמנו צפונה תוך השמדה האויב והגענו לציר קראון 55. בשעה זו נחבלה ידיעה שריון אויב ניכר נע למחבב חל-ענחר הל-קרון כפר נסג'. יחד עם כל החטיבות האוגדה קבלנו פקודה להזור לצומת יאיר ציקן ולהערך מולם. נערכנו כלפי דרום אולם אויב גדול לא בא מולנו. גדוד 278 הסמיד כמה טנקים. עם השכה קבלנו ידיעה שכה גדול של שריון אויב (עירקי) צפוי להגיע דרך ציר ישרמון לציר רביד ומגמתו לנתק כוחות שלנו. כ- 18.00 מחבלת ידיעה שהכה העירקי פרץ לעבר צומת יאיר-רביד. המח"ט פקד על הגדודים לנוע במהירות מקסימלית לצומת יאיר-רביד כשגוד 278 מוביל. טנק שרמן שהתקלקל ננטש בכפר אל-הבריה. עוד שני טנקים נגררים ע"י טנקי גדוד 377 והתנועה איטית. כשגוד 278 מגיע לצומת יאיר-רביד מתברר שאין אויב בצומת והוא עשויך מערבה כוון כפר ג'בע מחבלת פקודה להגביר את ההירות - מנתקים את הכבלים מן הטנקים הנגררים ונוטשים אותם ליד כפר חמדיה. הצוותים של הטנקים נאספים ע"י טנקים אחרים לרגלי חל שער ועל יד המכות נעצרים וחלמי הפקוד של 377 מחוסר קלקט גם הטנקים נוסעים על סוף הדלק וגם החמושת חסרה. בצומת ישרמון-רביד המג"ד מחליט שאין הוא נוטש את זמלטי הפיקוד ששטח, עוצר את הכוח הפונה 13 טנקי שרמן. המג"ד סתיה יום קודם באזור מנווט את הטנקים לעמדות המבטיחות שליטה טובה על ציר ישרמון. עקב ההתארגנות המהירה להגנה, נטישת טנקים וערכוב הפלוגות המג"ד מחליט שכל 15 הטנקים הנמצאים כמעט כהויים יחידה אחת ולצורך קרב חבלית יפנו אל כל טנק בשמו של המפקד - עדו, יהודה, הדר וכו'. הוראה זו הכיאה לייעילות יתר על פעולה הכח בקרב החסימה. בשעה 03.00 גומרים את החידולוק והחימוש תוך כדי הפגזה קשה על חל שער ועל אזור צומת רביד-רביבים ציריך. הגדודים נערכים לכלימה כשגוד 278 תופס את החלק שמערב לציר ישרמון וגוד 377 מול ציר ישרמון. לטנקי השרמן לא היו מכשירי האורה לטלסקופ וגם לא אמצעי האורה א.א (לא נמצאו בזווד) שמעו את נסקי האויב מחקרבים ולא היתה אפשרות לראות. כעזרה פצצות האורה גיחו לזהות את ראשוני הטנקים הקרבים. הכח פותח באש מטווח קצר ופוגע בשני טנקים והענין קופא עד איר ראסון.

יום שבת 13 אוק' 1973

עם התחלת שחר החצפיה על חל שער מגלה שהכה העירקי מונה כ-30 טנקים וכוחות נוספים הנעים על ציר ציריך גדוד 377 החל מנהל קרב אש עם האויב וגם גדוד 278 מולג אל השרמנים ומצטרף לקרב. בקשנו מהאוגדה שחט' 679 שהיתה בצומת יאיר-רביד שתקדם אלינו כדי שכולנו נהיה ערוכים מול כח האויב. חט' 679 חברה אלינו וכקרב אש מטוחים עצרים רבינונים השמדנו 12 טנקי אויב. יתר כוחות האוגדה גם כן פגעו באויב. העירקים נסו והסגו נותק. יותר מאוחר החטיבה מקבלת פקודה לנוע שוב לצומת יאיר-ציקן וכפר נסג'. גדוד 278 התבקש בעמדות כלפי חל ענחר וחל עלקיה. כל היום נהלנו אש עם טנקים עירקיים בחילים והיינו חתם אש ארטילריה יעילה. לקראת ערב עם כניסת הכוחות לחניון לילה נחלה פל' קלין ב- 3 טנקי אויב בטווח של 100 מטר הנעים בכוון הכפר על ציר יאיר. 2 טנקים הושמדו סיד ואילו השלישי נוסט.

יום א' 14 אוק' 1973

החטיבה נסארה במקומה בצומת יאיר ציקן ובטביבות כפר נסג' היתה הנחחה ארטילריה כבדה ביוהר. אש האויב פגעה בכוחותינו ובאוחו יום היו לנו 24 נפגעים מאש זו מחוכם 12 איש בהדרגים שהיו בכפר צנצבה.

יום ב' 15 אוק' 1973

החטיבה עדיין במרוץ הגנה בצומת יאיר ציפן והכפר נסג'. המה"ט נסע בכפר לחפ"ק האוגדה וטען שטא ידוע שמאחורי חל ענחר יצא חטיבה עירקית צריך לתכנן התקפה עליה ולהשמירה. בצהריים ניתנו הפקודות על ידי האוגדה. אנחנו נרתק את שני החילים חל ענחר וחל עלקיה ואילו חס' 20' וחס' 679 יכבשו את החילים, ע"י התקפה האגפית. בשעה 14.00 החלה ההתקפה, חס' 205 בכלל לא הגיעה לקרב ואילו חס' 679 נכנסה באגף השמאלי אולם באיחור תוך כדי חיפוי לחשיכות ושפור עסדות לפני שני הגדודים הגיעו למצב שבו לא היה לאן לפר אלא לבצע דילוג ולכבוש את החילים. מהחילים אפשר היה לראות את החטיבה העירקית במנוסתה מכפר שטאס מזרחה ודרומה. לקראת חושך דרש המה"ט שהחילים לא יעזבו ואז נקבע שאחר השעה חס' 205 תחלף את הסיבתנו ותתארגן באזור. אנו יצאנו מטס להתארגנה לחניון על יד חל שער ושימשנו עתודה בציר רביר אדום 4475.

בהתקפה על החילים נפגעו 4 סנקי שרמן - שניים נשרפו.

יום ב' 16 אוק' 1973

ידיעות על אויב הכנסה לפרוץ בגזרה הדרומית בציבים רביבים צלבון רביר או מכוון חל כרום. הונחתה אש ארטילרית חזקה. בעקבות לחץ בציר ציריך-צלבון נתקבלה הוראה להעריך בציר ציריך. נפגעו 2 סנקים באזור חל מסחרה. כשניסו לחלץ אותם נפגע סנק שלישי. באותו זמן היה לחץ גם על חס' 205 שהיחה ערוכה על חל-ענחר. החטיבה סולסלה כל היום מקום למקום אולם אל לא השתתפה בקרבות. לפנות ערב הוחזר הכח לחניון של הלילה הקודם - למרגלות חל-שער.

יום ב' 17 אוק' 1973

זה היה היום הקל ביותר בעשרת ימי הקרבנות שחלפו, שכולם היו ימי קרבות. הלוחמים הצליחו להתקלח (בהלקם) השקט הרפרע ע"י הנחתה ארטילרית אבל חרץ מזאת הגזרה היחה שקטה. התקיימו שיחות גדודיות ואפילו להקת פיקוד צפון הופיעה בפני החילים. בצהריים נתקבלה החראה שאוגדה 210 על שהי חטיבותיה - 179 ו-679 עוזבת את הגזרה להתארגנות ואנו נתפרס את הקו. הסגד"ים יצאו לסיוור מוקדם. לקראת הערב קבלנו ח"פ גודו סנקים שכנה 15 סנקי שוט ו-10 נגמ"שים זלדה ונערכנו כלפי דרום על ציריך צלבון - קרלוס. הכח שהצטרף נקרא "כה נחיל".

יום ב' 18 אוק' 1973

בעמדתינו ככוננות ללא החרטורות.

יום ר' 19 אוק' 1973

ב-06.00 קבלנו פגודה להגיע ולהערך בצומח ציריך - יאיר כי ה' 205 מתקפה ע"י כח ציריך. הגננו לצומח והבחנו שניקד כח האויב הוקף בדרום-מזרח את החליט. נענו על ג' 278 על ציר יאיר לאזור צומח יאיר-פלדי, שם התנהל קרב עם הציריכים. נכנסנו להתקפה עם 278 זכח נחי (פלוגה בורמן) בקרב זה נהרג ס"ג של 278 (קליין) תוך כוץ הלחץ שמורה הנחנו בהתקדמות כח טנקים כ-3 ק"מ ורומית לציר יאיר 3985 סבול. הט הגיעו עד טורח של 2 ק"מ טכוחתינו ואז פלוגת גלבי של כח נחי ופקו להט 6 טנקים והיתר נטר מזרחה. כאותו זמן נשך לחץ האויב על ג' 278 ופל' בורמן סכה נחיל. היו רגעים קריטיים שלא היה כדור מי יחזיק מעמד עד שבשעה 11.00 פלוס הבחנו שהאו ב עספר עטורת לאחר. נסארנו באותן עטורת עד הערב עאשר החלפנו אאאאא אה חט' 20 סנערכנו בחל-ענחר - כפר שמאס.

בימים שבת עד יום ב' 20-22 אוק' 1973 נסארנו בגזרת חל-ענחר. כפר נמג', חל-קרין. היו הנחתות ארסילקיה, כוננויות לכלימת התקפות צירקיות ואחרות. הפסקה האש סגנה אוחנו באותו מקום - אזור החיליס.

חטיבה 9, כזכור עברה מס' חודשים לפני העלאתה ממחנה נפתלי למחנה מצורדה. מס' הגיוס התקבלה כמו אצל כולם ב-10. בק' ועוד 16-17, ז"א ב, 8 בבוקר וזינו מוכנים ליציאה עם הטנקים, עם כז 44-45 טנקים נחנך ה-50 היו ב-ימ"ה, לשאר היו תקלות בעיקר חוסר מצברים, משוט אי אפשר היה לנסוע איתם. בלילה קיבלתי עוד פקודה אחרונה מאוגדה 86 מן החקשר איתי ואמר לי שבנות בוקר אני צריך לנסוע לאלמנור, לשם הידרן ושם אקבל מקורות נוספות. יצאנו בין 8 ל-6 בבוקר ביום א', כל פלוגה שגמרה יצאה למעשה זה התסדר ב-2 הצאי גודו, 2 פלוגות עם ה-מג"ד, 2 פלוגות עם ה-טמג"ד. גודו ה-חרמ"ש עוד נשארו ויצאו רק בערב ולמעשה הם ירדו ממני עד אחמול, אתמול קיבלתי אותם בחזרה.

האלוף הרפני

4-5 זה היה המועד הכי מוקדם שהיית מוכן עם הטנקים ?

מח"ט 9 - מוטקיה :

עם פלוגה ראשונה הייתי ב-5 בבוקר מוכן, מה שעיכב למעשה זה היצא החמושת מג' לנג' כי הם היו פקק שרק בכח ובבריגות היה אפשר להכזא החמושת. התחלנו לנוע על שרשרות כאשר הנתיב המתוכנן היה דרך בקעת בית נטמפה ללבן ולשם דרך מרר מגדל. בדרך בטביבות 7 בבוקר נדמה לי, החקשר איתי אורי ^{ל-ע-111} ועשה לי ^{ל-ע-111} משימה בצורה די מבוהלת לעזוב את הכל ולרוץ מהר לאל על. עקפנו כבר את נצבת על השרשרות ועשינו סיבוב גדול, אספתי את כולם בכפר הנבר והמשכנו דרך צמח לעיין גב ולאל על, ^{9/11} היתה הזת אני חושב, גול עוד 3 שעות שיכולנו להקדים להיות במגע. בטביבות 1 בצהריים היינו בעיין גב וזוההחקשר איתי או נכנס לי לרשת 40 שלפי הקול הבנתי שזה דן. ומזה הבנתי שאני ת"מ אוגדה 210, אמר לי שיש כמה שוטים כבר באל על במגע עם הסורים. אני אבוא לשם לקבל אותם ת"מ ואכלום שם. ב-11:30 בערך בצהריים היינו כבר על הרמה. יצרנו קשר עם הצנאריונים שהיו כאן בגודו 278 של ידסי ^{ל-ע-111} קרוב ל-2000 הגעתי כבר עם 2 פלוגות שרמן עם ה-מג"ד לאל על, יצרנו חבירה וחילקנו את הנזרות, הצנטוריונים נשארו מצד מערב של הכביש, השרמנים ^{ל-ע-111} עד ^{ל-ע-111}. התחלנו לאתר לראות מה קורה ובכך, בלימה לא הייתה כאן כי הסורים לא לחצו. היה קרב תוחמים שהתחיל בסווח של 1/2 טשהו כזה כאשר איתרנו שם 35-45 טנקים סורים עם דווחים, שהיו קצת יותר נוספים גם בעומק. בטביבות 3 נוספו עוד 2 פלוגות עם ה-טמג"ד, כך שמנינו כבר כ-19-20 צנטוריונים ועוד 36 שרמנים זה מה שהגיע נהנך 45, השאר נתקעו בדרך. הקרב התחיל ממש בגדיות של אל על כאשר הסורים עוד היו בערך כאן. אנחנו, מאחר שהם לא לחצו, יחסי הכוחות היו דיו שקולים וראיתי שאנחנו נוכח בשיפור עמידות להשמיר יותר התחלנו להתקדם קדימה ב-16:30 כבר התחילו המדמנים ואו לקראת חשכה, זה הסתבר לי אחר כך, הסורים התארגנו מה כמעין תנין, לא צפוף מירי, אך אפסית הכח כוחות. אנחנו לא בצורה מכוונת עשינו דלוג של כ-ק"מ קדימה לקראת חשיכה גילינו את הריכוז הזה. במטווח של 300 מ' בערך, תוך כמה דקות היו 9 מדורות, היה כאן כנגוד טנקים. השאר נעו לכל העברים, גם לכוון שלנו עברו דרך הטנקים שלנו, ומי שהסע באל על רואה לצורך הצור מס' טנקים דפוקים כאחור, המטה אותם כהלה נוראה, מתאום דילוג קדימה בחשכה כשהם חשבו שזה סוף חם העבודה שלהם, שם אחד הסתבך אצלי ב-חפ"ק וכו'. בזה נגמר אותו יום הקרב כאשר המון צוותים שנדפקו התרוצצו לנו בין הטנקים פעלו ב-מ"פ כנשק קל וכן הלאה. בלילה עוד פעם החקשר איתי דן ואמר לי שלקראת בוקר יעבור דרכי כח כגודל מאוד, וכזה אני יוצא מהרשת שלו וממתיין לעבור לרשת אחרת וכדאי שבבוקר אני מאצא קצת לשטת הפתוחה מהמארז הזה, כדי

כדי שהם יוכלו לעבור דרכי. בלילה הגיע יהודה אשנפלד (אני לא יודע אם זה היה קצין קישור של מוסה) ונתן לי אתה האינפורמציה הראשונה מה קורה ברמת הגולן, קיבלנו שוק אני דרך אגב, לא ידעתי מה קורה, כי שמעתי רק את ¹³¹9 ישראל לפני שיצאתי מהמחנה והשבתי ששכל דיי וציב והוא סיפר לי על 188 ¹³¹2. אטר לי שב-6000 בבוקר מוסה עבר ויכני. אנחנו התחלנו את יום הלחימה השני שזה (השחר) מוקדם עם אור ראשון מול כמה עשרות טנקים שעמדו מולנו, בצורה של נגיסה התקדמנו, אני חושב שעד שנוסחה עבר ורכנו.

האלוף הופי:

אתה את השלב הזה עשית לא בפיקוד של מוסה?

מח"ט פ:

לא חבוקר. הוא הופיע פעם ברשת אבל אני המשכתי משוט ללחץ קרימה.

האלוף הופי:

הוא לא הגיע אליך?

מח"ט פ:

אני את מוסה כראיתי לראשונה בבוקר. הוא שלח את יהודה להגיד לי שבבוקר הם יעברו ועד אז להתזיק. המשכנו בנגיסה ובתקדמות עד נצב ועד מעבר לברכה הטבעית תזאת בסביבות 0800 הגיע אלי יוסי פלך, קיבל טעמי את הנזרות, איפוא היחידות שלי, ב-1030-1100 הוא עבר אותי ממש כאשר אז היינו כבר באזור נרב ובאזור הזה כאן על ציר מערכת בציר רדגית. עד אותו שלב ועד כאן למעשה רק אנחנו היינו עד שעברו אותנו, דפקנו כ-42 טנקים. המיוחד לציון כאן למעשה אנחנו נכנסנו אחרי שנה וחצי מהאימון האחרון ולנו נפגעו עד אותו שלב 8 טנקים היו לנו 8 שרמנטים ז"א כבר בגע הראשון התוצאות היו לנטרי לא גוראות כאשר זה היה קרב טנקים נקי במעט לא היו נ.ט. במקום הזה בצהרים עברו אותנו היינו זיי רקים כי אחרי הלילה הראשון של המלחמה עוד לא היינו מאורגנים עם הדרגים. ניסנו להתמלא קצת, זה לא כל כך הלך וקבלתי מס' בצהריים לצע כאגף השמאלי של האוגדה לציר הנפט. כשהגענו לטביכות רמת מגשימים הסתבר שאחרי שידכני עבר כבר צפונה הדרו מס' טנקים של הטורים במקום הצר הזה. אל אזור תל אל סאכז קבלנו מקורה להמנות הנה כח. הפננו גודר, הוא טיפל כמה שחיה כאן והצטרף אלינו בחזרה המשכנו לנוע בציר הזה. ועם חשכיה עלינו בטעות על מערך נ.ט. שזה היה (גודע לי אח"כ) תקצוות של המערך הזה. היה בשטח נמוך, נמצאנו מתאם בתוך המערך הזה ומשום עשינו תרמילת של הסתערות על זה. בבוקר למחרת טפרנו שם 24 חותמים ומשאיות שהתמוצצו ³⁴²כל הלילה כגלל מחירות ההסתערות וההסחעה שלהם עוד ראינו אותם רצים אל החותמים כשעלינו עליהם. לנו נפגעו רק 2 טנקים ולמעשה כאן חוסל כגון כדקו ¹³¹רדה השכה, חזרנו הנה לחניון לילה, ¹³¹דצא יום ב', ב-5 בבוקר, מוסה אסף את המח"ט ¹³¹נתן פקודות לקראת יום ג' שבהם חשיבה 265, 264, עשו את הפעילות שלהם באיזורים האלה. אנחנו היינו אמורים בבוקר למעשה רק לסהר את כל האזור של נחל גשור שיזם קודם היה שם הרבה אויבים. יצאנו בבוקר, הסתובבנו כאן היו שחודרים, נגמ"שים, טנקים. בטיבות 7-8 בבוקר גודר 278 שהיה עמנו טען שהוא חוסף אש מהאגף הימני שלו מאיזה גבעה מסוימת. אמרת לו לחפור עמדות ולחתתיל לירות עליהם ואם הם מרגיזים אותי שיעלה עליהם. התחיל להתקרב בקרף ל-900 הוא ניסה לעשות את זה והתברר, גרפקו לו ענקים הראשונים בניסיון הראשון לעלות על המערך והתברר לנו שזה מערך רציני מאוד. ערכתי אותו במעורות כאן, קידמתי את גודר משרמנטים לאגף השמאלי שלוק, בסביבות 1100 כאשר כבר התברר לנו מה קורה כאן, וכבר בתאום ובזדיות האוגדה ארגנתי התקפה חסיבתית על המערך. החוכנית היתה ארטילריה על תחל הזה, בעי ¹³¹אמנו ירו הרבה מאוד טילי נ.ט. על האוכפים שבהם היו בעיקר טנקים שעלו לעמדות ויררו

והרבה תותחי נ.ט. פרושים כאן בין הטילים.

התוכנית כפי שאמרת הייתה לתת ארטילריה ולתת עם כל הטנקים מכה אש ולעלות על המערך. ברגע שנתתי פקודה להסתעה הל שבוש מסוייט מנ"ד השרמנים בג"צ עלה על נוקט ויצא מהרשת, למעשה לימטה עד שסימל בעצמו, אחר כך הסתבר לי שהוא נמצא לפני שהוא נער לתת פקודות לכל הגדוד. נתתי פקודה להסתער השוטים התחילו לעבור את ציר הנפט, השרמנים בצורה של חיקוי ומקורות נוספות שלי המשיכו גם כן מאחור קצת כי תיחה שם אי בהירות וכאן חטפו, כל טנק שעבר את הכביש, אני לא הערכתי לפני זה שאנחנו נכנסים למקום במערך ששם ממתינים לנו, למרכז המערך וללמימד הרחב שלו. כל טנק שעבר את הכביש ויותר מ-50 מ' נדפק. נדפקו גם טנקים כאן קשה היה לעבור במקומות אחרים את הכביש, את ציר הנפט, פרט לכביש. נדפקו לנו הוך 10 דקות כ-9 טנקים, כעיקר תותחתי נ.ט. טילים באותו שלב לא, ומטנקים שעלו לעמדות באוכפים בין 3 הטילים של תושנית. הטנקים האלה עמדו מאחור עלו ברגע שהתחילו להסתער ובעיקר תותחתי נ.ט. ואם עברו שם הם הספיקו הרי להקים שם מערך ולהפוך שם הרבה מחפירות לתותחתי נ.ט. עשיתי את דיקות, שהתחננים בלשו מהם 30 ט"מ בערך והם התגלו לנו. הם היו בטטה מת אל לנו כשהיינו כאן, בשעלינו הנה התגלנו אליהם.

אני התרשמתי שאם אני ממשיך להתקעש ולעלות בכוזן הזה יקח עוד 10 דקות שלמעשה יגבר כל הכח שלנו. התחלנו אותו יום עם קרוב ל-30 טנקים באותו שלב כבר היינו פחות מ-20. (אני לא זוכר את המספרים, נערבנו מחדש כאן הוך סינוי קצת נענים ומני הערכתי שמכוזן הזה, מכיוון אחד לא נצלה לעשות את זה. יד

נתתי הוראה לשוטים להשאר בעמדות לשרמנים לעשות איגוף כזה ולתקוף משני כוונים. גודר השרמנים מנה באותו שלב 12 טנקים מהם 3 לא יכלו לנסוע ונשאר בעמדות. כאשר הם התחילו בתנועה האיגוף הזאת, הקו המקורקו, נכנס לרשת רוחם, סגן טמקד האוגדה אמר לי שהמצב של יוטי פלוי בגר' חודר קשה מאוד והגודר הזה צריך ללכת לעצרת. הוא התחיל באותו נתיב למעשה ואני חושב שהמזל היה שהגודר הגיע בערך למקום הזה יוטל הסתדר בעצמו ואז בתאום עם 3 רותם שעמד כאן ידע ר להכניס את הגודר להתקפה. זה היה בסביבות 4 אחרת"צ השרמנים ותחילו לזוזר פרזי נצוה היפנה חלק רציני מוומערך, כלפיתם דירבן אותם במידה מסוימת, הם היו בקו אחד איהם, אני נשארתי כאן עם השוטים. צרפנו את השוטים להסתערות וכאן מ-2 צירי הציר הזה שטפנו גם את המערך שהיה במורדות המערביים של 325 היו כאן הרבה נ.ט., והרבה טנקים טכנראח נשארו בינו לבין משה ברדל בנוסף לטנקים שהיו כאן על הרכס הזה, יש כאן איזה שטח יותר גבוה מצד זה של הכביש של ציר כביש" עוד היו לא 150 טנקים של האויב ובסביבות רבע ל ל-3 הגענו הנה וכאן ההתקפה התגלגלה למעשה כמעט מעצמה, כי לא הייתה לי פקודה לכבוש את חרשנית אכל שהסאר 600 מ' לפני חרשנית כשזורים מתכפר לא יכולתי והמשכנו את החסתערות נכנסו לכפר בכפר עזו ירו והתפרצו מכוניות והיתה מהונח גדולח לא הייתה סיבה וגם לא אפשרות להשאר בתוך הכפר וכפי שאמרת ההקפה פשוט התגלגלה, כבשנו את המחנה המשכנו לתל סורה ודמקנו ^{ר.כ.כ} שנסע על ציר רשת על הציר העיקרי. בשלב הזה הייתה כבר חשיכה מוחלטת.

האלוף חופי :

מרטקיה, אתם קיבלתם את 325 בהרשניה סיוע אויר, ראיתם אותו ?

מה"ט 9 :

כן, לגני סיוע אויר, קבלנו אותו כצהריים אחרי הנסיון הראשון הרציני לתקוף. נקבעה שעה ראשונה שלקראתה יתנו סיוע א"י ולתקוף, לא עמדנו בלוח הזמנים כי הגודר הזה גלסח למטרה אחרת.

4
טווח אויר ירד בעיקר בצדדים האחוריים של המטוס האלה ושם כשהייתי כלילה (היה ירח מלא)
ראיתי לא מעט טנקים וכלי רכב דמוקים שאף אחד לא היה שם למיננו ז"א זה ^{היה} בין היתר שם
נפל בטוט והליקופטר ניסה לחלץ אותן כמעט מהמערך שלהם.

היתה ארטילריה של אוגרה 146 שלפי בקשות שלנו, אנהנו מידי מעט איתרנו כאן בעיקר את משורי
הטילים, או הערכנו איפוא הם עלולים להיות ובעיקר לשם דרשנו ארטילריה וחיו ירדה על החל
ועזרה לנו.

ירדה השיבה כאשר הגענו לציר הכביש המרכזי. השתרר קצת שקט ואני הערכתי שבזה נמרנו כבר
וחתכוונתי להעריך לחניון לילה בשטח המרוח מול המחנה הצבאי של ^{המחנה} ולשנות. כשהתחלנו על הכביש
יצאו מולנו טנקין סך הכפר. טנקים או שונטשו אנהנו ראינו אותם זאת היתה לנו די התענה מרובה של
40-50 מטר דפקנו את הטנק הראשון לאורן פראינו עוד איזה 4-5 דפוסט על הכביש דפקנו אותם באותו
שלב השבתי שבזה נמרנו את העסק. ניסינו להתקדם כאן לחניון ואז התברר לי שלמעשה כבר נמרנו
אחרינו. ירד עלינו טנקים עם א.א. גם מהכפר וגם טנקים מהרכס שעל יד המחנה הצבאי כנראה טנקים
שנסוגו מאדרי. כך אני מבין עכשיו, וארטילריה רצינית מאוד שהם הצליחו לנוון עלינו כאן דרך אנכי,
אח"כ גם נודע לי ששרדה שלי שנשתה לעבור אחרי בחורשניה כבר נתקלה שם, ז"א הכפר נסגר אחרינו,
התחלתי להתרחק מהטנקים האלה ומאטטיליה וניסיתי להתקדם כאן בחניון באמת הצלחתי, וידי כשקם.
אבל כאן התברר לי שאף אחד לא יגיע עם דרונים כי זה היה שטח עם אבנים. קו כוחותינו היה בקרן
באזור הזה באותו שלב. נמצאנו למעשה לגמרי קדימה כאשר מאחורינו זה נסגר והחלשתי לעשות מסת
לילי יותר ארוך הלחחכבר. לקו כוחותינו, כאן היתה חט' 4 הגענו אליו כבר למנות כוקר תדלקו מהר
מאוד.

חאלוף תופי: תל פזרה היתה על ירך אותו בוקר ?

מח' ט 9 :

אני לא עליתי ערב קודם על הל פזרה, אבל הגעתי עם טנקים לכביש.
~~היה~~ זה יום ד', בבוקר האוגרה נלחמה באזור הזה. אנהנו עוד מעט, היינו האנף השמאלי שלח כאשר
המקורה היתה לפגוע את חורשניה בלבד. כאבטחת אנף. גענו מחדש על ציר הנסס נכנסנו לחורשניה שהייתה
ריקה. אבל, השטח הזה שבו גענו כלילה היו בו טנקים, די בהחזקה לנו, הם דפקו שם 2 טנקים שלנו.
זה הרבטים האלה. זאת היתה האבטחה הדרוסיית שלחם כנראה של הנסיגה שלהם. בציר קודנה היו מלאכי
טנקים, ונהלנו כשעתיים שלוש קרב עם הסנקים האלה ושפרנו עמדות, הפסנו מעט ראשונה את הל פזרה
על החל עצמו אין עמדו טנקים. עלו 2 שוטים. הסורים עשו על החל עצמו התקפת נגד עם טנקים וגם
עם חי"ר, עם בזוקות. טנק אחד ^{היה} נדפק השגי ירד אחרנית.
אז למעשה באמצעות לפקודה של האוגרה שהביתרה לי עם התמונה כאן ואת משמעה הפסק הזה של
קודנה קיבלתי פקודה להפוט את 2 הצדדים את החל ואת הצומח הזאת. זה היה כסביבות 1000, ז"א
מהבוקר עד 1000 פשוט ניהלנו פה קרב עם טנקים דפקנו להם, גם לנו נדפקו כמה. הטנקים כבר היו
בתל בשעה 0900 אולי אפילו קודם, אבל הם ירדו מעט נוספת כי לא גאמר לנו רכב מונדר לנגי הצומח
הזאת. נתנה פקודה היו כאן לא מעט טנקים. עשינו את זה עוד מעט בצורת הסתערות, פרזיסט מאוד
וב-1130 צומח טרוקה קודנה, וגם החל בירי, עוד היו כאן שיירות עוד נסוגו כאן הטנקים. זה היה
היה ב-1900 ב-1130 למעשה כבר השתרר שקט כי התחברו כוחות שלנו כבר מבאן וכנראה גם מכאן.
אנהנו ראינו את הצנטוריונים באנף הזה שלנו, ה-מנ"ד הקדמי שלי טען שאת הטנק שנדפק באן-דפקן
צנטוריונים, אני לא בטוח, מדוע? אני חושב שהטעות שלי געוצה בזה שכאשר הסתרר כאן שקט ואנהנו
רצנו קדימה לראות מה עמד מולנו היה כאן מערך של 62- שיכול להיות שבגלל צורת הקנה, זאת היתה
התקלות ראשונה שלנו ב-52-, אולי בגלל מפני הנזים על הקנה הם זיהו את זה בצנטוריון, יכול להיות
בכל אופן ההתענה הנוספת שהיתה לי אזחה לראות חידרו של שרמן ב-62-.

באותו שלב (אני במקרה זוכר) שאל אותי בורטה מה ה-סד"כ שלי. היו לי 19 טנקים כשרים. התחלתי
של קרוב ל-70 טנקים, לא כולם דפוקים נדמה לי שחציים דפוקים חצים הקלות סכניות. וקבלתי פקודה

להיות מוכן לכבוש את קודנה לצורך זה קיבלתי עוד גרוד הנדסה בן 6 זחל"מים והפקודה היתה עוד לא לכבוש אלא בינתיים לתפוס כאן עמדות עם הטנקים ולפצח מטרות בכניסה לאזור קודנה. עם מעבר הסגול שלנו והתפרסות הטנקים לתפיסת עמדות מיד עלו 4 צנטוריונים על מוקשים בגראח מוקשים שלנו, זה היה תוך דקות. 2 מהם שהיו מטרות סטטיות חטפו גם נ.ט. כ"א תוך חצי שעה אחרי זה הייתי אומר ב-2000 בצהריים היינו כבר עם 11 טנקים. נהלנו שם קרב אש ויותר מאוחר קבלנו פקודה בינתיים לא לתקוף. אני מעריך שהשיקול של מוסה היה יחסי הכוחו. בין היתר אנהנו זיהינו באן כ-25 טנקים בעמדות מצוינות, הם דפקו לנו טנקים, אנהנו בהם לא הצלחנו לתנוע אטילו פגיעה אחת ועוד דווחים היו על טנקים נוספים ותצפיות אחרות לא יודע מה השיקול. קבלנו פקודה להתאגב להתארנן מאוחר ולתפוס חלק מהקו הסגול מהעמדות הקודמות שלנו וזה למעשה נגמר השלב של עד גרוש הסורים מרמת הגולן.

ביום ד' כלילה היינו אחראים על הגבול של גזרה בקו הסגול למחרתו בבוקר היתה באוג' 146 זה קבוצת פקודות לחלוקת גזרות להגנה. ב-12 בצהריים כצורה די רחופה קיבלנו פקודה להיות מוכנים להצטרף להבקעה של דן של 210 לסוריה. היו לי כבר מחדש כ-21-22 שרמנים, צנטוריונים למעשה עמדתי על 10 כאשר כל השאר כבר היו לגמרי דפוקים.

לצורך ההצטרפות לאוגדה 210 קבלנו פלוגה מנדוד 39, פלוגה שוטים כך שגרוד השוטים מנה עוד פעם 9 טנקים, עוד פעם היינו חט' של 40 טנקים ונענו צפונה מהמקום שהיינו החטיבה נערכת בכניסה לקוניטרה. אני נגשתי לפקודה אל דן באותו שלב אלופ הפיקוד התקשר איתי ואמר לי שהתבקעה אצל דן הולכת קצת קשה ושאני צריך להיות מוכן להכנס או אצל דן או לרוץ צפונה ולהכנס בהבקעה של דפול באזור ג' בטח א-חשב בסביבות 600 קבלתי פקודה בכל אופן להכנס. בעיקבות הבקעה של 10 ג לתנוע לאזור חנ-ארנבה לא ללחוץ קדימה בהבקעה אלא לעשות מהלך אונף כזה לכבוש את תל שאר ולהתייצב בצומת יאיר אמריקה.

בכנסנו בהבקעה, תוך ארסילריה ו-נ.ט. מהאגפים דבר שהזכיר לי דן, והוא היה אופייני מאוד. זה היה ב-630 דמדומים מה שהיה אופייני מאוד, היתה כניסה קשה מאוד לאזור הזה בגלל שדרה גורלה מאוד של טנקים ונגמ"שים שאני עכשיו מבין שהם פוגו פצועים, בכל אופן היתה תנועה החוצה יותר כאשר פנימה. כמעט, הכביש צר מוקשים מהצדדים והכניסה היתה מאוד אישית בגלל התנועה של פנימה הגענו לצומת הזאת בערך בתחשיכה ואז קבלנו פקודה שלא היתה לנו ברירה מקורם שתל קורדס עוד תפוס ע"י אויב. זה מפריע לכוחותינו ואנחנו צריכים לכבוש אותו. הפקודה הראשונה היתה לעשות את זה דרך ציר רזנה רק הכנסתי גרוד אחד הנה התקבלה פקודה לא מרונה אלא מאוחר. אז החלטנו את הגרודים, גרוד השרמנים נע הנה כב' את תל קורדס מאוחר והמשכנו בתנועה לצומת. למעשה ללא התנגדות בשלב הזה קבלתי ת"פ פלוגת צנחנים של אורז.

בשבע ורבע היינו בצומת הזאת התארגנו בתל הגנה היקפית היו חילים היה חי"ר במחנה נפגע לנו טמ"פ מנשק קל ויותר מאוחר התחיל להגיע הנה ^{כב'} טנקים שנפגעו בלי לדעת שאנחנו שם דפקו שם 3-4 טנקים שעד היום שוכבים שם ומס' משאיות עם חיילים ועוד כלי רכב אחרים. בשלב יותר מאוחר אמרו לי ש-חט' ג' נמצאת על ציר מסגד צפונה ממני ואני מבקש לא לירות אליהם. במקום הזה עמדנו עד למחרתו ^{הצב' 7} אחרתו בסביבות 10-11, באותו לילה לא הניעו אלינו הרגבים, הם הניעו בסביבות 1000-1500 קבלנו פקודה: מלאים או לא מלאים לרוץ קדימה. באותו בוקר ארזי עבר דרכנו לכיוון כפר נאטג'. זאת הייתה פעם יחידה במלחמה שחלק נגמר בטנקים ולקראת חשיכה גררנו טנקים בלי דלק.

בסביבות 1100 נענו אחרי אורז שכש^{כב'} את צומת כפר נאטג'. דן עד כמה ששמעתי נע אימא שזאת כאן 2 ה-חט' היו די תשושות בגמר המערכה הזאת ואני קבלתי פקודה לנעו צפונה לכיוון כנכר. במקום הזה דן עם שרידי ה-חט' (6 טנקים שמעתי עכשיו) היה במגע עם מערך שהיה בן חבריה לתל מרד כמו כמה מעמים קודמות לי נדמה שראיתי שזה לא חרבה טנקים ולא חרבה נ.ט. והערכתי שיתיה לנו אותם נפגעים אם נצמוד שעה ונעשה קרב טנקים או לדבש ^{לדבש עזר טנקים נפגע.} וכך היה באמת פשוט עלינו עליהם וההסתערות תוך כדי ירי, מה שהיה כאן או שנגע או שנס. בסביבות 600 הגענו לתל מראת, והתכנס

היה באגף השמאלי הזה ואת כנכר על כף היר ואז קבלנו את אותה פקודה לחזור כי יש אויב. את המילה עיראקים למעשה לא שפנתי עד שאני חפסתי שבויים עיראקים למחרת בבוקר להערך מול כוח רציני שגע בכוון זה, זה החץ של החזרה. נערכנו ב-2 הצרדים של תל קרון והשתתפנו באותו קרב קצר מול כוח לא גדול של עיראקים. ירדה חשכה וקבלנו פקודה להערך כאן או כאן לחניון לילה שהוא גם בלימה, לא גמרנו לקבל את הפקודה הזאת ואני מבין שאז רן בערך שחם יבראו איפוא (שהוא רן) (הוא ראה) והפקודה היתה להמשיך ולהערך על ציר השימון. הגענו כפי שאמרתי כבר בלי דלק בלי תחמושת וכו'.

שאלה:
מח"ט 9:

אוגדה 146, אתה הגעת בלי תחמושת בלי דלק ?

הוצאתי את כל זה ביומיים. יום אחד העסק הזה, יום אחד העסק הזה כאן לא הספקתי לתחמש ולתדלק וקבלתי פקודה לרוץ.

התחזוקה בסדר אצל האוגדה 210 אבל !!!

בסביבות 0900 בערב נערכנו גודר השרמנים על ציר השימון עצמו, גודר השוטים באגף היה מול ציר ציריך. כי לא ידענו מאיפוא יגיע מי. חדלקנו באותו לילה. דרך אנב, באותו לילה מול היה שהעיראקים הגיעו רק לפנות בוקר כי זה היה מין ליל משבר של עייפות, זה היה בריוק שבוע ללא שינה בעזרה מוחלטת, כל ה-חט ישנה. ניסו בכח להעיר איזה מג"ד ולא הצליחו דוחו לי לא מצליחים. חטפו כמה שעות שינה ולפנות בוקר כנראה שהתאוששו קצת, בעמדות היו קודם כל הכחולות זאת וזאת הטנקים העיראקים הראשונים עלו ממש על השרמנים ומטווח של 100 מ' דפקו 2 השאר נסוגו זה היה בסביבות 3 בלילה. לקראת שחר גילנו טנקים נעים גם על ציר השימון ועל ציר ציריך והתחלנו לנחל איתם מגע מצפית שהיתה לנו על תל ^{הוא} ואותה פלוגת צנחנים דווחה לנו שיש כחטיבת הם ראו כ-25-40 טנקים, שנועים על השימון קרוב מאוד גם לשרמנים.

קשה היה לראות אותם מהאזור שלנו כי השטח שם שטח פתוח מכאן זה גבעות. מכאן מתחיל הקו הירוק, ^{הוא} את השרמנים קדימה את הצנטוריונים קידמנו לאגף השמאלי שלהם ותפסנו אותם כאן ממש במעין מארב כזה, עוד אנחנו עושים את זה ו-חט 679 הגיע ונערכה כאן ולמעשה ה-חט העיראקים היתה נמנעת במעין מארב של 3 אנפים, זה היה בסביבות 0600 בבוקר, שעה מוקדמת מאוד. אנחנו דפקנו לפי דווחים שלי 12-14 טנקים והם התחילו לברוח. אני מבין שאר החטיבות המשיכו כאן את הקטל, זה היה תשלב שמש" שבויים נתפסו ואז הבנו שזה עיראקים. המגע נותק וקבלנו פקודה לנוע מהר מחדש לתפוס את האזור של כפר נאסג' ותל קרון. בסביבות 8-9 כבר היינו שם וישבנו כאן יומיים כאשר אנחנו יושבים כאן. העיראקים על תל עלקיה ותל אנטר וכאגף הזה, חטפנו שם ארטילריה רצינית תוך יומיים היו 88 נמנעים מארטילריה וכל הזמן קרבות טנקים דיי סטטיים. ביום ב' (היום השחור) 16 לחודש בסביבות הצהריים קבלנו פקודה להתקפה אוגדתית על חט טנקים עיראקית שהיתה פרוסה כאן ועל האילים, כאשר חט 9 היתה צריכה לשפר קצת עמדות כאן, כלפי 2 התילים עלקיה ואנטר (כיוון כפר שאמט) 679. היתה צריכה להגיע ולעלות ישר בשטח הפתוח על החטיבה העיראקית (צפון-מזרח). התגזעה של 2 החטיבות מצפון התעכבה מאיזה שהם סיבות אני שיפרתי עמדות, כבר היה לפנות ערב וראיתי שאם אני באור אחרון לא תופס את האילים האלה הם לא תמוסים ולמעשה הודעתי שאני עולה עליהם וכבשנו אותם כ-חצי שעה לפני חשיכה, עוד פעם זה דיי הפתיע אותם, אמנם נדפקו לנו 4 טנקים. העליה על האילים כאן למטה היתה פרוסה כחטיבה עיראקית שהעליה שלנו על הטילים הפתיעה אותם מאוד. מתחנו עליה באש והוא ממש נסח, ממש ברחת כל השטח כאן התנקה עם ^{הוא} שברחו ממנינו. יחדיו מאוחר נכנס אורד הנה ניהל איתם קרב, ירדה חשכה. ביום ב' 18 לחודש יוסי פלד בא תפס את הטילים והחליף אותי ועמד שם כמה ימים כהתקפות הנגד העיראקיות ואנחנו עברנו להתקפה של ההארגנות. ניסו לתח לנו להיות עתודה באזור תל עיובה, עוד פעם לזיחוי כפר נאסג' תל שאב חג ארנבה וכן חלאת באזור הזה להיות עתודה, הגענו הנה אחרי שיוסי תפס אותנו ביום 17 וזה היה יום התקפות הנגד הירדניות, הסוריות והעיראקיות. כל היום עשינו את הנתיב הזה כאשר אנחנו עתודה של כל החטיבות

בכל המקומות. קודם כל באזור הזה אחרי כן מאחרי ארזי ועד כאן. (הל משחרת). כאן הסמנו כמה קילים
ונדמנו לנו כמה טנקים ובסוף לעזרת ידענו פלד באגף השמאלי של זל . ונודענו עוד מעט
לאותו מקום בעתודה, למחרתו איג' 210 עזבה את הנורה ונאמנו עברנו ת"מ 146 החלטנו כאן את ארזי
מול קרלוט וצלבוך ועמדנו יום אחד באותם עמדות.

ביום ז' 19 לחודש היתה התקפה האחרונה והרצינית הסודית והעיראקית כפי ששמענו כאן חזו 2-3 הט'
טנקים, אני גם החרשמהי שיש שם כ-200 טנקים של האויב, כאשר ידענו ישב על תל אבטר ועל הל עלקת
ז"א מחל אבטר צפונה היתה עליו התקפה בצירים האלח (צפון מזרח) מציר צידוך והתקפה אמת התפתחה
קצת יותר מאוחר מכאן (דרום מזרח) בשעה שזי מוקדמת אני חושב שזה היה בשעה 08:00 או משהו כזה
אנחנו כבר היינו באגף הזה שלו חפטנו את תל אבטר ואת כל השלוחה שיוורת ממנו דרומה עם גרוד אחד
ובלמנו התקפה של כהטיבה (אני חושב עיראקית) עלינו, (מדרום מזרח). קצת יותר מאוחר התפתח מאבץ
גוסף כ-20 טנקים שניסו להגיע מכאן (מדרום) יום קודם קבלתי ת"מ את מה נתי, הוא היה קצת בעורף
ואותו שלחתי הנה (מכוון דרום) הדליק מט' טנקים הם נסוגו וברחו. הנה. הקרב כאן היה קשה מטיבה
גוספת, קודם כל לחץ רציני מאוד של טנקים, זאת היתה הפעם הראשונה שעסקנו בבלימת ממש ובכלימת
קשה מאוד. אנחנו היינו חייבים לעמוד בעמדות מאוד מצומצמות. כי יש כאן רכס שיוורד דרומה, טלודת
ממנו קדומה לא יכולנו לרדת אחורה זה אומר לוותר כאן על טטה עד כאן. היה כאן ריכוז ארטילרי בה
של 178 טעמד ש-2000 5 צנטוריונים מארטילריה בלבד חוץ כשעתים. בסביבות 11-1200 אני טמס
חששתי שאם הם ממשיכים ללחוץ באותה עוצמה הם יעברו אותנו. ואז כפי שקרה הרכה פעמים קודם
ראיתי שמאחור מתחילים לשפר עמדות אחורה וחוך כ-1/2 שעה גוספת הט התחילו לחסתלק וזה למעשה
היה הקרב האחרון שלנו בטלחנה, נשארנו אחר כך בגזרה הזאת עד הפסקת האש.
הירי של העיראקים בכלל היה גרוע, ז"א תותחנות טנקים שלחם גרועה בכל הפעמים ויצא לי 2 או 4
פעמים להתקל בהם. הם פגעו קצת אבל, יחס הפגיעות שלנו ושלהם לעומת קרבות עם הסורים וזו יותר
להם.

המשכנו לשבת בגזרה הזאת עד הפסקת האש ועוד כמה ימים אחרי זה ובזה סיימנו.

מאן המסלול - האלוף אהרן גולן
מני כ"ז - 7 יולי 75
סודי

(1-1-473)
עוזק 4 מתוך 1 עוזקים
דף 1 מתוך 1 דפים

- 7 -

זאת נחות ביותר. לא משנה איזה סוג פגז פוגע בטנק, הוא חודר. לא משנה איזה סוג פגז פוגע וחודר - הוא גם יוצר בפנים בזק רב. השרמן, שלא כמו טנקים אחרים, יש בו ערבוב של דלק, של תחמושת ושל אנשים. זה גם המצב בטנקים הרוסיים. 9 המשיכה את ההתקפה שלה, באומץ רב איבדה כמה טנקים ואז הכבסתי את 205. ~~האצא~~ הגענו למצב שפה אנו רצינו להשמיד את עיקר חטיבה 47. באותו זמן 4 הצליחה לצאת ממעלה גמלא, והגענו לציר רוחב. הציר רוחב הזה היה מאפשר לנו לעשות את הביתוק של א הכוח של 47 טנקים. נויפלד שהיה מג"ד של אותו גדוד טעה בכורון, ובגלגוד לקודה שאמרתי לו שיקבס לכאן ולכאן הוא גע לכורון צפון-מזרח, הוא טעה בכורון. כאן אני רוצה לומר לכם את הנסיון שהיה לי באותו זמן כלקח שלי. אין מלחמה שאין בה טעויות. ~~אצא~~ כשאתה עושה טעות בתרגיל, או כשמפקד שלך או פיקוד שלך עושה טעות בתרגיל תצטקו עליו, תענישו אותו, תביכו אותו, תעשו מה שאתם רוצים. במלחמה כשעושה אדם טעות - אין מה ללחוץ עליו. האויב לחץ עליו מספיק. מה שאריות לעשות זה להגיד לו: טעית חביבתי, תעשה את זה ואת זה. אם אתה לא מוסיף עליו לחץ, יש א סיכוי שהוא יעשה את זה יותר טוב בהמשך, כך קרה עם נויפלד, אצא לא עשיתי עליו כל לחץ, ואני זוכר עד כמה בא לי לצעוק א עליו ולהשתולל עליו, ועד כמה הייתי צריך להחזיק את עצמי בשביל לא ליצור את הלחץ הזה. אני יודע שקבלתי אחרי זה דיבידנות בכך שלא עשיתי את ההשתוללות האת.

על כל פנים, לא הצלחנו לכתר פה את הכוח של חטיבה 47, אבל מכאן ועד לכורון תל סאקי השמדנו את א אתו חלק של 47, מכאן ועד בערך ציר הנפט, אנו גם כן השמדנו את החלק השני של 47. המגע שלנו עם 47 התחיל בשעה 0600 בבוקר, ההתקפה שלנו התחילה בשעה 0800. בשעה 1100 - 1200 מכל הטנקים של 47 כמעט ולא בשאר אף אחד, ואנו סבלנו יחסית מעט מטנקים של אויב. כאן אצא החזרתי את החטיבות והמשכנו בהתקפה ~~אצא~~ חטיבה 205 מובילה, גדוד אחד של אדר לאורך הגבול, בכל הזמן חספנו אש טנקים. 205 הרבילה, 9 במצאת מאחור, מתולקת, היא היתה במקודה החל מיום ראשון ביוזמים ולא חיון לה לא דלק ולא תחמושת.

670 מאבסחת את אזר הפעולה, 4 בציר הזה. א
ההתקדמות פה היתה התקדמות יחסית מהירה, טובה, יפה. הגענו למגע בשעה 0100 בערך, התקרבו לתל ג'רודר, יום שני אחה"צ.

כמות הנפגעים שהיתהאלנו עד אותו שלב היתה בפורפורציה של 1:4 טנקים. השמדנו בשלב הזה כ-70 טנקים. החטיבה הזאת כמעט כולה צושמדה, כמעט שלא בשאר ממני שריד ופליט. היתה פעולה יפה מאד של הארטילריה המתבייעת שלהם. פה זה המקום היחיד שראיתי ארטילריה מתבייעת של הסורים, והם פעלו יפה מאד. אבל טנקים מבחינה זאת היו ~~אצא~~ לא בטנדרטים טובים.

473 - 1 - 911
עוֹתָקִים
מחוך 1
מחוך 2
דפים

ס ו ד י

- 8 -

הגענו בשעות הצהריים לג'וחדר. לא ידענו שג'וחדר זה מערך גדול, שם בערכהא חטיבה ממוכנת 132 שקיבלה חגבור של 2 גדודי חי"ר, קיבלה חגבורות גדוד האסיוור הדיביזיוני וגדוד הב"ס הדיביזיוני. ז"א, היה פה א מערך שכלל בתוכו 4 גדודי חי"ר, 2 גדודי טנקים עם ה-פי.טי. 76 (הגדוד סיור בחשב כגדוד טנקים) ועוד סיוע של טילים ונשק ב"ס מגדוד ב"ס הדיביזיוני.

אנחנו בקלענו למצב עם ג'וחדר, נמצב כמעט כמו שבכנסים למארב. גדוד 94 של גיא יעקובסון הגיע בהתקפה שלו למקום הזה, ובטוחים קצרים ביותר הוא בכנס לתוך שטחי הסמדה של אותו מיתחם. 205 סרחה רבות בכדי להוציא את הגדוד הזה אחורנית כי הוא בקלע במצב אא מאד לא טוב.

באותו זמן חטיבה 4 על הציר שלה קיבלה פקודה לתפוס את המערך הזה בכיוון הזה. בוצר מצב שבעצם על תל ג'וחדר באותו זמן, החל משעה 1500 אחה"צ אנו תוקפים עם 2 חטיבות: חטיבה 205 כאן, וחטיבה 4 כאן.

חטיבה 9 באותו זמן התעסקה עם 6 טנקים שהתכרר שהם במצאים בעורף שלנו, מאחורי חטיבה 205 וחטיבה 4. התגלו שם 6 טנקים שהתחילו לאיים על הדרגים והתחילו להסתובב, אני לא חושב שהיו להם כוונות עוינות אבל אנו ראינו אותם כעוינים מאד, שמסתובבים בתוך הדרגים שלנו. נתתי פקודה למוסקה בן-פורת להשמיד את הטנקים האלה, להתחיל לבוע. הטנקים האלה אצא הושמדו מהר מאד, בטשו אותם וברחו, ואז נתתי פקודה למוסקה בן-פורת שהוא יעבור לאגף וימשוך לכיוון חושניה. זאת היתה הפקודה שהוא קיבל, זה היה בשעות אחה"צ.

מה שקרה כאן זה דבר מוזר שאני אינני יכול להסביר אותו וגם אינני סורח להסביר אותו. אני יכול לומר לכם מהם העובדות שהתכררו לי בתחקיר לאחר המלחמה. לאחר המלחמה התברר שהוא לא א עלה על הציר הזה כפי שהיה צריך לבוע, בציר ישיבה, אלא בע על ציר הבפט ופה הוא רצה להתחבר אל הציר הזה, ובקלע בשעות אחה"צ, בשעה 0700 בערך, ועלה על החלק המערבי של מיתחם ג'וחדר וחימו אנו אחוז ומצבים הצדדיים שלו כשהוא בתקל פה כסווח של 800 מטר, כשאנשים שבמצאים בתוך המיתחם אינם מוכנים לכן שיתקפו אותם. 2 הצדדים התבלבלו כרגיל, וכרגיל אחד מתעודד קודם ולוקח את עצמו בידים קודם. הקודם במקרה הזה, כמובן, היתה חטיבה 9. בן-ספדל, כמו שגילה את הדבר הזה לא נתן פקודה להתקפה, אלא נתן פקודה לגדוד שלו להסתער. יחד איתו ירסי אמיר שהיה גדוד 'השוטטים' א של אותה חטיבה, הסתערו על מיתחם הזה ותפסו את הצוותים ואת האנשים במיתחם הזה כשהם עדיין בריצה לאישי את כלי הנשק. אעלו על המיתחם הזה, כבשו אותו, ולאחר שהם ראו שהוא שייך לחלק הרבה יותר גדול של מיתחם כולל הם חזרו בחזרה ונכבסו כאן לחניון.

מה היה המצב לגבי ג'וחדר? תקפנו את הכל, נכנסו בחלק, תקפנו פהא ובגסנו חלק, וכל

4

**משרד הבטחון
גורמיו נחיל ומערכת הבטחון**

סוף התיק